

Encsi Hírek

2016. 5. szám

A város polgárainak lapja

A szeretet ünnepe

Az adventi várakozásból, a Krisztus születésének várásából már két hét eltelt.

A kereskedelem reklámjai emlékeztetnek a karácsony közeledtére.

Egyre kevesebbet lehet hallani a szeretet ünnepe kifejezést, pedig a karácsony ünnepe annak a megmagyarázhatatlan szeretetnek az ünnepe, amivel a Teremtő Atya szerette az embert. Az Isten barátságát elvesztő ember lehetőséget kap arra, hogy újra Isten szeretetébe férkőzzön. A második isteni személy, Krisztus a boldog örökkévalóságban ígéretet tesz az Atyaistennek, hogy vállalja a megtestesülést. A Teremtő Isten művének eléréséhez az emberek közül választ segítő társat Szűz Mária személyében. A szívet, lelket vizsgáló Isten Szűz Máriát találja a legalkalmasabbnak arra, hogy Jézus Anyjává legyen.

Jézus megtestesülésének titka üzenet a világnak, hogy a megváltásra történő meghívás, Jézus születésének egyszerű körülménye mindenkié. Minden ember meghívást kap a megváltásra, az örök életre, aki elfogadja Jézus tanítását.

A megváltás ugyan a húsvéti misztérium által lesz bemutatva, de a megtestesülés nélkül nincs megváltás. A ma emberét figyelmeztetni kell a szeretet ünnepének lényegére.

Nevezetesen arra, hogy Krisztus szeretetből ölt testet, viseli el a földi élet fájalmát azért, hogy minket megmentsen az örök kárhozattól. A szeretet ünnepén Krisztus emberhez lehajló szeretetére emlékezünk. Ennek a végtelen isteni szeretetnek emlékét idézzük fel karácsonykor, amikor aján-dékokkal a szívünkhöz közel álló szeretteinkre emlékezünk. Sajnos a különféle filozófiai tanítások és Isten elleni eszmék kilúgozzák az emberek szívéből az Isten utáni vágyat. Az istentelen ember számára a karácsony csupán szokások világi megtartása mind az étkezésben, mind az ajándékozásban.

Ennek a jelenségnek a pontos bemutatásául szolgál az afrikai Tanzániából Európába

látogató Roberta mama. Az idős asszony megcsodálja a gyönyörű ünnepi díszeket, fogyasztja a finom ételeket. Az ünnepi vacsora végén a házigazdához fordul és az európai szokásról a következő történetet meséli.

„Képzelték el egy asszony nagymosást akar rendezni. Hátára köti a kendőt, amiben kisgyermekét hordozza. Fogja a fehérneműt és kimegy a folyópartra. Ott gyermekét leülteti a fűben ő pedig munkához lát. Áztatja a ruhákat, a sziklánál alaposan kimossa belőlük a szennyet. Hirtelen segélykiáltást hall, a gyermeke a folyóba mászott és a rohanó ár magával sodorta. Az anya semmit sem tudott tenni a kimentésére. Fogta a kimosott ruhát és a gyermeket hordó kendőt és haza ment. Otthon közli a férjével a gyerek belefulladt a folyóba, de a hordó kendő megmaradt. Úgy látom, nem értitek a történetet. Azt éneklitek, hogy a mai napon megszületett Jézus. Nekem úgy tűnik, az

emberek elveszítették Jézust csak a kendő maradt meg. Csak a szokások kendője maradt meg vállatokon, melyből hiányzik Jézus.”

A hátra lévő adventi készülétkben vigyázzunk arra, hogy az ünnep lényege ki ne vesszen a készülétkből. Engedjük, hogy szívünkben is megszülessen Jézus. Hiába született meg Jézus Betlehemben, ha nem születik meg a lelkedben, elvesztél. A Szentcsalád - járás népi hagyományában azt a lelket megtisztító állapotot és befogadást élük át az imádkozók, mint azt megélték a Krisztus korában várakozó emberek. A karácsony szeretetének befogadása bűneitől megszabadult lelket és áldozatos szeretetet kíván.

Dr. Garancsi László
c. prépost, érdemes főesperes
érseki tanácsos, plébános

***Áldott, szeretetteljes karácsonyt
és sikerekben gazdag,
békés, boldog új esztendő kívánok!***

***Dr. Hörcsik Richárd
országgyűlési képviselő***

Ha az Úr nem jön hozzánk... ünnepi tűnődések

„Ha az Úr nem jön hozzánk,
teljesen tehetetlenek vagyunk”

Pár hét telt el a karácsonyt megelőző bűnbánati időből és már megtapasztaltam a lelki szegénységemet. Fontos a pontos diagnózis. Megtalálni a helyemet az Isten előtt. Az Ő eljövetele, minél közelebb jön, annál világosabban látom kifosztottságomat. A bűn szép lassan tönkreteszi az életünket, és félholtan bárhol otthagytam. Néha csak futok a feladatok után, eltemetve vagyok az elfoglaltságokkal és nem szeretnék ezzel együtt maradni. Jó megállni az ikonok csendje előtt, mert ott lehullik a fátyol, a jámborság fátyla. Mi mindent rejt a jámborságunk. Ha mögé tekintünk, látjuk a szegénységünket.

Fájdalmas konfrontáció a bűnnel szembeesni. A templom bejáratánál leborulok mindennap egy lépéssel közelebb, mert a vágyam találkozni az élő Istennel. „Ahogy a szarvasűnő a forrás vizére kívánczik, úgy vágyakozik a lelkem utánad, Uram.” (42Zsolt)

Meg kell jegyeznem jókor jött ez a böjt, mindig jókor jön az egyház böjtje. Az egyház nem megterhelni akar, hanem mentőövet dob számunkra. A böjti idő lelassítja túlpörgött életünket. Ajándék számunkra az idő! Született, hogy meghaljon értünk. Jézus, mint csecsemő feküdt, és ő majd a sírba fekszik Poncius Pilátus alatt. De jó, hogy jön hozzám Jézus Krisztus, hiszen nélküle tehetetlen vagyok. Rajta kívül nincs élet. Az Ő születése, szenvedése, áldozata magától értetődő, de mi mégsem emlékszünk rá, olyan gyorsan elfelejtjük. Bizonyos fényes szomorúság kísérel a jászolig.

A karácsonyhoz vezető fényes szomorúságot megtapasztaljuk a betegségben, magányban, csalódásban. Én nagyon bizakodó vagyok, hogy a szívünkben dúló belső harc, az én keresztem, amely már jelen van a jászolban, és Jézus magára veszi ma is.

Meg kell találni a módját, hogy megsűrjem a napi üzeneteket, amit a rádió, tv, internet, óriásplakátok, összejövetelek közvetítenek. Ahogyan a hideg elől sietek haza a jó meleg

otthonomba, úgy kell a szent lelkem felé fordulni, bűnbánattal tüzzre gyúlni, hiszen azért jött Jézus, hogy lángra lobbantson.

Ezen az éven hogyan készülök erre a személyes találkozásra? Növelni kell az imádság idejét és a többet tartózkodni a templomban. Az ima emlékeztet, hogy Isten mellett van a helyem, Ő hazához. Visszatérek Istenhez, tudom, hogy benne mozgok, lélegzem, vagyok. Ez a hiteles kapcsolat.

Nagylelkűbb vagyok: Nemcsak a kézzel adott alamizsna fontos, hanem az is, hogy időt szánok a másira. Örömmel, hálával fogadni az ajándékot. Annyit tartok meg, ami szükséges. Aranyszájú azt mondja: „Nem elég segíteni a szegényt. Nagylelkűen kell segíteni, ne morogj. És még az nem elég, hogy ne morgolódj, hanem szívesen és boldogan kell segíteni. Amikor a nélkülözőn segítetek, kísérite nagylelkűség és öröm”.

Gyakrabban megyek a templomba. Nyitva van reggel a templom, pisálkáló gyertya, gyönyörű ikon, tömjén, mind felkészítenek a találkozásra. Nem az ítéletet, a bűnt, a bírót kell látnunk, hanem fel kell ismerni az evangélium szükségét és tartalékát, az igazi bűnbánattal át lehet hidalni azt a mélységet, amit a bűn okoz az Isten és ember kapcsolatában.

Jobban odafigyelek a Szentek példáira. Bennünk Krisztus igaz világossága ragyog. Megszületett bennünk Krisztus, és egész életünkben megőrizték. Az ő jó példájuk és életgyakorlatuk kell, hogy bennünket is lelkesítsen. Ezért olvasom az ő élettörténetüket.

Bűnbánatot tartok, megvallom a bűneimet. A gyónás, kemény és nehéz, főleg ha már a gondolataimat rombolta a bűn, és nem érzem magam bűnösnek. Mást hibáztatok, igazolom magam, akkor valóban nincs szükségem Istenre. A bűn eltereli a figyelmemet a szeretetről és tisztaságról, talán a lustaság és az irigység már irányítja az életemet. Ezek a bűneim, az első lépés a belátás, hogy megszabaduljak tőle, majd jön a vallomás. „Boldogok, a lelki szegények...” mert ők megkapják a kegyelmet, hogy megváltozzon az életük. Ezért a karácsonyi öröm is jó hír, hogy elérkezett a szabadulás napja, lekerül rólunk a bűn súlya.

Odafigyelek az egyház hagyományára, hiszen itt és most van értelme. Jó dolog, ha Szent Miklós napján a mi csizmánkba is kerül valami, hiszen Isten kiáradó szeretetét és jóságát megtapasztalhatjuk. Adventi koszorú, karácsonyi vacsora hagyomány, és így tovább, ahogyan apáink is megtartották. Megnyitjuk az ajtónkat, ma is csendesen kopogtat az ajtónkon.

Gyere, ünnepelj velünk!

Pacsai János parókus

Az Encsi Görög Katolikus templom karácsonyi szertartási rendje 2016

December 23. péntek: Bűnbánati nap
6.00 utrenye
7.00 Királyi imaórák

December 24. szombat: Karácsony előestéje
14.00 Encs- Fügöd
18.00 Betlehemes- gyermekeink játéka
Nagy alkonyati zsolozsma
Családi kántálások
23.00 Nagy esti zsolozsma, litia
24.00 Éjféli szent Liturgia+ kereszteselés

December 25. vasárnap: Jézus Krisztus születése

9.00 Utrenye- kántálás
10.00 Szent Liturgia- Miroválás
14.00 Öregek otthona-kántálás
17.00 Vecsernye

December 26. hétfő: Az Istenszülő emlékezete

9.00 Utrenye
10.00 Szent Liturgia
17.00 Vecsernye

December 27. kedd: Szent István főszerep, első vértanú emlékezete

9.00 Utrenye
10.00 Szent Liturgia
17.00 Vecsernye

December 31. szombat: Óévváró hálaadás
8.00 Szent Liturgia
17.00 Vecsernye

Január 1. vasárnap: Urunk körülmetélése, Szent Bazil főpap emlékezete, polgári újév
9.00 Utrenye
10.00 Szent Liturgia

Boldog Karácsonyt kíván a görökatolikus Parókia!

VELÜNK AZ ISTEN

„Íme, a szűz fogan méhében, és fiút szül, és Immánuélnek nevezik majd” – ami azt jelenti: *Velünk az Isten.* (Máté 1,23)

Ünnepelünk és emlékezünk. Jó együtt lenni békességben azokkal, akiket szeretünk. Jó az ajándékozás is. Érezzük azonban, hogy ez nem elég, nem csak ennyi a karácsony. Mi az Ünneppel akarunk együtt lenni, Jézus Krisztus jelenlétére vágyunk, őt akarjuk hallgatni. Ezért ünnepelünk úgy, hogy rá emlékezünk.

Ilyenkor emlékezünk születése körülményeire. Mi volt az ő születésének előzménye? A Szentlélek emberi eszköz felhasználásával kezdte el Jézus eljövetelének előkészítését. Igénybe vette, felhasználta Máriát a világ Megváltója eljövetelének magvalósulásában. Istennek titokzatos, emberi értelem számára megfoghatatlan munkája ez, mely itt „megbótráncztató” formában mutatkozik. Mária, a kegyes és istenfélő József menyasszonya gyermeket fogan a Szentlélektől. Maga József sem érti, azt gondolja, hogy igaz embernek ehhez az ügghöz nem lehet semmi köze.

Nem érti József, mert csak a látszat szerint akar ítélni, ahogyan mi is legtöbbször. Mi sem értjük sokszor a körülöttünk lévő eseményeket, dolgokat, embereket, mert csak azt nézzük, ami a szemünk előtt van. Azért sem érti József, mert nem Isten kijelentésének a

fényében próbálja értelmezni a helyzetet. Isten munkáját csak Isten Lelkének megvilágításában értheti meg az ember. Isten Lelkének világosságára van szükségünk ahhoz, hogy munkájáról a valóságnak megfelelő képet alkothassunk.

A természeti világban különböző tudományos módszerekre van szükségünk ismereteink bővítésére. Isten dolgainak helyes megismerésére pedig a Szentlélek juttatja el az embert. A Lélek segítségére siet mindenkinek, aki nem érti, de szeretné érteni Isten munkáját.

A karácsonyi történet két kiemelkedő emberi szereplője Mária és József. Mária feladata az volt, hogy szíve alatt hordozza a világ Megváltóját, József pedig, hogy magáénak vállalja ezt az ügyet. Mindketten engedelmesen elfogadták az isteni akaratot.

Jézus születésének a jelentősége, hogy van Szabadítónk, aki megszabadítja az embert a bűntől. Másik jelentősége, hogy velünk az Isten. Jézus Krisztusban az Isten hajolt le az emberekhez, Ő állt az elesett, nyomorult emberiség mellé. Isten pártfogásába vette az emberiséget, hogy megmentse, mert Ő életet és békességet akar. Isten velünk van! Így tehát a megoldhatatlannak látszó élethelyzeteinkben is ott van Ő, hogy a segítségünkre legyen. Jelenléte meggazdagító.

Istenünk emberi eszközökre bízta tehát az Ő ügyét. Egykor Józsefre bízta, ma ránk bízta egyszülött Fiát. Ránk bízta, hogy bizonyosságot tegyünk róla, és ránk bízta az Ő testét, Krisztus Egyházát. Így válhatunk Józseffel együtt Isten munkatársaivá. Kívánom, hogy minél többen tapasztaljuk meg Isten jelenlétének meggazdagító valóságát, és ennek következményeként váljunk engedelmes gyermekekké. Nem csak karácsonykor.

Baksy Mária

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

Szeles András polgármester és a Képviselő-testület megjelent tagjai ezen az éven is tiszteletüket fejezték ki HALOTTAK NAPJA alkalmából a településen lévő hősi emlékművek előtt, ahol koszorút helyeztek el, és mécses gyújtottak a halottakra emlékezve. Fügöd településrészen a református templom mellett lévő I-II. világháborús emlékműnél, Abaújdövecserben a Kastélypark bejáratának szomszédságában felújított Hősi emlékműnél, Encsen elsőként a az I. és a II. világháború alatt elesett katonáknak állított emlékhelynél, majd a városi köztemetőben két éve felújított I. világháborús halottak emlékművénél, ezt követően a Keresztény rótták le kegyeletüket, majd az ismeretlen katonák sírjára helyezték el a kegyelet koszorúját.

2016. november 10-én Encsen, a Városháza Kiállító termében tartotta évi második ülését a

Via Carpatia Korlátolt Felügyelőségű Európai Területi Együttműködési Csoportosulás Felügyelő Bizottsága. A Felügyelő Bizottság tagja Szeles András, Encs város polgármestere, aki meghívta és vendégül látta a Bizottságot.

*

2016. november 11-én a Magyar Rákellenes Liga Encsi Alapszervezete és az Encsi Területi Egészségügyi Központ újra megszervezte a VIII. Egészség Sétát és a Szakrendelők Nyílt Napot. A megnyitó alkalmából köszöntőt mondott Szeles András, városunk polgármestere és Polgár Ferencné, a Magyar Rákellenes Liga Encsi Alapszervezetének vezetője. Az Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde kedves kis műsorral szórakoztatta a megjelenteket. Az ünnepélyes megnyitót dr. Basista Erika asszony a TEK intézményvezetőjének jó tanácsai zárták.

A sétát követően a rendelő aulájában nagy volt a nyüzsgés. A regisztráció után prosztata és melanóma szűrés, csontsűrűség mérés,

emlőszűrés, szemészet, ABI, diétás előadás és tanácsadás, gyógytorna, higiéné előadás, vérnyomás-vércukorszint-BMI-testzsír mérés és pszichológiai tanácsadás közül választhattak a látogatók.

A vizsgálatok között kóstolóval kínálták a várakozókat, melyet a Pax-Hálózatfejlesztő Gondozási Központ konyhája készített az önkormányzata közmunka program keretében termesztett alapanyagokból. Elhozta továbbá termékeit Bioszentandrás is.

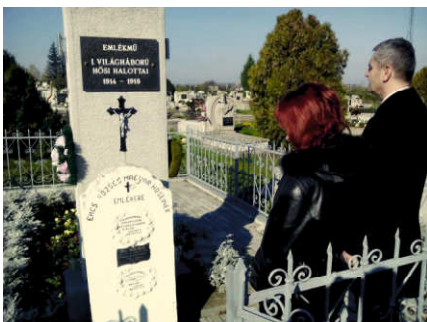
Köszönetet mondunk a szervezőknek a sok munkáért és köszönetünket fejezzük ki a résztvevőknek, hiszen nélkülük nem lehetett volna sikeres a rendezvény.

*

2016. 10 órakor vette kezdetét Encs Város Önkormányzata és a Szerencsi Tankerületi Központ koordinálásában a Városi Sportközpontban immár második alkalommal a Jótékonyági Futballtorna, melynek bevételét a szervezők rászoruló gyermekek megsegítésére fordították.

A rendezvény védnökei Török Dezső a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés elnöke és dr. Hörcsik Richárd, a terület országgyűlési képviselője volt.

Szeles András Encs város polgármestere és Szabó Árpád, a Szerencsi Tankerületi Központ igazgatója nyitotta meg. Köszöntőt Török Dezső elnök úr mondott.

Négy labdarúgó csapat küzdött a legjobbnak járó kupáért. A kiegyensúlyozott mezőnyben végül a legjobb gólaránnyal a szervezők csapata győzedelmeskedett. A torna első gólját dr. Szinay Attila, a Földművelődésiügyi Minisztérium helyettes államtitkára rúgta. Az ellenfelek a Művészválogatott, az Abaúji polgármesterek és az Encsi vállalkozók voltak.

A torna résztvevői egyéni felajánlásokkal növelték az adakozásból és a jegybevételekből álló adományösszeget. Így sikerült a három támogatott tanuló számára meghitt beszélgetés keretében fejenként 190 ezer forintot átnyújtani ünnepélyes keretek között az encsi Városházán.

*

Várva-várt, kedves hagyomány városunkban, hogy az Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde gyermekei és dolgozói azzal kedveskednek városunk lakóinak, hogy készülve a karácsonyra, nagy adventi koszorút készítenek. Az igényes, szép, nagy méretű gyertyák meggyújtásában idén az oktatási intézmények igazgatói működnek közre. A vendégeket Vajkóné Zsüros Emese, az intézmény vezetője köszöntötte. Az első gyertya lángja 2016. november 24-én csütörtökön lobbant fel. dr. Kapinusné Lengyel Livia az encsi Szent István Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatónője gyújtotta meg a gyertyát. A fellobbant adventi gyertyalángban gyönyörködve először a kisgyerekek énekeltek, szavaltak. Ezt követően az óvónők minden éven különleges közös éneke zárta a kis ünnepséget.

*

A Szovjetunióba elhurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékére alkalmából, pályázati támogatással, rendezvénysorozat vette kezdetét a városban.

Elsőként 2016. november 23-án a fiatalabb korosztályokat megcélózva rendhagyó történelemórák keretében tartott előadást Karsai Attila Igazgató úr az Encsi Váci Mihály Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium diákjainak a nácizmus és sztálinizmus összehasonlításáról, a gulág és gupti táborrendszeréről.

2016. november 24-én az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár előcsar-

nokában tekinthették meg a helyi általános iskola tanulói a Rabszolga sorsra ítélve című kiállítását, melynek előzményeiről Urbán Kléri Szilvia az Encsi Polgármesteri Hivatal szakreferense tartott ismertetőt.

2016. november 25-én a Szovjetunióba elhurcoltak emléknapján 10 órakor konferencia keretében nyílt lehetőség az emlékezésre. A művelődési központ nagytermében szép számmal összegyűlt érdeklődőknek neves történetek tartottak előadásokat.

A rendezvényen Szeles András úr, városunk polgármestere köszöntőjét követően dr. Hőrsik Richárd országgyűlési képviselő úr nyitotta meg a tanácskozást. A konferenciát Fekete Bálint történész az ELTE Bölcsészettudományi Karának doktorandusza vezette le. Az előadások sorát Stark Tamás történész, a Magyar Tudományos Akadémia tudományos főmunkatársa nyitotta meg a „Polgári lakosok elhurcolása a Szovjetunióba” című előadásával. Őt Molnár D. Erzsébet történész, II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola tanára követte, „A kárpátaljai magyar és német polgári lakosság 1944-es elhurcolása” című előadásával. Majd Fóris Ákos történész-levéltáros, az ELTE Bölcsészettudományi Karának doktorandusza helyezte érdekes megvilágításba „Auschwitz és GULAG – egy összehasonlítás perspektívái” címmel az elkövetett tömeggyilkosságokat. Méltó befejezése volt a megemlékezésnek a Rát-káról érkezett Schwarzwald Hagyományörző Egyesület előadása, mely személyes élményeket dolgozott fel. A műsor során elhangzott visszaemlékezések, énekek a faluból elhurcoltaktól származtak.

A közönség síri csöndben hallgatta a megható előadást.

A képviselő-testület munkája

A Képviselő-testület október 25-i rendkívüli ülésén fogadta el az M30-as gyorsforgalmi út nyomvonalának környékéről szóló településrendezési eszközök, így a településszerkezeti terv, illetve a helyi építési szabályzat módosítását. Hatályon kívül helyezte a testület az önkormányzati rendeletek előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 11/2011.(VIII.30.) önkormányzati

rendeletet és elfogadta a hulladék-gazdálkodási közszolgáltatásról szóló 21/2016.(X.26.) önkormányzati rendeletet.

A testület 2016. november 21-i ülésén az alábbi rendeletet alkotta:

- a helyi jelentőségű épített értékek védelméről szóló 26/2016.(XI.22.) önkormányzati rendelet
- az egészségügyi alapellátás körében kialakított körzetekről szóló 27/2016.(XI.22.) önkormányzati rendelet

A testület 2016. november 21-i ülésén az alábbi rendeleteit módosította:

- a Szervezeti és Működési Szabályzatról szóló 11/2014.(II.18) önkormányzati rendelet
- az önkormányzat 2016. évi költségvetéséről szóló 2/2016 (II.23.) önkormányzati rendelet
- a helyi adókról szóló 16/2015.(IX.11.) önkormányzati rendelet
- a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 6/2015.(II.24.) önkormányzati rendelet
- a helyi védett értékekről szóló

A Képviselő-testület november 21-i soros ülésén tájékoztatót hallgatott meg a költségvetés háromnegyed éves alakulásáról, elfogadta a 2017. évi költségvetési irányelveket, elfogadta az Életmentés Alapítvány B-A-Z megye, valamint az Encs Város Szociális Helyzetének Javításáért Közalapítvány munkájáról szóló beszámolókat, döntött a testület az Abaújdevecser, Kossuth út 55. szám alatti ingatlan felajánlása, az encsi I. világháborús emlékmű felújítására, környezetének rendbetételére pályázat benyújtása, Bratu Ferenc telekvásárlási kérelme, továbbá az Encs 0104 hrsz-ú külterületi ingatlan elnevezése a Városgazda Kft támogatása módosításának, illetve a Hernád Völgye és Térsége Szilárdhulladék-kezelési Önkormányzati Társulás és az Encsi Kistérségi Társulás támogatása tárgyában.

Az Encsi Polgármesteri Hivatal minden dolgozója nevében áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánok a város valamennyi polgárának!

Visszatekintés

Tisztelt encsi, abaújdevecseri és fügödi polgárok!

Fngedjék meg, hogy visszate-kintve az évre, kiemeljek néhány fontos eseményt és számot adjak terveinkről.

Az év elején szín-vonalas ünnep-séget és kiállítást rendeztünk a Magyar Kultúra Napja alkalmából. Februárban az abaújdevecseri tagóvoda, áprilisban a Városi Sportközpont, májusban az abaújdevecseri Felső-Csoma kastély felújított épületét adtuk át. Közben márciusban otthont adtunk a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Ünnepi Közgyűlésnek, vendégünk volt Balog Zoltán miniszter úr. Júniusban nagyon sokan ellátogattak a Bogrács-csata és a Pálinka-mustra soron következő rendezvényeire. A Millenniumi parkszínpadon nagy sikere volt a Nyári Színházi előadásoknak. Augusztusban konferenciát rendeztünk az abaúji és helyi értékekről, s befejeződött az encsi köztemető ravatalozójának részleges felújítása. Jövőre folytatjuk. Szeptemberben részt vettünk a III. Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közfoglalkoztatási Kiállításon és Vásáron, megrendeztük az V. Röpijl páva Megyei Dalostalálkozót és felavattuk a kommunizmus áldozatainak emlékére – Balogh Géza szobrászművész által – készített emlékművet. Októberben végre hivatalosan is lezártuk az ivóvízminőség-javító beruházás encsi alprojektjét. Egy új, 1956-os Emlékfát avattunk s utakat és járdákat újítottunk fel a város központjában. Novemberben egy újabb jótékonyági futballtorna segítségével rászoruló és beteg encsi diákokat támogattunk. Neves történések közre-működésével – úgy hiszem – sikerült méltó módon megemlékezni a Szovjetunióba elhurcolt politikai foglyokról. Az év végén befejeztük az abaújdevecseri tájház felújítását, s egy Szeretet-Napi rendezvénnyel kedveskedünk a város időskorú polgárainak és az árva, félárva gyerekeknek.

A városunkban működő intézmények amellet, hogy színvonalas tevékenységükkel erősítették járási székhely pozíciókat, egész évben változatos programokkal szolgálták a településen lakók igényeit.

A munkahelyteremtés lehetőségét segíti néhány képviselő-testületi döntés, pl. az, hogy önkormányzati területek eladásával remélhetőleg kis- és középvállalkozások (pl: Energy Drink, Mika Gábor, Diapolo) kezdik, kezdek majd el működésüket a Bionly melletti területen.

Az Észak-Erdő Zrt. és a Városi Ügyészség új épületének építése 2017-ben kezdődik majd el.

A Start- és hosszútávú közmunkaprogram segítségével 223 főt foglalkoztattunk az éven. A közmunkaprogram lebonyolításánál továbbra is a legfontosabb szempont az volt számunkra, hogy értékteremtő tevékenységet folytassunk a városban. Mezőgazdasági területen zöldség, - gyümölcs és virágtermesztéssel foglalkoztunk. A volt Tüdőgondozó épület felújítása után ifjúsági célt szolgál majd.

Felújítottuk az abaújdevecseri Tájháza, új parkolóhelyeket alakítottunk ki, pl. az encsi görög-katolikus templomnál, a fügödi kápolnánál, a Deák Ferenc úton, a Polgármesteri Hivatalnál, a Szent László Iskolánál, az encsi köztemetőnél és a Városi Rendőrkapitányságnál.

2016-ban számos pályázatot nyújtott be önkormányzatunk, amelyek pozitív elbírálása esetén szeretnénk:

- sportparkot létrehozni a Városi Sportközpont közelében
- felújítani az encsi kerékpárutat és az Encs-Méra közötti új kerékpárút építésével a két település közötti összeköttetést új alapokra helyezni
- újra bekapcsolni az abaújdevecseri Alsó-Csoma kastélyt és kastélyparkot a város kulturális életének vérkeringésébe
- jobb feltételeket biztosítani termelőknek, kereskedőknek és a vásárlóknak a piac további korszerűsítésével
- a Zöld város pályázat segítségével a város meglévő közterületeit megújítani és fejleszteni.

2017 első felében a Belügyminisztérium támogatásával sor kerül a PAX Hálózat-fejlesztő-Gondozási Központ részleges felújítására.

Várjuk a kedvező kormányzati döntést, hogy a 2016. szeptemberében élet- és balesetvédelmi okok miatt bezárt Városi Uszoda helyett a Nemzeti Uszodaprogram segítségével legyen lehetőségünk egy új, modern uszodát építeni a városban.

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki segítette a munkámat, kérem támogatásukat továbbra is, hogy együtt még többet tudjunk tenni városunkért.

Eltelt egy újabb év, itt az ideje a lassításnak, megnyugvásnak, a bűnbánatnak, az örömmel és mindenek előtt a szeretet át- és megélésének.

Könnyű ezt mondani, de nagyon nehéz megvalósítani.

Mert megállíthatatlanul és egyre gyorsabban

változik a világ, - s úgy érzem – nem előnyére. Mindannyian küszködünk nehézségekkel, mégis egzisztenciálisan, az anyagi lét kíváncsait figyelembe véve sosem élt ilyen kedvező körülmények között, ilyen kényelemben az emberiség (lásd. Bőjte atya gondolatai).

Ugyanakkor az ember lelke boldogabb-e, jobban érezzük-e magunkat a világban, mint korábban bármikor. Nem hinném. Hiába a technika ugrásszerű fejlődése, ha közben azt tapasztaljuk, hogy egyre többen fordulnak el az igazi szellemi értékektől, s az emberi kapcsolatok kiüresednek. Még ha társas kapcsolatban él is az ember, mégis mintha egyre jobban elmagányosodna. Körülvesz minket az értéktelen szemét és az a förtelmes zaj, amitől szinte lehetetlen megszabadulni a hétköznapiakban. Egyre több az önimádó, önkritika nélküli embertársunk, aki, amint lehetősége van rá, nem gondolkodik egy szemernyit sem, minden szívбай nélkül eltapossa a másikat. Az ún. nyugati világ kritikus időszakát éli (pl. gazdasági és migrációs válság, demográfiai kihívások, környezetvédelmi kockázatok, munkanélküliség, manipulált és elhülyített embertömegek), mert elvesztette kapcsolatát a Bibliával, a kereszténységgel. Arthur Miller drámaíró szerint: ... régen, ha valaki boldogtalan volt, elment a templomba vagy forradalmat csinált, ma elmegy vásárolni.

De az Isten nem egy multinacionális cég vezérigazgatója. A hitünk jóval több ennél. Advent idején még inkább hat(hat) ránk II. János Pál pápa gondolata:

„Az ember másokkal együtt él, dolgozik, alkot, szenved, küzd, vétezik, szeret, gyűlöl, kétkelkedik, esik el és áll talpra. Fogadjátok el az emberre vonatkozó teljes igazságot, amelyet karácsony éjszakáján hirdettek ki!”

Íróasztalomon tartom az Útitárs című elmélkedő könyvecskét, amely az év minden napjára ad egy kis lelki kapaszkodót. Szentestére a következőket írja „...*Elvilágosodó karácsonyukba ősi magyar énekeink belezengik az ünnep igazi értelmét: a legértékesebb ajándékot Isten Fia hozta meg az egész embercsaládnak. Emberré lett, hogy bennünket Istenfiaivá tegyen...*”

(Lékai László bíboros, 1978)

Pál apostol imájával kívánok minden encsi, abaújdevecseri és fügödi polgárnak áldott, békés karácsonyt.

„Krisztus lakjon hit által a szívetekben a szeretetben meggyökerezve és megalapozva, hogy képesek legyetek megérteni minden szenttel együtt, hogy mi a szélesség, hosszúság, magasság és mélység és megismerjétek Krisztus minden ismeretet felülhaladó szeretetét...”

Szeles András
polgármester

„A karácsony angyala a szeretet”!

A Sportközpontban megrendezett hagyományos „szeretet napon”, városunk szépkorú lakóit idéi Konyor Judit, az önkormányzat képviselője köszöntötte. Az alábbiakban közreadjuk karácsonyi köszöntőjét, hiszen bizonyára többen is vannak, akik egyéb okokból nem tudtak személyesen részt venni az ünnepi programon, vagy még a fiatalabb korosztályhoz tartoznak. Fogadják szeretettel képviselőnk saját és az önkormányzat nevében elhangzott ünnepi szavait.

„Mennyből az angyal eljött hozzátok magyarok, magyarok, évente egyszer. Gondolkoztunk-e valaha is azon, hogy miért is csak évente egyszer?

Karácsony angyala a szeretet, s a szeretet, mint olyan, a létezés legfontosabb alap-törvénye.

Tengely, mely körül a vilárendszer forog. Kimeríthetetlen erőforrás.

A szeretet az egyetlen pozitív erő a világon, mely tettekből öltve a testet egyedül képes előre és felfele mozdítani anyagiassághoz kötött emberi mivoltunkat, egyénenként és nemzetenként egyaránt.

Gondolkoztunk-e valaha is azon, hogy mi történe, ha mi magyarok nem csupán évente egyszer, és akkor is mindössze felületes és megszokott karácsonyi cicomán keresztül, hanem valóban őszinte odaadással és naponta ünnepelnénk ezt a mennyből alászállott angyalt?

Ha valóban élnénk is ezzel az isteni ajándékkal, erőforrással, szerszámmal és védelmi eszközzel, aminek emberi szóval szeretet a neve, ha napról-napra használva és hasznosítva ezt, valóban élő tettekre változtatnánk át a lélek és a szellem vegyi folyamata során, ahogy azt a törvény, Isten törvénye megkívánja tőlünk.

Nem veszekednénk többé, nem ócsárolnánk, nem gáncsolnánk egymást, családon, közösségen, nemzeten belül békét kötnénk egymással, és úgy haladnánk együtt, ahogy testvérekhez illik, egy szebb jövő felé. Megbocsátanánk az ellenünk vétkezőknek, úgy viselkednénk magyar testvéreinkkel szemben, mint ahogy tőlük elvárjuk, hogy velünk szemben viselkedjenek. Hibakeresés helyett megértéssel közelednénk egymáshoz, gyanakvás helyett bizalommal, gyűlölet helyett szeretettel. Egyszerre csak megszűnne minden pártoskodás, minden széthúzás, rágalmazás, irigység, káröröm és önző elfogultság. Valóban egy nemzet fiaivá válnánk, testvéreké egymás szeretetében és nemzetünk szolgálatában.

Koldus sorsunkat levetkőzhetnénk, s nagy nemzetté válhatnánk megint, akárcsak másfél ezer évvel ezelőtt, amikor még vérünkbe rögződött törvény volt az egymás iránti szeretet és hűség.

Karácsony jöttével gondolkozzunk ezen, magyarok!

Az egymás szeretetének törvényét a mennybéli angyal titkát nem páncélos német lovagoktól, görög és talján papoktól tanultuk

volt, hanem még Úr városából hoztuk azt magunkkal.

De idegen tanok korbácsa alatt megféle-keztünk róla a századok során, míg végül is ide jutottunk, hogy többre becsüljük az idegent, mint saját vérünket.

Új, karácsonyi vérszerződésre van szükségünk magyarok.

Az egymás iránti kötelező szeretet ősi törvényének felújítására, magyar újjászületésre, mely nem csupán az év egyetlen napján ünnepli a szeretet Istenét, akkor is csupán a megszokás kedvéért, hanem naponta éli is a törvényt tetteken keresztül, gyakorlatban. Mert ha nem, semmiféle idegen segítség nem segít rajtunk többé.

Úgy elveszünk törvényszegéseink során, hogy még csak nyomunk sem marad ezen a földön, mert azt is szétapossák az idegenek.”

„A karácsony angyala a szeretet”!

Wass Albert sorai sokkal szebben fejezik ki a karácsony teljességét, mint ahogyan én valaha is leírhatnám. Az 1972-ben írt műve ma is kifejezetten aktuálisnak mondható, elgondolkodtató.

A karácsonyi készülődés, a várakozás ünnepi és reményteli perceiben köszöntöm Önöket!

Megtiszteltetésnek érzem, hogy a világ legszebb ünnepéhez kapcsolódóan én fejezhetem ki gondolataimat.

A karácsonyt kicsi és nagy egyaránt várja. A kicsik sok ajándékot, a nagyok pihenést, nyugalmat remélnék tőle. Még ha nem is világos mindenki számára egyértelműen karácsony üzenete, mégis valami szelíd, nyugodt érzés, végső soron valami manapság már egészen ritka dolog, a szeretet árad belőle. A mindennapos megélhetési gondok - amelyek sajnos napjainkban különösen előtérbe kerültek - most elhalványulnak, ha kilyűrnek az ünnepi fények.

A karácsony a kereszténység egyik legfontosabb ünnepe, amelyben Jézus születésére emlékezünk. Kétezer éve Betlehemben, egy pajtában született Jézus és kereszthaláláig tanított, gyógyított, csodákat tett, segített az emberekben. Az ő eljövételét ünnepeljük ezen a napon.

Az Adventi időszak arra szolgál, hogy kellőképpen felkészülhessünk lélekben a karácsony ünnepére; a csak ilyenkor használt jelképek, hangok, fények, illatok ezt szolgálják. A karácsony nem csak egy ünnep, hanem egy érzés, elvezet minket egymáshoz. Ezen az ünnepen az ember hajlandó félretenni az ellentéteket, és ha csak rövid időre is, de békét köt embertársaival.

Az ünnep szépségét nem az ajándékok nagyságával kell mérnünk, hanem egy olyan

ajándékkal, amiből mindenki részesülhet, amit mindenki adhat, ez pedig a szeretet.

Az ünnep meghittségét, harmóniáját első-sorban magunknak kell kialakítani:

békességet, nyugalmat teremtve a családban és a nagyobb közösségekben egyaránt.

Az összetartó család kell, hogy ápolja az ünnepelni tudás művészetét és adja át azt a következő nemzedéknek.

Az ünnepi asztal mellett, a gyertya lángjánál visszagondolunk az elmúlt év örömeire, bánataira, kudarcaira és sikereire.

Munkám során sok szomorúsággal, nincstelenséggel, testi-lelki problémával találkozom.

A kilátástalanság, elkeseredettség, közüzemi díjak kifizetésének nehézségeivel nagyon sok család küzd. Ezeknek az embereknek még nagyobb szüksége van arra, hogy megjelenjen egy segítő, adakozó kéz, egy megértő lélek.

Gondolkozzunk el azon, vajon mi lehet 2016. karácsonyának üzenete? Természetesen mindenki számára más és más.

A karácsonynak azonban örök és mindig aktuális üzenetei is vannak: ilyen a szeretet, a törődés, a tisztelet, az egymás iránti türelem, a mások megértésének szándéka, az önzetlenség.

Azt üzeni a karácsony, hogy meg kell tanulnunk tiszta szívvel, szeretettel örülni. S az igazi öröm csak akkor, és úgy születhetik szívünkben, ha másokat, embertársainkat is örvideni látjuk, ha a betlehemi istálló fényei nemcsak a mi arcunkat világítják meg, hanem mindenkiét!

A gondterhelt hétköznapiak során is bőkezűbbek lehetnénk a szeretet kincseivel!

Sokszor elég egy kedves szó, egy kéznyújtás, egy simogatás.

Találjuk meg segítségére szoruló embertársainkat, meleg ételt, törődést, biztonságot nyújtva nekik.

Mosolyogjunk rá a velünk szemben sietőre, figyeljünk egymásra, fedezzük fel a legkisebb rezdüléseket is, melyek közelebb hoznak bennünket egymáshoz!

Álljunk meg egy pillanatra! Gyűjtünk gyertyákat, emlékezzünk azokra, akik már nincsenek velünk, gondoljunk azokra, akiket szeretünk, de a karácsonyt tőlünk távol ünneplik.

A karácsony biztató fénye mellett szorítsuk meg egymás kezét, mosolyogva biztassuk egymást. Vigyázzunk családjunk és saját egészségünkre, mert ha van egészség, az ember csodákra képes!

Örizzünk meg ebből az ünnepi órákból percek az eljövendő év hétköznapijaira azért, hogy azokból is kicsit ünnepit, kicsit méltóságteljest, a hétköznapiától eltérőt varázsoljunk!

E gondolatok jegyében, kívánok városunk minden lakójának békés, áldott karácsonyi ünnepet és eredményekben gazdag, örömtelibb és boldog új esztendőt!

A Cserehát szerelmese

Pacsai János görög katolikus protopresbíter, csereháti kerületi esperes, encsi parókus kapta idén a megyei önkormányzat Pro Comitatu Díját.

– *Ezt az elismerést általában egy-egy életpálya elismeréseként idősebbeknek szokták adományozni. Hozzájuk képest fiatal. Véleménye szerint minek köszönheti ezt az elismerést, hogyan motiválja a jövőre?* – *indítottuk a beszélgetést.*

Életemet gyermekkorom óta az egyházi lét határozza meg. Bármilyen berendezkedésű a társadalom, az egyháznak hármass szerepe van: só, kovász és világosság. Annyiban só, hogy ne hagyja a romlást, kovász, hogy élettel töltsse el, és világosság, hogy ne csak a sötét időkben mutasson irányt, hanem az útlágazásokban is. A mi megyénkben a görög katolikus egyház élen jár ezen feladatokban. Úgy gondolom, ennek a munkának az elismerését jelenti a döntéshozók javaslata, amelyhez persze kellett volna személyes adottságok, s talán én itt jöttem a képbe. Fiatal korom ellenére így keveredhettem bele ebbe a történetbe.

– *Csereháti származásúként a térséget kitűnően ismeri. Mit szeretne elérni a Szép Cserehát programmal?*

Ne féljünk a széptől, mert ez átalakít. Nem a vidéket sajnáljuk, hanem az itt élő embereket, értük született a program. Évtizedek óta egy természetes lakosságcsere fi gylhetünk meg. Ma már csak annyi ember maradt a területen, hogy egy szervezett mezőgazdaság és könnyűipar képes lenne eltartani a helyben dolgozó lakosságot, és nem lenne szükség segélyekre. A mi vidékünknek gazdasági szempontból Trianon volt a veszte, hiszen a Cserehát Kassa élelmiszer raktára volt, míg Miskolc Dél-Borsod. Az unió lehetőséget

nyújtott, hogy Kassa, mint felvevő piac újból megnyíljon. Ahhoz, hogy létrejöhessen egy piacfép gazdaság, szervező tehetség és bizalmi tőke szükséges és ezzel a potenciával a görög katolikus egyház rendelkezik, és már csak mi maradtunk itt, mint kovász. Persze szükséges az állami beavatkozás: pénzügyi háttér és a védett piac biztosítása a program ideje alatt. Tíz év elegendő, hogy a program által biztosított munka visszaadja az emberi méltóságot.

Két éve szolgál Encsen. Milyen tapasztalatokat szerzett, parókusként mit szeretne elérni?

Egy pap életében mindig nehéz a váltás, főleg a szoros emberi kapcsolatok miatt.

Veszteségként éltem meg, hogy Sajó-szentpétert el kellett hagynom, de egy újabb feladat várt rám. Segítségemre volt a családom, valamint azt, hogy nagy szeretettel

vártak az encsiek és azóta is körbevesznek, nemcsak a híveim, hanem az egész városvezetés. Indítottunk egy programot „Jöjj és láss” címmel. Sokan rossz tapasztalatokkal vannak az egyház iránt, vagy a szocializmus ideológiájára nőttek fel és azokat a jelszavakat követik, de én az előítéletekre csak azt tudom mondani, jöjjenek az egyházba és tapasztalják meg a krisztusi életet. Ezért szervezünk olyan programokat: családi nap, nyári táborok, nyári iskola, Mézeskalács kapu napja, amelyeken keresztül meg tudjuk mutatni az életünket. Az elmúlt két évben építettünk cigányok számára templomot, keresztet állítottunk Fájba, tavaly kifestettük az encsi templomot, tetőt javítottunk, parkoló épült és idén a mérai templom belülről megújult. Egyszerűen folyik a munka Encsen is és azt tapasztaltam, hogy életünk sebeire legjobb terápia a munka.

Kulcs magazin - 2016. október.31 (Hétfő) számában megjelent írás.

Vendégségben

Szabados Jánosné meghívta az Abaúji Tájegységi Értéktár Bizottságot otthonába, Sátoraljaújhelyre, hogy meséljen életének az Abaújban töltött 13 évről, illetve az abaúji szöttesekről.

Zsóka néni 8 gyermekes görög katolikus családból származik, ahol pedagógus édesanyja nagy hangsúlyt fektetett négy lányának a kézimunka tanítására.

Gyermekkorát Komlóskán töltötte majd fiatal papnéként Mogyoróskán és Regmecen élt, ahonnan idősebb korában Sátoraljaújhelyre költöztek férjével.

A görög katolikus hitélet teljes életét áthatotta, hiszen férje Szabados János mellett a család több férfi tagja is a görög katolikus papi hivatást választotta. Testvére, Dr. Keresztes Szilárd nyugalmazott hajdúdorogi megyés püspök, 20 éven keresztül vezette a Magyar Görögkatolikus Egyházat.

A Mogyoróskán töltött 13 év meghatározó volt egész életében, hiszen ebben az időszakban végezte el Encsen a nemzetközi hírű, Lajos Árpád által vezetett 3 éves kézimunka szakkörvezetői tanfolyamot.

Ezalatt az időszak alatt tanulmányozta az Abaúji tájegység Csereháti részének szövést, szötteseit és népi kézimunkázását. A tanfolyam vizsgájára készítette el a Magyar tájegységek népi hímzőművészetét bemutató gyűjteményét, amellyel az Észak-Magyarországi Kaláris népművészeti hímző pályázaton kiváló eredményt ért el.

A mogyoróskai asszonyoktól a klasszikus

szövéstechnikán túl, megtanulta a két nyüstös anyagába szőtt szöttesek készítését, amelyek a Csereháti dombvidék falvaiban voltak jellemzők.

A Regmecen töltött 15 év alatt férje egyházi teendőinek segítése mellett Budapestten levelező tagozaton elvégezte a teológiát, és közben Nyíregyházán a görögkatolikus nővérektől megtanulta a miseruha varrást. Kiváltotta az iparendélyt, hogy a miseruhák varrásával hozzá tudjon járulni a családi kasszához.

Az Abaújban tanult szövést, és továbbfejlesztett hímzést Regmecen a közösség javára tudta hasznosítani, hiszen több éven keresztül szakkört vezetett diáklányoknak és fiatal asszonyoknak.

Zsóka néni 1994-ben megkapta a Magyar Kézműves Kamara ezüstkoszorús mester kitüntető címet, és Sátoraljaújhely Város Önkormányzata beválasztotta a „Neves Újhelyiek” közé.

Sándor Róbert

Jótekonysági futballtorna Encsen

Hörszik Richárd, térségünk országgyűlési képviselője vállalta. Sikerült ebben az évben is nívós csapatokat felsorakoztatnunk a pályára. A Magyar Művész Válogatott (zenészek, DJ-k, televíziós személyiségek) elfogadta meghívásunkat és szép számban vett részt a tornán. Az Abaúji Polgármesterek csapata Becse Csaba polgármester úr vezetésével szintén vállalta a játékot. Az Encsi

Vállalkozók csapata Zsiga Zoltán irányításával nem nagy lét-számban, de annál lelkesebben igyekeztek helytállni. A Szervezők válogatottjában pályára léptek a település vezetői, a KLIK és intézményeinek képviselői és a rendezvény támogatói.

A mérkőzések jó hangulatban, sportszerű küzdelemben zajlottak le. A tornát a Szervezők csapata nyerte a Művészek és a Vállalkozók előtt. A gólkirály Ferenczi Béla (Vállalkozók), a legjobb játékos Nagy Róbert (Művész Válogatott), a legjobb kapus Szabó Péter (Szervezők) lett. A torna különdíját, a „leghangosabb játékos” címet Gyetván Csaba (Magyar Művész Válogatott) kapta.

A rendezvény végén a jutalmakat dr. Hörszik

Richárd országgyűlési képviselő, Szeles András Encs város polgármestere és Szabó Árpád, a Szerencsi Tankerületi Központ igazgatója nyújtotta át az érintetteknek.

Az esemény zárásaként 2016. november 22-én az Encsi Polgármesteri Hivatalban Szeles András polgármester és Szabó Árpád tankerületi igazgató adták a három tanulóknak, illetve hozzátartozóiknak az összegyűjtött pénzüsszeget. Homonnai Laura, Hrabovszki Lilla és Szunyogh Róbert 190-190 ezer forint (összesen: 570.000 Ft) támogatásban részesült.

Végül szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki valamilyen formában segítette a kitűzött célok megvalósítását.

Külön köszönet illeti a támogatókat, akik felajánlásaikkal hozzájárultak a rendezvény sikeres lebonyolításához.

Név szerint: Abaúj Coop Zrt., Anyukám Mondta Étterem, Aqua-Vin Kft., Balla és Társa Kft., Bódi Jenő, Bratu Ferenc, Encsi Városi Sportközpont, Észak Hús Kft., Forrói Szeszőfzde, Groupama Biztosító Zrt. Encs, Gulyás Gumiszervíz, Hajdu István, H.Q.C. Mérnökiroda Kft., Implom Bt., Infoteam '95 Kft., Kállai István, Konyor Judit, Lutherm Kft., Mika Gábor, Molnárné Juhász Éva, Narvál Élelmiszerház, Paul és Társa Kft., Podráczki és Társa Kft. Polgári Kft., Roxy Design, Unio Coop Zrt. Encs.

Szakács Tibor

Vannak emberek, akikben az ünnepek közeledtével a segíteni akarás érzése erősödik meg. Ezek közé tartoznak Encs Város Önkormányzatának tagjai és a KLIK Szerencsi Tankerületi Központ vezetői.

2015-ben hagyományteremtő céllal azért szervezték jótekonysági futballtornát, hogy segítsenek az Encsen élő, tartósan beteg gyermekeknek. A rendezvény minden tekintetben jól sikerült, így a rendezők a folytatás mellett döntöttek. Ezért 2016. november 19-én ismét labdapattogatástól volt hangos az Encsi Városi Sportcsarnok. Az előző évben megfogalmazott célok kibővültek olyan tekintetben, hogy támogatott lehetett az is, aki tehetségével, tanulmányi eredményeivel kiemelkedik társai közül, de szociális helyzete indokolja az anyagi segítséget. Ezért az oktatási intézmények vezetőinek javaslatára és velük egyetértésben, ismét három tanuló részesült támogatásban.

A nemes cél érdekében újra sok ember mozdult meg. Az esemény védnökségét Török Dezső, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés elnöke, valamint dr.

Közelkép Szeles András polgármesterről

Képviselőinkkel készített riportsorozatunk zárásaként Szeles Andrást, városunk polgármesterét mutatjuk be, aki szűkebb hazánk, Abaúj szülötte. Mindig is szívén viselte régióink sorsát, hiszen 2005-ig az Abaúj Polgáraiért Alapítvány elnöke, majd kuratóriumi tagja volt. 2002-től tagja a város képviselőtestületének és a megyei közgyűlésnek. 2006-tól alpolgármesterként a város oktatási, közművelődési és kulturális életét irányította. 2014-től polgármester. Élete a pedagóguspályához köthető. Az Észak-Magyarországban egy - közelmúltban közzétett - vele készült interjúban így fogalmaz városunk jövőjével kapcsolatban: „Encs és környékének kiugrási lehetősége az oktatáshoz és a neveléshez kötődik.” Ebből a riportból még egy nekem tetsző gondolatot szeretnék idézni. „Úgy indultam az egész feladatnak, hogy az emberek bizalmából kaptam ezt a lehetőséget, hogy egy szolgáltatnak tekintem a polgármesteri munkát.” Dióhéjban ennyit eddigi tevékenységéről. Most nézzük ezek mögött az embert.

Semmiben nem szenvedtünk hiányt abban a kis falusi iskolában. A sporton kívül járhattunk néptáncra, énekkarra, színjátszó csoportba.

-Az ember, különösen már középiskolás korában hajlamos arra, hogy példaképeket keressen. Hová járt középiskolába, és milyen emlékei vannak a tanáraitól?

Ez egy másik fontos időszak az életemben. Egybeesik azzal a természetes lázadó effektussal, ami a kamaszkorra jellemző. A Földes Ferenc Gimnáziumba jártam Miskolcon, ami abban az időszakban az ország három legjobb gimnáziuma közé tartozott. Jó színvonalú középiskola volt. Az, hogy oda járhattam megtiszteltetést jelentett számomra.

A tanáraim közül ugyancsak a magyar-történelem szakos tanáromra, Tóth Bertalanéra emlékszem vissza a legszívesebben. Úgy érzem a képzés, és az a szellemiség, ami az ottani közegből áradt, rengeteget alakított a személyiségemen.

-Jó hírű középiskolába járt, magas szintű képzést kapott. Lehetett volna jogász, vagy orvos, Ön mégis a tanári pályát választotta. Mi ennek az oka?

Sokat gondolkodom azon, hogy mi lett volna, ha harmadikban a magyar történelem fakultációt választom a biológia és a kémia helyett. Akkor az édesapám azt szeretete volna, hogy agrármérnök legyek, ezért választottam ezt a két tárgyat, engedve az ő elképzeléseinek. Meg kell hogy mondjam, lázadoztam emiatt, és mindent megtettem annak érdekében, hogy ne vegyenek fel. Hál'istennek a felvételi nem sikerült. Így kerültem a 80-as években Homrogdra képzés nélkül tanítani. Akkor Szopkó Laci bácsi volt az igazgató, aki egy igazi egyéniség, és kitűnő pedagógus volt. Így fordult teljesen más irányba az életem. Nagy hatással voltak rám az ottani kollégák, különösen Mező István, aki egy fantasztikus ember, művész és pedagógus. Rengeteg közös

érdeklődési körünk volt, például a zene szeretete. Pedagógusként nagyon sokrétű, széles látókörű és felkészült volt, aki már akkor megelőzte a korát. Nem beszélve a karikatúráiról, hiszen abban az időben neki már neve volt a szakmában. Tulajdonképpen az ő példája alapján döntöttem a pedagóguspálya mellett.

-Hol végezte felsőfokú iskoláit, és hol kezdte a pedagóguspályát?

A tanárképző főiskolát Egerben végeztem. A Marcaliban töltött egyéves katonai szolgálatom után 1986-ban kezdtem még a Ho Si Minh Tanárképző Főiskolán földrajz-biológia szakon, de 90-ben már az Eszterházy Károlyon fejeztem be a tanulmányaimat. A magyar és a történelem iránti érdeklődésem továbbra is megmaradt. A földrajzot nagyon szívesen tanultam, különösen a gazdaság-földrajzot szerettem, hiszen az kitekintést engedett a politikára, a gazdaságra, és a történelemre is.

-Mikor és hogyan került Encsre?

1985-ben ismertem meg a feleségemet, Hubai Katalint, aki Budapesten kezdte az egyetemi tanulmányait, egy évvel később jött át hozzám Egerbe. 1988-ban kötöttünk házasságot, együtt végeztünk 90-ben, ezután költöztünk Encsre, bár a munkahelyünk akkor még nem Encshez kötött minket. Akkor Ő még Szalaszenden, én pedig Szemerén dolgoztam. Nagyon szívesen emlékszem vissza a szemerei „tanulóévekre” és az ottani kollégákra is. Akkoriban csapott meg a politika szele. 1992-ben több fiatalal együtt megalapítottuk a Fidesz helyi szervezetét, ezután egy évig segitettem Dr. Ódor Ferenc kampányát. A választások után folytattam a pedagóguspályát. Előbb két évig Tornyosnémetiben tanítottam, ezután kerültem az encsi Petőfi Sándor Általános Iskolába. 1999-ben üresedett meg az encsi Diákotthon igazgatói helye, ahová sikeresen pályáztam, és ahol 15 évet töltöttem el. 2014-ben, 25 év pedagógusi pályafutás után változás követ-

-Tudom, hogy a család milyen sokat jelent Önnek. Szép családja van. Felesége is pedagógus, két lányuk van. Bemutatná őket olvasóinknak?

Feleségem, matematika-fizika-informatika szakos tanárként több éve a helyi gimnáziumban tanít. Két lányunk született. A nagyobbik lányom, Anna Zsuzsanna, a debreceni egyetemen végzett vendéglátóipar-turizmus szakon, de ő is Encsenen végezte el a középiskolát. Most Miskolcon dolgozik, és a tanulást illetően vannak még tervei. Kisebbik lányom, Mária Magdolna most fog érettségizni. Ő is az encsi gimnáziumba jár. Mindkettőnek jó a nyelvérzéke, már több nyelvvizsgával rendelkezik, ami jó lehetőségeket rejt magában manapság. Büszke vagyok rájuk. A családom mindig, és mindenben mellettem áll, és segít nekem.

-Hogyan zajlanak a hétköznapijai? Polgármesteri teendői mellett úgy tudom sok alapítványban és civil szervezetben tevékenykedik. Melyek ezek?

Az Abaúj Polgáriért Alapítvány, amit 1997-ben hoztunk létre, nagyon fontos volt az életemben. Ennek sokáig az elnöke, majd kuratóriumi tagja voltam. Sok kulturális rendezvényt, konferenciát szerveztünk a városban és Abaújban. De ami a szakmai munkámnak az egyik meghatározó eleme, az a Demján Alapítvánnyal közös együttműködés, ami hat éven át zajlott. Azon dolgoztunk, hogy a Demján Sándor által felajánlott egy milliárd forintot, különböző formában átadhassuk az Abaújban és Encsenen élő rászoruló gyerekeknek. Nagy megelégedéssel volt számomra, hogy ebben a munkában részt vehettem. Tagja vagyok még a Rákóczi Szövetségnek, a Kazinczy Társaságnak és az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesületnek. Igyekszem ellátogatni a színvonalas rendezvényeikre, és támogatom a munkájukat. 2014 óta kevesebb szabadidőm van, hiszen 6500 ember sorsát kell hogy a vállamra vegyem. Köszönettel tartozom azért, hogy olyan sokan támogatottak, ami erőt ad a munkámhoz a továbbiakban is. A hétköznapi reggel azzal kezdem, hogy leteszem a „lányokat” a gimnázium előtt, és onnan jövök a hivatalba. Próbálom úgy alakítani az időbeosztásomat, hogy minél több időt tölthessek a városban. Sokszor fordul elő, hogy mégis mennem kell, és néha választanom kell a programok közül. A munkaidőm négykor nem fejeződik be, hiszen vannak esti és hétvégi programok is, de ez nem gond, hiszen ezt vállaltam. Azért arra mindig igyekszem időt fordítani, hogy „lelassuljak”, végig gondoljam, értékeljem a napjaimat, az eltelt hetet, és úgy folytassam tovább.

-Marad-e elég szabadideje a pihenésre, feltöltődésre?

Igaz, hogy a szabadidőm lecsökkent, de azt a keveset, ami van, próbálom aktívan eltölteni. Nekem a sport, a zene, a filmek és a könyvek világa jelenti a feltöltődést. Sajnos a munkám során sokszor gondokkal és problémákkal foglalkozom nap mint nap. Ezért fontos, hogy a szellemi és lelki életemre jobban odafigyeljek.

-Amint említette, szereti a könyveket. Aki gyermekkorában nem tapasztalta meg az olvasás ízét, az felnőttként sem fog soha olvasni. Szeretném megkérdezni, hogy Önnek melyik könyv jelentette az első olvasmányélményt, és kik most a kedvenc írói?

Fiúgyerekként, ahogy visszaemlékszem, elsőként Verne kalandregényei és az úgynevezett „indianós” könyvek ragadták meg a képzeletemet. Volt egy olyan könyv, ami összefüggött a Rákóczi élményemmel, ez pedig Lengyel Dénes: Magyar mondák a török világból és a kuruc korból című kötete volt, aminek a borítója még most is előttem van. Amikor megjelent Karl May: Winnetou című könyve négy kötetben, én azt három nap alatt elolvastam a nyári szünetben a lépcsőn ülve. Ma sem telik el egy nap sem anélkül, hogy ne olvassak könyvet. Sok újságot olvasok, mert fontosnak tartom a tájékozottságot is. Az írók közül az etalon számomra Márai Sándor. Ő az a megkérdőjelezhetetlen figura számomra az irodalomban, aki nagyon sokat adott nekem. Ráadásul van egy spirituális találkozási pontunk is, mert ő is április 11-én született. Különösen Márai naplói voltak rám nagyon nagy hatással. Szeretem a klasszikus magyar írókat is, pl.: Móriczot, Mikszáthot, Jókait. Szívesen olvasok krimiket is, a klasszikusok mellett a kedvenceim a skandináv krimik. Sok ezek közül szépirodalmi igényességgel bír. A kortárs irodalomról utóbbi olvasmányélményeim egyikét, Zoltán Gábor: Orgia című könyvét emelném ki. A kötet a nyilas rémuralomról szól Magyarországon.

Megdöbbenően, brutálisan mutatja be, hogy mi történt akkor Budapesten, a Városmajorban.

- Ön elvégezte a média szakot is. Évekig tanított filmesztétikát a helyi gimnáziumban. Mik a kedvenc filmjei és mi a véleménye a mai filmművészetről?

A mai filmművészet nem annyira szimpatikus nekem, mert túl erősen van jelen benne az amerikanizmus. A színészi játék egyre jobban háttérbe szorul, egyre inkább a számítógépes effektusok veszik át a szerepet. A kedvenceim közé tartozik Francis Ford Coppola: Keresztapa című filmtörténete. Van egy Oscar díjas filmrendező, Alejandro González Iñárritu, aki szerintem a jelen legtehetségesebb filmrendezője. Nem túl sok filmet készített még, de úgy gondolom, hogy mindegyik remekmű a maga nemében, pl.: a Babel, a 21 gramm, a Korcs szerelmek, és a legutóbbi, a Leonardo di Caprio-val készült A visszatérő. Szeretem Woody Allen filmjeit is. Clint Eastwood alkotásait is nagyra értékelem, például a Szív hídjai című filmet Meryl Streep főszereplésével, a Millárd dolláros bébit, vagy a Gran Torino címűt. A magyar filmek közül nagyon szeretem az 1931-ben készült Hyppolit, a lakájt, és Gothár Péter rendezésében a Megáll az idő című filmet. Kevés az egyedi alkotás, a filmek nagy része sablonok alapján készül. Előrelépésnek tartom viszont, hogy egyre több igényes tv-filmsorozat készül manapság.

- Említette még a zenehallgatást, mint kedvenc időtöltését. Milyen zenét szeret, és hallgat a legszívesebben?

A könyv és a filmek mellett a zene az, ami segít nekem minden nap feltöltődni. Szeretem a rock különböző válfajait, a hard rockot, a progresszív rockot, a poszt rockot és a blues-t. A divatos zenék soha nem tartoztak a kedvenceim közé. Azt szokták mondani, hogy a disco zene a lábra hat, a blues és a soul a lélekre, a rock pedig az észre. Néha arra is van lehetőség, hogy egy koncertre elmenjek. Szerencsésnek tartom magam, hogy többek között láthattam előben Joe Bonamassa-t, aki egy kitűnő blues gitáros, vagy a legendás Deep Purple együttest, Bruce Springsteent, Mark Knopflert és még sok más nagyszerű előadót.

- Végül, legszebb egyházi ünnepünk közeledtével szeretném megkérdezni, hogy ön szerint fontos-e az Istenhez vetett hit ahhoz, hogy az életünk boldogabb és kiegyensúlyozottabb legyen?

A Biblia forgatása az életem részévé vált. Nem volt mindig az, de végül megtaláltam azt az utat, ami Istenhez vezet. Most már nem is tudnám elképzelni hit nélkül az életem. Nekem ez nagyon nagy segítséget jelent a mindennapokban, és meghatározza az egész életemlételemet. Töreksem arra, hogy a hivatásomat, a családi életemet, az embertársaimmal való kapcsolataimat is ez határozza meg. Próbálom az életemet a krisztusi, keresztény tanítás szerint élni.

Radeczki Éva

Téli hangulat

Micsoda november
köszöntött ránk megint! –
A levelek a fákon fent ragyogtak
zölden, aranylón és rozsdás színekben.

De hol a Tél? –
A pihenés a fáknak? –
Kérdeztük magunktól.
Hiszen a tavasz is olyan hirtelen jött,
és hamar átszökött a nyárba...
Most, már a puha hópihékre várva
szeretnénk, ha a négy évszak világa
visszatérne hozzánk, végre-valahára!

Mert ilyen az ember,
a megszokottra vágyik:
a lágy pelyhekben hulló hó
varázslatára,
- a digitális bőség mögött felragyogó
sok-sok pici lángra! -
Fehér lepel alatt rejtőző csodákra,
áldott, meghitt téli hangulatra, -
s eliramlott évünk Szent
Karácsonyára!

SORSFORDÍTÓ ÉVEK emlék konferencia

A Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékére alkalmából, városunk önkormányzata konferenciát szervezett 2016. november 25-én 10 órától, az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár színháztermében. Olyan neves történészek, kutatók emlékeztek meg ezekről a szomorú történelmi eseményekről, mint például Stark Tamás, az MTA tudományos főmunkatársa, vagy Molnár D. Erzsébet, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola történésze. Szeles András polgármester köszöntőjét, és Dr. Hörcsik Richárd, megnyitó beszédét közöljük most lapunkban

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Encs Város Önkormányzata nevében köszöntöm Önöket a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékére alkalmából szervezett SORSFORDÍTÓ ÉVEK című konferenciánkon.

Külön köszöntöm dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő urat, dr. Ódor Ferencet az encsi Járási Hivatal vezetőjét, a konferencia meghívott előadóit.

Köszönöm, hogy elfogadták felkérésünket. Ez a mai rendezvény szándékaink szerint szervesen illeszkedik a szeptember 15-i, Balogh Géza szobrászművész által készített emlékmű avatásához és reményeink szerint ezzel városunk méltó módon tud emlékezni. Mert meggyőződésem, hogy emlékeznünk kell a huszadik századi magyar történelem még fel nem dolgozott eseményei közül, a Szovjetunióba kényszermunkára elhurcoltak kálváriájára.

Becslések szerint majd 900 ezer magyar állampolgár került a múlt század negyvenes éveiben a Szovjetunióba. A 650 ezer hadifogoly mellett 250 ezer embert málenkij robotra vezényeltek, elsősorban a szovjet munkaerőhiányt enyhítve.

A Történelmünkhöz való viszonyunkat nem szabad hogy az elhallgatás és az elhallgattatás jellemezze. Nem szabad megfeledkeznünk a sok százezer magyar honfitársunkról – legyenek katonák vagy polgári személyek, keresztények, zsidók vagy ateisták, nők vagy férfiak –, akik a Szovjetunió táboraiiban rokkantak bele a szörnyű körülményekbe vagy veszítették el életüket.

Ezért érdemel tiszteletet a magyar kormány azon belül az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Gulág Emlékbizottság támogatása közös múltunk feldolgozásához, amit ez úton is megköszönök.

A szovjet kényszermunkatáborok rendszerét először az 1919. április 15-én kelt szovjet rendelet vezette be, majd a 20-as években különböző igazgatási és szervezeti változtatások után, 1930-ban a titkos rendőrség, az OGPU (később NKVD, ill. KGB) ellenőrzése alatt megszűletett a Gulág.

A táborok lakói voltak többek között a kolhozosítás során letartóztatott, ill. ellenálló parasztokon kívül, a tisztogatások kommunista párttag- és katonatiszt áldozatai, a II. világháború alatt német és az egyéb tengelyhatalmakhoz tartozó hadifoglyok, hazaárulással gyanúsított nemzetiségekhez tartozók, német hadifogságba esett szovjet katonák, másként gondolkodók, közönséges bűnözők és sajnos nagyon sokan – Magyarországról is – teljesen ártatlan emberek, akik a sztálini kegyetlen tisztogatások vértlen áldozatai voltak.

A II. világháború vége felé a bosszú és megfélemlítés mellett az ingyenes munkaerő megszerzése vezérelte Sztálint, amikor utasítást adott Berijának 1944. december 16-án.

E szerint: „Mozgósítani és szovjetunióbeli munkára kell irányítani az összes 17 és 45 év közötti munkaképes német férfiakat, a 18 és 30 év közötti munkaképes nőket, akik a Vörös Hadsereg által főlzabadtított Románia, Jugoszlávia, Magyarország, Bulgária, Csehszlovákia területén tartózkodnak.”

Sokan úgy hiszik – én magam is sokáig így vélekedtem –, hogy Sztálin halálával megszűntek ezek a táborok. Sajnos nem tűntek el teljesen, hanem átalakultak.

A 70-es és 80-as években több közülük újra megtelt immár polgárjogi aktivistákkal, szovjet nacionalistákkal és köztörvényes bűnözőkkel. A szovjet disszidensek és a nemzetközi emberi jogi mozgalmak révén a Nyugat a hidegháború éveitől rendelkezett információkkal a posztisztálinista lágerekről. Ronald Reagan és Mihail Gorbacsov még a 80-as években is vitatkoztak róluk.

Gorbacsov – aki nem mellékesen egy hajdani Gulág fogoly unokája – csak 1987-ben kezdte el véglegesen felszámolni a Szovjetunió területén a politikai okokból fogva tartottak táborait.

K. István, técsői lakos a következőképpen emlékezett:

„1944. november, 18 éves voltam, apámmal, bátyámmal, valamint több száz técsői és város környéki magyarral egyetemben a szolvyai gyűjtőtáborba masírozattak a gépfegyveres ruszki katonák: ez volt az úgynevezett málenkij robot kezdete, azaz a tudatos megsemmisítés előszobája.

Onnan a tél kellős közepén apámtól és testvéremtől elszakítva gyalogosan a Kárpátokon át Szamborba hajszoltak, ahonnan marhavagonokba zsúfolva, két héten át utaztatva Krasznouralszk környéki erdőben épített barakkokba vittek, azaz a Gulág egyik telepére, ahol embertelen körülmények közepette laktunk, napi 12-14 órát kényszer foglalkoztatva fakitermeléssel... Hullottak az emberek, mint a legyek össze: aratott az éhínség, a betegség, a kimerültség, a reménytelenség, az embertelenség...”

Am mindezekről a szörnyűségekről a világ – az érintetteken és családtagjaikon kívül – nem vett tudomást. A Gulág szó nyugaton jórészt csak akkor vált ismertté, amikor 1973-ban megjelent Alekszandr Solzsenyicin: A Gulág szigetvilág című könyve.

Magyarországon csak a rendszerváltozás után került be a köztudatba. Nálunk is Solzsenyicin idézett monumentális alkotása hozott áttörést, amikor 1993-ban három kötetben megjelentette az Európa Kiadó.

Számomra is megrendítő és – talán nem tűnik túlzásnak – egész gondolkodásomat, világnézetemet meghatározó élményt nyújtott.

Hazánkban Rózsás János, volt Gulág-rab számított e témakörben megkerülhetetlen szaktekintélynek, aki a Gulág-lexikon megírásával elengedhetetlen érdemeket szerzett.

Nem felejttem el azokat a megrázó sorokat, amit egy egykori rab írt:

Édes fiam, avagy lányom

Nem tudom, hogy ki s mi vagy.

De tudom, hogy gyermekem vagy

Sz nekem éppen elég.

Nem láttam még kis testedet

Nem fogtam még kis kezedet

Nem csókoztam kis arcodat

De tudom, hogy az enyém vagy.

Ahogy nem felejttem el Sára Sándor Magyar nők a Gulágon, és a Nehézsorsúak című dokumentumfilm-sorozatát sem.

Utóbbi egyik meghatározó alakja volt az ez év december 23-án százéves bencés szerzetes, Olofsson Placid atya, aki nem mindennapi példát adott emberségből, hitből, a szovjet munkatáborokban töltött egy évtized alatt, s társaiban folyamatosan tartotta az erőt, majd az akkor történetek felelevenítő előadásai a következő generációknak adnak kellő irányítást a hiteles keresztény életre. Nem véletlenül lett a Parma Fidei, a Hit pajzsa-díj jogos kítüntetettje.

„Anyám, a hajam ki fog nőni
szénpor nem ül majd arcomon
De többé nem leszek a régi
bár lesz ételem, italom
Tört hitemmel szabadon járok
újra a magyar ég alatt
De lelkeim holtig rab marad.”

–írta Tiszai Gyula egykori rab a falakra.

Véleményem szerint kevés film, könyv és más művészeti alkotás foglalkozik a Gulág világával. A történészek teszik a dolgukat. Nekik sem egyszerű, hiszen az évtizedekig tiltott s tabunak számító eseményeket az egyre kevesebb túlélő s a nem mindig kutatható oroszországi levéltárak miatt nem könnyű feltárniuk.

Ha megnézzük például a magyar televíziók kínálatát, akkor megállapíthatjuk, hogy

történelmi témájú dokumentumfilmekben nem szenvedünk hiányt, hiszen láthatunk színvonalas alkotásokat az ókorról, a középkorról, de a XX. század fontos eseményeiről is, mint pl. az I. és II. világháborúról, a Holokauszt borzalmairól.

Ugyanakkor igazságtalanul kevés alkotás foglalkozik a Gulággal. Talán azért, mert valamilyen okból nem készülnek el ezek a művek. Pedig nagy szükség lenne rájuk.

Mert igenis a felnövekvő generáció tagjainak szembesülnie kell az ilyen és hasonló sorokkal:

*Meleg otthon terített asztala
Vajon mikor lesz számunkra?*

Vetett ágy, puha takaró

Mikor lesz ismét, óh?

Asszonyi karok ölése,

*Kisgyermekünk nevetése
Lesz-e életünk víg zenéje?*

Mi encsiek, a mai konferenciával szeretnénk hozzájárulni ahhoz, hogy ne merüljön feledésbe mindaz, ami magyar honfitársainkkal történt 1944-ben és az azt követő években a Szovjetunió munkatáboráiban.

Szerényen, de határozottan valljuk, hogy a visszatekintés nem csak emléket állít majd a múlt áldozatainak, hanem egyúttal hitet és erőt ad valamennyiünk számára.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Szeles Andás
polgármester

Dr. Hörsik Richárd nyitó beszéde.

Magyarország Országgyűlése 2012. május 21-ei ülésnapján november 25-ét a Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszermunkások emléknapjává nyilvánította. Ezen a napon emlékezünk arra a mintegy 800 ezer magyarra, akiket 1944 őszétől hadifogolyként vagy internáltként többéves kényszermunkára a Szovjetunióba hurcoltak, illetve akiket a második világháborút követően 5-25 évre a sarkkörön túli vorkutai, norilszki, kolimai táborokba és a Gulág többi rabtelepeire, valamint málenkijrobotosként különböző szovjet vidékekre száműzték.

Történészek szerint a gulágoknak több mint 200 ezer magyar halálos áldozata volt. E nap emléket állít mindazon honfitársainknak, akik életüket adták a hazáért, magyarságukért, politikai, vallási meggyőződésükért vagy származásukért, mindazoknak, akik emberi és polgári jogaitól megfosztva, idegen földön, hazájuktól több ezer kilométerre embertelen, megalázó körülmények között fogságot szenvedve végeztek kényszermunkát.

A gulágot a szovjet propaganda a **munka általi átnevelés eszközének** nevezte, a **valóságban az egyének pszichológiai és fizikai megsemmisítésének eszköze** volt.

A magyar embereknek a málenkij robot kifejezés immáron egyet jelent az emberi méltóságtól való megfosztással, a megalázással és a megkínóztatással.

A mai emlékkonferencia számomra **kettős feladatot szabott**: köszönteni, és köszönetet mondani. Köszönetet kell mondani elsősorban azoknak, akik e mai esemény létrejöttét segítették, mert ez az emlékkonferencia nem egyszerűen a tudomány világához tartozik, hanem erkölcsi kötelességeink egyikéhez is hozzájárulunk általa.

Igen, a múlt század két legpusztítóbb diktatúrája Magyarország sorsát nagyban befolyásolta.

Egyik faji, másik osztályalapon semmisített meg embereket, tört ketté egzisztenciákat, szakított szét családokat. Közös volt e diktatúrákban az is, hogy az egyházak

tevékenységét, a keresztyén tanítást kiolthatatlan dühvel támadták. A két pusztító eszmerendszer között **különbség** azonban, hogy a **kommunista diktatúra nem tűnt el**, hanem annak ellenére, hogy lassú végelgyengülésben távozott el tőlünk negyven év múltán, szellemisége kiirthatatlanul megjelenik a Föld fejlett országaiban is, egyfajta polgárjogot nyerve ezáltal. Így válik viszonylagossá és meg nem értetté a kommunizmus áldozatainak szenvedése azok szemében, akik a kommunista diktatúra működését nem voltak kénytelenek a saját bőrükön tapasztalni.

Fura ez a kettősség, de talán magyarázatként is szolgál arra, hogy miért vált csak nehezen politikai programmá az emlékezés azokra, akiket megöltek, akiket elhurcoltak, vagy akiket vagyonuktól fosztott meg a szovjet mintára kialakított diktatórikus rendszer. Úgy hiszem, az Országgyűlés igyekezett eddig is tenni mindazért, hogy a legalapvetőbb feltételek létrejőjenek a méltó megemlékezéshez. A diktatúra hatalomátvételének szimbolikus időpontját, Kovács Béla kiskorú politikus elhurcolásának napját, február 25-ét, és a Gulágra hurcoltakra emlékezendő a hazatérő rabok megérkezésének napját, november 25-ét, ahogy korábban említettem, a törvényhozás már emléknappá tette, másfél évtizede már, hogy működik a Terror Háza, mely sokat tesz a múlt feltárása és megismertetése érdekében, de még így is sok a tennivalónk.

Sürgetően kell cselekednünk azért is, mert a diktatúra még köztünk élő áldozatainak, ahogy nekünk is véges idő adatott itt e földön. Visszaemlékezéseik, személyes beszámolóik

pótolhatatlanok, nélkülük nem ismerhető meg olyan hitelességgel az a kor, aminek a megpróbáltatásait mi oly sokan nem is ismerhetjük.

Nekünk, a már megtörtént események tudorainak és közéleti embereknek egyformán **nagy felelősség** nyomja a vállunkat. A huszadik század elnyomó rendszereinek az értő bemutatása, a tanulságok levonása ugyanis minden másnál fontosabb feladat, hiszen azok következményei a hétköznapiakban is érzékelhetőek. Azt kell hitelesen és meggyőző erővel bemutatni, hogy ezek a diktatórikus eszmék fosztottak meg minket attól, hogy egy **keresztyényi-keresztyéni talapzaton álló, békésen prosperáló közösséget építhessünk együtt itt Kárpát-medencében**.

Határozott véleményem, hogy a szemléletes, didaktikailag is helyes megoldás az, ha a múlt megismertetését a személyes sorsokra és helyi történetekre fókuszálással színesítjük. A fiatalabb korosztályokat ma már más kihívások foglalkoztatják, ám jobban megérintheti őket az, ha látják, hogy van olyan valaki, akivel azonosulni tudnak, akinek sorsát a saját életükkel együtt tudják értelmezni. Ezért is hasznos a tematika, ami mentén a mai konferencia előadásai elhangzanak.

A kommunista diktatúra effajta személyesség tétele, megközelítése egy új lendületet adhat a múlt megismerhetővé tételének. Ugyanígy tekinthetünk azokra a regionális fókuszú vizsgálatokra, amik a diktatúra tombolásának a helyi közösségekre gyakorolt hatásait vázolják majd számunkra.

Az értékes, és fontos ismertetések azonban, ahogy mond-tam, nem önmagukért valók.

Az egyéni és az itteni közös munkálkodás gyümölcsei járuljanak hozzá, sőt, adjanak további lendületet annak a közéleti dialógusnak, ami a múltunk feltárását, jobb megismerését övezi.

Prof. Dr. Hörsik Richárd
Országgyűlési képviselő

Encsi Területi Egészségügyi Központ

Visszatekintés a 2016-os évre

A 2016-os évünket már nem hátráltatták felújítási munkálatok, így teljes egészében a szakmai munka szervezésére és az új szakrendelések bevezetésére, megismertetésére szolgált betegeink részére.

Örömmel láttuk, hogy betegeink életét könnyíti a röntgen, de a pszichológus és dietetikus is megtalálta helyét a munkacsoportunkban. A laborban is bevezettük az előjegyzési rendszert, megoldva ezzel a néha már tűrhetetlen zsúfoltságot.

Szeptembertől a reumatológiai szakrendelés a főépületbe költözött az ottani gyógytornával együtt.

Ahhoz, hogy munkánkat jó hangulatban, jó csapatszellemben tudjuk végezni, elengedhetetlenek a jó hangulatban töltött, tartalmas közösségi alkalmaink. Ezekről adunk rövid képes-szöveges beszámolót.

Encs Városában 7. alkalommal került megrendezésre a hagyományörző bogrács csata főzőverseny, amit Abaújdevecserben, a Kastélyparkban szerveztek meg.

Ez évben először résztvevett az Encsi Területi Egészségügyi Központ is. Éhség Gyógyítók néven indult kis csapatunk.

Az általunk készített Menü TEK-es tárkonyos ragulevest és fitness palacsintát tartalmazott.

Remek kis csapatunknak köszönhetően mind az előkészületek, mind maga a verseny gördülékenyen és vidáman zajlott. A jó hangulat megteremtéséhez a családtagjaink is hozzájárultak.

Lelkes csapatmunkával értük el a verseny dobogójának 3. helyezését.

Az időjárás is kedvező volt, a színes programokat is nagyon élveztük.

Nagyon jól éreztük magunkat, és jövőre újra részt szeretnénk venni ezzel a csapattal, és együtt harcolni akár az első helyezésért! (a dolgozók)

Keresztény Orvosok és Egészségügyi dolgozók regionális Konferenciája 2016.07.25. Encs városában első alkalommal került sor a felekezeti közötti konferencia megrendezésére, amelyet már 14 éve Bojtor István református lelkipásztor az egészségügyben dolgozók iránti pásztori szeretetből kezdeményezett, melyet Dr. Korondi Klára főorvosnővel szerveznek évente két alkalommal, tavasszal Fonyóban, ősszel Szerencsén a régió orvosai az egész-

ségügyben és szociális munkában tevékenykedők részére.

Városunkban először került megrendezésre, és örömeinkre közel nyolcvan résztvevő fogadta el a meghívásunkat, hogy hivatásában való megerősítést, bátorítást kapjon.

Az alkalom témájáról: a János evangélium 12,21 alapján szolgált: „Uram, Jézust szeretnénk látni!”

Bojtor István, református lelkipásztor szolgálata, díszvendégünk: Böjte Csaba testvér, Dr. Bodnár Ákos főorvos, Prókai Árpád református lelkipásztor szolgálata mind-mind segítettek abban, hogy ezen a napon is láthassuk az értünk földre jött Isten Fiát, Jézus Krisztust, aki eljött, hogy meghaljon a mi bűneinkért. Engedelmsége, alázatos szolgálata, halála és dicsőséges feltámadása, győzelme a bűn és halál felett hozta számunkra

az új élet lehetőségét, hogy Neki adhassuk az életünk vezetését, bűneinket, kérdéseinket, terheinket és szolgálatunkat.

Jézus Krisztus, az Orvosok Orvosa lehet a tanácsadónk hivatásunk minden kérdésében, és így segíthetünk betegeinknek, gondozottjainknak, hogy testükben-lelkükben gyógyuljanak és kitartóan, bátran hordozzák az élet terheit.

Alkalmunkat Szeles András polgármester úr is megtisztelte, és kifejezte tiszteletét és megbecsülését munkánk iránt.

(Dr. Basista Erika)

Anyatejes Világnap!

2016.09.02-án ismét megtartottuk, immár 18 alkalommal Encs városában az anyatejes világnapot.

Rendezvényünkre azok a kismamák kaptak meghívást, akik hosszú ideig táplálták (a nehézségeket leküzdve) anyatejjel gyermekeiket.

Anyukáink, a visszajelzések alapján, jól érezték magukat. Ezt bizonyítja az is, hogy hosszú ideig beszélgettünk még az anyatejes táplálás fontosságáról és örömmel vettük, hogy megosztották egymással az ezzel járó tapasztalataikat. Jó volt látni a gyermekrendelőben a sok-sok kedves anyukát és kisgyereket, akik városunk jövőjének a reményesei, és munkánkkal igyekszünk segíteni, hogy városunkat kedves otthonuknak tartsák, amennyi rész ebből a mi felelősségünk.

(védőnők)

Rózsaszín séta- Szakrendelői nyílt nap- 2016.11.11.

Idén novemberben a Rákligával közös szervezésben ismét szűrőnapot tartottunk. A Rákliga helyi elnökének, Polgár Ferencné Zsuzsikának köszöntő szavait osztjuk meg.

„Tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit!

Az őszi mára a megelőzések hónapjává vált. Míg októberben a mellrák elleni küzdelem és a látás kapott hangsúlyt, addig novemberben a prosztata rák kap kiemelt szerepet és a Diabétesz Világnap. A kampányok célja nem más, mint felhívni a figyelmet arra, hogy mennyivel nagyobb esély van a gyógyulásra, ha valaki még időben észreveszi a betegségeket. Legyen szó akár milyen betegségről, amiben elég magas a kockázat nálunk, menjünk el és végezzük el időről időre a szűrővizsgálatokat!

Bár a mellrák szűréseknél, a nők aránya sem túl magas, a férfiaknál a prosztataraák szűrésnél még kisebb a részvételi arány.

E mellett általánosságban is elmondható, hogy a férfiak többsége nem szívesen jár orvoshoz, és amíg nem észlel valami súlyos problémát, nem fordul orvosi segítségért.

A mellrák elleni küzdelem jegyében indított "rózsaszín séta" mozgalmat 2002-ben Nancy Goodman Brinker, akkori amerikai nagykövetszóny hazánkban azzal a céllal, hogy felhívja a figyelmet ennek a betegségnek a gyakoriságára, a szűrések fontosságára és a halálozási arány csökkentésére. Az adatok még ma is riasztóak. Rengeteg a tennivaló az önvizsgálat tanításában, a szűrések hangsúlyozásában..

A rózsaszín szalaggal, lufikkal üzennek egymásnak a nők, az egészségmegőrzés, a szűrések, önmaguk és szeretteikre való odafigyelésre.

November 19-e a férfiak napja.

A nemzetközi férfinapot 1999-től Magyarországon 2009. óta ünnepeljük. A férfinap célja elsősorban a fiúk, férfiak egészségére és a nemek egyenlőségére való figyelemfelhívás, mindezekre azonban nem csak ezen a napon kell odafigyelnünk.

A férfiak már kislú koruktól különböznek a kislányoktól, nőktől testi-lelki adottságok terén és a látszattal ellentétben belül gyakran érzékenyebbek, sérülékenyebbek, illetve máshogyan, másban esendők. A férfi a nőhöz hasonlóan megerősödhet és egészséges életet élhet, ám fontos, hogy ehhez számára is biztosítva legyenek a megfelelő, egészséges, stresszmentes feltételek és a szeretetteljes családi légkör. A két nem egészségügyi kockázatainak kutatása egyaránt fontos, akkor is, ha a férfiak néha ódzkodnak ettől. A gyermekeknek, családnak, társadalomnak hosszú életű, kiegyensúlyozott apákra van szüksége, a nőnek pedig olyan társra, akivel életük végéig egymás mellett állhatnak.

A nők, édesanyák, feleségek mindennapos kitartásáról, erejéről, áldozathozataláról, lelki helytállásáról gyakran esik szó. Ugyanez megilleti a férjeket, édesapákat, férfiakat is.

Nem azért, mert támogatják a gyenge, elesett nőt, hanem mert vele együtt, karöltve küzdenek ugyanazokért a közös célokért. A férfiak munkája, szeretete, az apák jelenléte akkor is nagyon fontos, ha ritkán beszélünk róla. Mindnyájunknak vannak élményei a gyermekkorunkból, vagy idős édesapánkról, akivel bármikor leülhettünk beszélgetni, aki lelki támaszt nyújtott, akihez odaszaladhattunk, ha úgy éreztük, bajban vagyunk. Mindennap bennünk élnek az élmények párunkról, akivel kölcsönösen hazavárjuk egymást, megoszthatjuk az életünk örömeit és bánatait, aki erőt ad a hétköznapi harcainhoz, kihívásaihoz. A férfiaknak is ugyanerre az erőre és biztatásra van szükségük.

Ha nem tesszük meg rendszeresen, ezen a napon köszönjük meg a számunkra kedves férfiaknak az egész évben velünk együtt, értünk végzett kitartó munkájukat, áldozatukat, jelenlétüket, ösztönöségüket, tisztességüket, s nem utolsósorban az irántunk való szeretetüket.

A világon népszerűsítés úgy nyilvánítható ki, ha valaki novemberben megnöveszti és nem borotválja le a bajuszát. A November Mozgalom célja felhívni a figyelmet a férfiak körében a szűrővizsgálatok fontosságára, és az egészségtudatos életmódra. November végén a kampány egy Bajusz bulival zárul,

ahol több hazai híresség is megjelenik, fellép. Nálunk most bajuszt ragasztunk!" Megtiszteltetésnek tartjuk, hogy rendezvényünkön polgármester úr is részt vett, és a Rákliga országos vezetésén kívül gyógyult férfi betegek is vállalták a nyilvánosságot a megelőzés és a szűrés hatékonysága érdekében.

Így visszatekintve elmondhatjuk, hogy ismét gyorsan repült el ez az év is. Sajnos a szakrendelői finanszírozási keret nem növekedett, az előjegyzési időkön nem tudtunk rövidíteni. Ezért látjuk fontosnak a betegségek megelőzését, az egészségünkről való ismereteink gyarapítását. Amit nincs idő a szakrendeléseken elmondani, igyekszünk a szakrendelői nyíltnapokon előadások és kiscsoportos beszélgetéseken tenni. Helyes életmódot követve, érdeklődve követni" testünk-lelkünk jeleit", állandóan gyarapított tudással elérhető, hogy sem előbb - sem késlekedve, hanem időben vegyék igénybe a rendelkezésre álló lehetőségeket kedves betegeink a szakrendelőinkben, de a védőnői szolgálatnál is.

Különleges időszak az Advent! Szeretem, mert a szokásos elköszönésen túl egymásnak mondott szívélyes ünnepi jókívánságokkal már elkezdődik az ünnep, sőt, olyan mintha egész időszakban együtt ünnepelnénk.

Karácsonyt várjuk, mely sokaknak a pihenést, de sokaknak az ünnepen is szolgálatot jelent. Várjuk a feltöltődést testileg-lelkileg.

Kapcsolataink rendezésére, megújítására, szeretet-kapcsolatok építésére nagy lehetőség az ünnep. Sokszor el sem hisszük, hogy ezek a szeretetben megépült kapcsolatok milyen gyógyító hatással vannak szervezetünk-re, káros mellékhatások nélkül.

Ha úgy érezzük, kevés az erőnk, elfogy a szeretetünk, ne felejtsük el az ünnep legfontosabb üzenetét, hogy Jézus Krisztus azért jött el erre a földre, hogy megtanítsa szeretetben szolgálni egymásnak, hogy egymást tisztelő, bővölködő ÉLETÜNK legyen!

Abaúj Tájegységi Értéktár

Az Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság célja, hogy a történelmi Abaúj térségben (Abaúj-Torna vármegye) lévő értékeket összegyűjtse és megőrizze, ezzel is ébren tartva, erősítve a nemzeti öntudatot.

Az Abaúj Tájegységi Értéktárba, magyarországi területéről, ezidáig 20 db érték került felvételre, amelyeknek bővítése folyamatban van. Az Értéktárba történő felvételre bárki tehet javaslatot a jogszabályban -114/2013. (IV. 16.) kormányrendelet- meghatározott formanyomtatvány (javaslatlételi űrlap) kitöltésével. A Bizottság honlapján, www.abaujertekei.hu megtalálhatóak az eddig felvett értékek, valamint mindennemű olyan segítség (pl: jogszabályok, formanyomtatvány) amely egy új érték javaslatához szükséges.

Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság
Elnök: Sándor Róbert
Elérhetőség: Cím: Encs, Petőfi út 75. sz.
Tel.: 46/385-914
e-mail: abaujertek@gmail.com
muszak@encs.hu

Abaúji érték bemutatása

Fay-kastély

Az Abaúji tájegység Cserehádi részén lévő Fáy településen található, Magyarország egyik legrégebbi nemesi családjának, a Fay családnak kastély épülete.

Fay család

A fennmaradt dokumentumok alapján Rugacs fia, Don és Barnabás életüket nem kímélve, a vesztett muhi csatából menekülő IV. Béla királynak saját pihent lovaikat adták át. A két bátor férfi a halottak közé bújva menekült meg a tatár horda mészárlása elől. Bátor, önfeláldozó tettükért 1243-ban IV. Béla királytól Fáy települést kapták hűség-adományként, ahonnan családnevük ered. A történelem folyamán a Fay család tagjai mindig fontos szerepet játszottak a vármegye életében, és élénken részt vettek a török elleni küzdelmekben.

Aleghíresebb Fay-i

Fay András (1786 – 1864)

A reformkor meghatározó alakja, akinek az 1825. évi reformkori országgyűlésre beterjesztett javaslata a reformeszmék alapja lett. Széchenyi barátjaként aktívan kivette részét a reform társadalmi mozgalmában (a Nemzeti kaszinó könyvtárosa, a Magyar Tudós Társaság tagja és vezetője, Kisfaludy Társaság igazgatója, a Védegylet alapítója ...stb) illetve Pesti otthona a magyar irodalom gyűlekezőhelye volt.

Nevével szorosan összekapcsolódik a hazai takarékpénztár hálózat kiépítése, hiszen megalapította a Pesti Hazai Első Takarékpénztárt, amelynek hatására kezdődött el a hálózat kiépülése. Élénk politikai és művészeti tevékenysége miatt „a haza mindenese” névvel illették.

Mikszáth Kálmán a „Bélték háza” című könyvének bevezetőjében az alábbiakat írta Fáy Andrásról:

„Növekedő írói érdemei mellett egyéni tekintélye és nimbusza hovatovább nagyobb dimenziókat vett föl; ha Széchenyi nincs, őt illeti a »legnagyobb magyar« titulusa, ha Deák nincs, ő nevezhető a »haza bölcsének« – így azonban maradt végig a »nemzet mindenese«.”

A Fay kastély

Faj településen a barokk stílusú kastély épületet az 1750-es években kezdték el építeni –egy késő reneszánsz kúria helyén-, amely teljesen csak 1784-re fejeződött be. Az építés során a Cserehát domborzat adottságait kihasználva az épület részben földszintes, részben, pedig emeletes kialakítású.

Az 1784 – 1800 közötti időszakban folyó bővítések következtében a kastély „L” alakúra változott, valamint a középrészénél egy alapincézett szárny, az udvari homlokzaton pedig tornác épült. Ezután a kor kedvelt építészeti stílusának megfelelően északi szárnyal toldották meg, amelynek következtében kialakult a neobarokk jellemző „U” formája.

A XIX. század első felében a kastély épületet klasszicista stílusban átépítették, és az 1844 – 1845 közötti időszakban a kor egyik leghíresebb olasz szobrászművésze, Marco Casagrande elkészítette a „szatír ünnep” és a „Római Lukrécia története” című klasszicista stílusú fehér márvány domborműveit.

Sándor Róbert

SEGÍTÜNK INDÍTANI

Fiatalok vállalkozóvá válásának támogatása EU-s forrásból

„Segítünk indítani” – Fiatalok vállalkozóvá válásának támogatása az Észak-magyarországi régióban

Az érdeklődők figyelmébe ajánljuk a Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítvány által koor-dinált Európai Unió forrásból támogatott projektet. A projekt lebonyolításában az ATÖSZ is szerepet vállal.

A program célcsoportja a vállalkozói szemlélettel rendelkező 18-30 év közötti, más vállalkozásban többségi tulajdonnal nem rendelkező, új vállalkozást indítani tervező természetes személyek.

A program célja a jelentkező fiatalok felkészítése térítésmentes szakmai segítségnyújtással saját vállalkozásuk indítására, önfoglalkoztatóvá válására. A fiatalok

életképes üzleti elképzeléseik megvalósítására 3 millió Ft vissza nem térítendő támogatásban részesülhetnek.

Bővebb információ:

www.eszakmagyar.mva.hu, valamint személyesen munkaidőben a Vállalkozók Házában, az ATÖSZ irodán (3860 Encs, Bem út 3.) tel: 46/587-223, 30/9951-494, 30/670-3239,

KI LÁTTA?

Előző számunkban, második alkalommal megjelent „Ki látta?” rejtvényünk kérdései voltak:

Hol (település és épület neve) található a nagyméretű, világszínvonalú képzőművészeti alkotás fali dombormű és mi a címe, kinek az alkotása?

Az előző feladvány megfejtése:

A közeli Fáy településen a Fáy Kastélyban található Marco Casagrande(1804-1880) olasz szobrászművész alkotása: a „Pán nimfákkal”, vagy más néven „Szatír ünnep” című dombormű

A helyes megfejtés beküldők:

őzv. Szabó Sándorné (Erzsike néni),

Gazsi Péter és Géczy Eszter

Gratulálunk! Játsszanak velünk továbbra is.

A rejtvényre három helyes megfejtés érkezett. A helyes megfejtést beküldők között ígéretünkhöz híven kettő darab belépőjegyet sorsoltunk ki „A fejedelem” című rock musical Kassai díszelőadására, melyet a Csemadok Kassa Városi Választmánya ajánlott fel, amit ezúton is köszönünk. Nyertesünk Gazsi Péter lett, az önkormányzat munkatársa, aki párjával megtekintette az előadást. Úgy döntöttünk, hogy a Karácsonyváras jegyében a másik kettő helyes megfejtést beküldő játékost is díjazzuk. Géczy Eszter kettő darab belépő-jegyet kapott a Showder Klub encsi előadására mely a Művelődési Központban került megrendezésre. Harmadik kedves megfejtőnk őzv. Szabó Sándorné, Erzsike néni volt. Őt ajándék könyvvel jutalmaztuk. Erzsike néni örömmel tett eleget kérésünknek, és írt egy kis ismertetőt a feladványról melyet itt, olvashatnak.

KI LÁTTA? 3.

A Szenteste közeledtével, ünnepi lap-számunkban kissé rendhagyó feladványt teszünk közzé. A mellékelt képen egy csonkaszárnyú, mintegy 11 méter magas angyalszobor látható ami, tőlünk mindössze 60 km távolságra található. Adventi, két ünnep közötti kirándulásnak is ajánlom, hogy ha megfejtették a télen is mesés helyszínt, kerekedjenek fel, tekintsék meg a Karácsonykor oly aktuális angyalt gyermekeikkel és persze közben férfitársaim ne feledkezzenek meg elfogyasztani egy kis szíverősítőt a helyi, nagyon hangulatos lésésítményben, Gyula

barátunknál, aki mellesleg a település polgármestere. Akár egy szánkó is lehet kéznél. A természet minden évszakában csodálatos ez a település és környéke. Bármikor érdemes ide ellátogatni egy jó kis túra keretében családoknak, barátoknak, melyhez mintegy húsz fő részére alkalmas szálláshely is rendelkezésre áll a faluban. A kis település rendkívül gazdag népzenei hagyományokban, amit az 1000 oldalt is meghaladó, a falu zenei életét bemutató monográfia is tükröz. Ma is búcsújáró kegyhely. Persze a lényeg, a fő indok most az angyal szobor megtekintése, világi történetének megismerése legyen. Ne feledkezzenek el fényképet készíteni amint parányi hangyák módjára állnak a hatalmas szobor előtt. (Ha szerencsénk lesz még havas tájat is kifoghatnak, bár fehér háttér előtt kevésbé mutat majd a világosszürke angyal.) Egy-két fényképet szívesen közzéteszünk következő számunkban a helyes megfejtés és a nyertesek ismertetése alkalmából.

Kérdésünk: Melyik településen (Encstől mintegy 60 km) található a képen látható csonkaszárnyú, monumentális angyal szobor? Milyen esemény kapcsán került a településre?

Jó szórakozást, angyalkákban gazdag Karácsonyt kívánunk!

Beküldési cím:

kultencs@enternet.hu

A helyes megfejtést beküldők között mozijegyeket sorsolunk ki encsi vetítésre.

K.

Európa hírvé alkotások a szomszédban

Gratulálok az Encsi Hírek szerkesztőinek a „felismerő játékhöz”. Ez a játékos ismeretterjesztés igen hasznos. Remélem, hogy ezzel a véleménnyel nem vagyok egyedül. Ez a stukkó európai hírvé, alkotója világhírvé. Sajnos kevesen tudják, ismerik, esetleg látták is, de nem tudnak róla semmit. Megfejtés: Település: Fáy Épület: Fáy kastély Címe: Szatírünnep (vagy: Pán nimfákkal) Alkotó: Marko Casagrande olasz szobrász. Fáy kisközség, Encshez alig 20km.

Kastélya a Fay-családé volt. A díszterem

falán található három stukkó-dombormű, Marko Casagrande alkotása. Az olasz szobrász allegorikus tárgyú szobrokat alkotott. Hazánkban Pyrker László egri érsek hívta meg. Az esztergomi és az egri székesegyház több szobrát készítette. Az egri székesegyház homlokzatán elhelyezett három szobor, a Hit, Remény és Szeretet. A Fáy-kastély stukkói: Helois, Lukrécia története és a Szatírünnep. (1838-1841) Ezek a nagyméretű dombor-művek művészeti értéke jelentős. Pyrker egri érseknél kötött barát-

ságot Fáy István a velencei szobrásszal, hívta meg kastélyába. ahol a művész ezeket a nagy értékű, római történeteket ábrázoló stukkókat készítette.

Pán --> az erdők kecskelábú, kecskeszarvú pásztoristene.

Nimfák --> szép, fiatal istennők Szatír --> duhaj, érzéki, erdei istenség, hegyes fülekkel, apró szárnyakkal, kecske lábakkal. Fiatal nőkkel mulató istenek.

őzv. Szabó Sándorné

A tettek emberei – a Polgári család

Idei, utolsó számunkban egy olyan nagy múltú üzleti vállalkozást mutatunk be melynek alapjait egy emberöltőnyi idővel, 50 évvel ezelőtt, Polgári Illés, a családfeje rakott le, kitarató és küzdelmes munkával. Ekkor a hatvanas években más szelek fújtak a gazdaság területén. Nem volt már vihar, de még volt ereje a szélnek, állni kellett a lökéseknek. Élni, és élni hagyni elv szerint működött a társadalom, de a kisiparos réteg által megteremtett tulajdon, a magántulajdon még érzékeny területnek számított. A kezdeti ötlet csirájából született meg egy építőipari csapat. Az általuk elért eredmények ismertté és elismertté tették a családi nevet.

A kilencvenes évek elején a gyermekei segítségével alapította meg vállalkozásait a Hernádvölgyi Kft-t, öt évvel később pedig a Polgári Kft-t. 1995-ben az építőipar mellett a vendéglátás újabb kihívásokat tartogató világába is beléptek. Küzdelmes időszak következett egy számukra addig ismeretlen területen. Egy kicsiny étteremmel indultak. Mára több mint 80 fő elszállásolására alkalmas szálloda, étterem és wellness komplexumot üzemeltetnek a Zemplén gyöngyszemében egy piciny hegyi faluban, Telkibányán.

A cégek több mint ötszáz építőipari beruházást tudhatnak maguk mögött. Az építőipar az egyik legveszélyeztetettebb szektor ma Magyarországon. Mégis, hogyan lehetséges az, hogy a cég (most már két vállalkozás) ennyi ideje megmaradt és fejlődött fenn tudott maradni, és eredményesen működni? Többek között erről, valamint a cég múltjáról, jelenéről és jövőjéről beszélgettem Polgári Zsolttal és nővérével Ritával.

- Zsolt, Ön hogyan emlékszik vissza a kezdetekre?

A vállalkozásba 1990 körül kapcsolódtam be. Akkor kerültem édesapám mellé az építőiparba. Nagyon büszke vagyok arra, ahogyan ő nevelt. Mellette nekem is meg kellett tanulnom, mit jelent a fizikai munka. Mit jelent a termelés, hogyan kell azt úgy csinálni, hogy abból jövedelem is keletkezzen. Elmondhatom magamról, én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy nem „beleültem a készbe”, hanem beleneveltek a szakmába. A segéd munkás szerepköről az építészvezetőig mindegyik részmunkába beletanultam. Úgy gondolom, hogy édesapám ezzel egy örök emberi értéket adott át nekem. E mellett természetesen egy olyan vagyoni értéket is kaptam tőle, amiből el tudtunk indulni.

- Ritát is kérdezném arról, hogy milyen emlékei vannak a múlttal kapcsolatban?

Amikor Zsolt már tevékenyen részt vett a cég életében én még tanultam. A rendszerváltás körüli időszakból arra emlékszem vissza, hogy 1989-ben életbelépett a gazdasági társaságokról szóló törvény, mely a kisipari szektort is érintette, így 1991-től betéti társasági formában működött tovább a cég,

Hernádvölgyi Bt. néven. A fő tevékenységi kör továbbra is az építőipari kivitelezés maradt. Ekkor alakítottuk ki a telephelyünket Encsen, a Szegilongi úton.

Mi történt a rendszerváltás után? – kérdezem Zsolttól

A rendszerváltás hulláma ezt a térséget 2000 után érte el. Új trendek, új gazdasági szereplők jelentek meg a piacokon. Ettől kezdve már más mércével kezdték mérni a cégeket. A helyzetünk nem volt egyszerű, fel kellett zárkózni nekünk is, mint a gazdaság többi szereplőjének, és megragadni az új lehetőségeket. Teljes szemléletváltásra volt szükség. Ez nagyon hosszú időt vett igénybe. A 2007-2008-as válság idején éreztük meg ténylegesen, hogy térségünk és a térségben működő cégek mennyire nem nőttek meg fel ezekhez a feladatokhoz.

Ritával mi akkor már nagy terveket szőttünk az encsi telephelyünk, és a telkibányai vendéglátó egységünk fejlesztésével kapcsolatban, amiknek el is kezdtük a megvalósítását. Első lépésként összeállítottuk az aktuális operatív program kiírásaihoz igazodva a benyújtandó pályázati anyagot, és beküldtük a Közreműködő Szervezethez, a NORDA-hoz. Heteket vártunk, míg megkaptuk az értesítést a döntésről. A második lépés, a szükséges dokumentációk előkészítése volt a támogatási szerződés aláírásához. Ezt is sikerrel teljesítettük. Már „csak a kivitelezés” következett, és a szükséges pályázati menedzsment feladatok elvégzése. A pályázati menedzsment munkáját szerencsére cégen belül meg tudtuk oldani. A kivitelezéshez szükséges tőke egy részét azonban a pályázati forrás kiegészítéseként kénytelenek voltunk hitelből finanszírozni. Ezen döntések nagyon sokáig éreztették a gazdasági hatásukat cégünk működését érintően. Összintén mondom Önnek, a kétezres évek közepétől egy kivételesen nehéz időszakot éltünk át. De túléltek, azokkal együtt, akik a nehézségek ellenére velünk maradtak, mert hittek bennünk. Úgy gondolom, hogy a 2017-es év vízválasztó lesz a cégünk történetében, és most már olyan jövőkép tárul eléünk, amely a térség életében meghatározó szerepet fog betölteni.

- Mikor és hogyan indult el a betonelem és transzport beton gyártó üzemük?

A kétezres évek elején az építőipari beruházásaink kivitelezéséhez nagy szükségünk volt

erre az üzemre. Most ugyan szüneteltetjük a betonelem és transzport beton gyártását, de minden technikai feltétel adott az újraindításhoz.

2013-ban a NORDA által koordinált, az ÉMOP forrásaiból finanszírozott telephelyfejlesztési pályázaton nyertünk, amely a telephelyünk felújításához szükséges forrás egy részét biztosította számunkra. Ezt a projektet 2015 decemberében fejeztük be. Hőszigetelésre, nyílászárók cseréjére, iroda felújításra, a nagy csarnok felújítására, napelemek, megújuló energia és infrastruktúra fejlesztésre került sor.

Tudjuk, hogy az építőipar az egyik legkockázatosabb ágazat. Az ilyen jellegű vállalkozások egyetlen lehetősége az uniós források felhasználása. Sajnos az itteni vállalkozások egyfajta „burokban” léteznek, ami azt jelenti, hogy nem próbálnak meg túllépni önmagukon. Nekünk sajnos rá kellett jönnünk, hogy mifelénk magánberuházások nem léteznek. Sikerült kilépnünk a magunk által teremtett „burokból” azzal, hogy kiléptünk a piacra, és körülnéztünk ott. A jövőbeli célunk az, hogy a Polgári Kft. hírneve töretlenül maradjon.

- Milyen cégekkel vannak partneri kapcsolataik?

Több helyi építőipari és kereskedelmi céggel vettük fel a kapcsolatot az utóbbi időben, kötöttünk velük együttműködési megállapodást, hisz csak közösen tudjuk majd felvenni a versenyt a megnövekedett igényekkel és elvárásokkal szemben.

- A Hernádvölgyi kft. üzemelteti a telkibányai Aranygombos Fogadót. Mikor lettek vendéglátósok? – kérdezem Ritát.

Az Érc-és Ásványbányászati Múzeum épületének földszinti részén egy étterem megnyitásával léptünk ki a vendéglátás „színpadára”. Azért használtam ezt a szót színpad, mert itt folyamatosan játszani kell a legjobb formádat adva, akkor is, ha rossz kedved van, akkor is, ha jó, akkor is, ha már nem bírod tovább...bírnunk kell, a közönség figyeli minden mozdulatodat. Ha nem tetszik az előadás kifütyül, és nem látogatja többé a színházat. A premier sikeres volt, megtanultuk a vendéglátás alapjait. Ezen tudás birtokában úgy döntöttünk megismerkedünk a vendéglátás teljes skálájával. A siker alapja Telkibánya vonzereje volt, mi csak jókor voltunk jó helyen.

Így vetődött fel a fogadó építésének gondolata.

Az Aranygombos Fogadó első épületét egy 1998-as Területfejlesztési Céllelőirányzat forrásaiból nyert támogatás segítségével építettük. Ezzel sikeresen leraktuk a vendéglátó egységünk alapjait. Lehet, hogy erre az időszakra már kevesen emlékeznek, de akik igen, azok tudják, hogy akkoriban kemény feltételei voltak egy pályázat sikeres elnyerésének. Mivel ezen pályázatok munkahelyteremtő beruházásokat támogattak, a teremtett munkahelyek és a meglévő foglalkoztatotti létszám együttesen határozta meg a támogatás összegét, mi 15 fős létszámfejlesztést hajtottunk végre. A fenntartási időszak még 5 év volt. Ez volt a hab a tortán.

-Zsolt. Ön hogyan emlékszik vissza a vendéglátóipari vállalkozás múltjára?

Amikor ezt a beruházást megvalósítottuk Telkibányán, sokan megmosolyogtak bennünket. Mégpedig azért, mert úgy gondolták, hogy nem éri meg ilyen nagyszámú tőkét fektetni ebbe a térségbe. Én viszont másban hittem.

Már akkor is tudtam, hogy Abaúj és a Zemplén egy olyan térség, ami turisztikailag előbb utóbb egy frekvenciált terület lesz. A Zempléni hegyek vonzzák a turistákat. 2016-ban már arról tárgyalnak, hogy ez a terület egy kiemelt turisztikai övezet lesz, ami új lehetőségeket nyit majd a vállalkozásoknak. Egy tanulmány szerint, ha ez megvalósul ez a terület az eddigi négyszáz ezres szállás éjszakáját meg tudja majd duplázni.

-Rita. Ön szerint mi a titka annak, hogy a cég ilyen hosszú idő óta folyamatosan működik?

Egyszerűen annyi, hogy mi mindig ott voltunk, és felelősséget vállaltunk minden munkánkért. Ezek nagy része hál'istennek, garanciás problémák nélkül zárult. A cég 2013 és 2015 között az árbevételét meg tudta duplázni. A piacon igény van a minőségre, a kereslet már erre irányul. A szélhámosok időszaka leáldozóban van. Az olyan szemléletű vállalkozásoknak van jövője, akik vállalják a felelősséget, időben elvégzik a rájuk bízott munkát, és egy-egy projekt befejezése után garanciát is vállalnak. A másik, amire büszke vagyok, hogy a cég fennállása óta minimum 20-25 embert folyamatosan foglalkoztatott. A két vállalkozás most is több, mint 50 családnak biztosít megélhetést. Pedig ez soha nem volt egyszerű. A cégeink történetében olyan nem volt, hogy a nálunk dolgozó szakemberek ne kapják meg időben a bérüket, vagy téli időszakban létszámléptést hajtottunk volna végre. Előfordult néha, hogy dolgozóink közül néhányan másfelé próbáltak szerencsét, voltak akik visszatértek voltak, akik nem.

-Mik a jövőbeli terveik? –kérdem Zsolttól.

A jövőképpünkkel kapcsolatban azt szeretném kiemelni, hogy egy cég önmaga, hosszútávon, saját érdekeit nézve nem képes eredményesen működni. Csak a közösség erejére támaszkodva tudunk olyan eredményeket elérni,

melyek a térség érdekeit szolgálják. Ha a térség érdekében cselekszünk, az olyan sikert eredményez, melyből mindenki részesülhet, akkor is, ha tevőlegesen nem vett részt a munkában. A közösségépítés és a közösségen belüli élet ezen szabályok szerint működik. Az emberiség történelme mindig erről szólt. A közösségek vezetői, akik az erőt és hitet képviselték a közösség tagjai számára, saját érdekeiket félretéve a közös célért harcolva tették a dolgukat. Nem gondolkodtak azon, hogy a jobb élet reményében elmenjenek egy másik vidékre, egy másik uralkodó területére. Ma nem az ősi trendek uralják a világot, hanem az önös érdekek. A kicsi gyermek már azt hallja a szüleitől, ha ebben az országban valaki jól akar élni, akkor azt először el kell hagynia. Kérdem én, mi lesz ezzel az országgal, ha a fiatalok így fognak gondolkodni? Ha máshol képzelik el a jövőjüket? Ezért tűztem ki azt a célt magam elé, hogy az elkövetkező időszakban, a kormány koncepciójával összhangban, képesek leszünk elindítani a térséget a felemelkedés útján.

Petőfi méltán híres sorait idézve „Hol sírjaink domborulnak, Unokáink leborulnak”, szeretném, ha az ősök sírjait nem csak a műholdas térképen nézegetnék az unokák, mielőtt sok száz, akár sok ezer kilométert utaznak, hogy meggyújthassanak egy gyertyát, nem csak virtuálisan.

Azok az emberek, akik a nehézségek ellenére is itt maradtak, és itt képzelték el a jövőjüket megérdemlik, hogy élhető jövőjük legyen. Az elmúlt években hatalmas energiát, és rengeteg időt szántunk arra, hogy a jövőépítés koncepcióját lépésről lépésre kidolgozzuk. Centiméterről centiméterre haladtunk, de most már úgy érzem, mintha körbejártuk volna a Földet. Nagy út volt. Olyan dolgokat tanultam ezen időszakban melyek megváltoztatták a világnézetem, más emberré tettem. Segítettek, hogy más célokat tűzzek magam elé, mint azelőtt. A közösségépítés nehéz és küzdelmes feladatát. Egyazon célért küzdők ereje hatalmas. Képesek ledönteni az eléjük tárt akadályokat, mert mindig lesz valaki, lesznek valakik, akik kiválva a tömegből, mutatják az utat. Az ő sikerük a közösség sikere is.

Térségünk, régióunk gazdasági potenciálját elemezve indulunk ki az építőipari szegmensből. Ezt az ágazatot ismerem a legjobban, itt tapasztaltam, és tanultam a legtöbbet. Egy többszáz milliós projekt kivitelezésére kiírt tenderen egy környékbeli vállalkozás önmagában esélytelen.

Nincsenek referenciái, humán erőforrás, és a

kivitelezéshez szükséges tőke sem áll a rendelkezésre, és nem utolsó sorban a hitelképességet tekintve sem állja meg a helyét a bankok kritikus szeme előtt. Itt lép be egy új eszme egy becsontosodott, megújulni nehezen képes világba, mert megújulni mindig tudni kell. Az új szelek előtt nem elbújni kell, ki kell bontani a vitorlákat, de ha jön a vihar be is kell tudni vonni őket. A szelek mindig változnak, hol jobbról, hol balról fújnak. Aki ügyesen kezeli a vitorláit, képes mindig jó irányba vezetni a hajóját. Most együtt indulunk, és már nem egy lélekvesztőben ülünk. Biztos és stabil a hajónk, ügyes a kapitányunk és a kormányosunk, mindenki tudja mi a feladata és azt végre is fogja hajtani. Képesek leszünk adott esetben a lehetőségeinket maximálisan kihasználva olyan tendereken indulni és sikerrel venni az akadályokat melyekről azelőtt álmodni sem mertünk. A Polgári Kft. ügyvezető igazgatójaként úgy vélem, hogy mi mindent megtettünk azért, hogy fel tudjunk zárkózni. Vállalkozásunknak már több céggel van együttműködési szerződése. Mi felkészültünk a 2014 és 2020 között hazánkba áramló uniós forrás hatékony fogadására. A cég felkészült arra, hogy a piacon nyíló munkákra pályázni tudjon és megfeleljen a követelményeknek. Hangsúlyozom, hogy együttműködő partnerekkel karöltve. Mi már felkerestük a partnereket, és együtt gondolkodunk arról, hogy a bejövő forrásokból a beszerzési folyamatokra együtt tudjunk pályázni. Ma már egy olyan cégcsoportunk van az Északkelet-magyarországi régióban, amely 350 szakági fizikai munkaerővel bír. Így már képesek leszünk arra, hogy nagy volumenű feladatokban is részt tudjunk venni. Úgy gondolkodunk, hogy helybeli embereknek adunk munkát. Hiszünk abban, hogy Abaújt fel lehet zárkóztatni és abban is hiszünk, hogy a munkaerő kivándorlást meg lehet állítani azzal, ha tisztességes bért kapnak a szakembereink. Úgy gondolom, hogy az emberek nem önszántukból mennek el innen, hanem a szükség kényszeríti őket erre döntésre, hiszen aki itt született nem szívesen hagyja el hazáját, otthonát. Sokan nem tudják, hogy Abaúj és Zemplén milyen nagy történelmi múlttal rendelkezik, gondoljunk csak a környékünkön található kastélyokra és várakra, amiket a kormánynak köszönhetően egyre nagyobb számban újítanak fel. Nem beszélve arról, hogy ez a régió az egyik legértékesebb mezőgazdasági területek közé tartozik. Mindez jövőképet kell hogy mutasson az itt élő fiataloknak.

Történelmünk során mindig a sikeres emberek adták az ország munióját. Ha ők nem lettek volna, kicsiny népünk már csak egy nemzetiségként élne valahol Európában.

További sok sikert, és ilyen pozitív szemléletet kívánok Önöknek!

Radeczki Éva

Karácsonyi készülődés a „megyei” idősök otthonában

A minap az élelmiszer boltban találkoztam egy régi ismerőssel a falumból, bent járt a piacon. Ő szegezte nekem ezt a kérdést.

Tőle tudtam meg, hogy az encsiek a megye által fenntartott idősök otthonát egyszerűen csak sárga háznak hívják. Szépen adtam a választ, de mivel továbbra is kitartott, hogy beszél-gessünk, megpróbáltam összeszedni magam, persze az én koromban már inkább az emlékekből él az ember.

Megdöbbsent a családom, amikor kértem, hogy szeretnék ide kerülni, hiszen egyedül maradtam, a gyerekek elköltöztek, élik az életüket és én a betegség, magányosság miatt, kerestem a lehetőséget. Nem könnyű

közösségben élni, de jobb, mint az egyedüllét által felerősödött félelmek között. Ilyenkor nemcsak a család, hanem mások is meglátogatnak, van már, akire kevésbé emlékszem, de nagyon jólesik. Jólesik a nővérek szolgálatkészsége, a mentálosok szeretete. Az ő segítségükkel a nagy közös „otthonunkat” már feldíszítjuk. Ilyenkor eszembe jut az otthonom, amikor a gyermekeim tették ezt. Jó bekapcsolódni ebbe a munkába, mert közben jókat beszélgetünk. Minden héten az istentiszteletek figyelmünket a lényegre, a születendő kis Jézus felé irányítják, az imádság megerősíti a szívünket, az ígéretetek segítik a gondolataink helyes

irányát, mindig nagyon várjuk őket.

Ezen az éven úgy hallottam egy nagy koncerttel fogjuk megünnepelni együtt a karácsonyt és remélem karácsonykor lesz közös kántálás, hiszen ilyenkor együtt énekelünk. Ez olyan, mint az ünnepi vacsora. Adventben mindenkiben nagy a várakozás és a közös készülődés olyan játékos, ami sok dolgot felold bennünk, és közelebb kerülünk egymáshoz.

Az otthon lakója
Abauj-Zempléni Integrált Szociális
Intézmény Encsi Otthona

ADVENT- MIKULÁS

A PAX HÁLÓZATFEJLESZTŐ- GONDOZÁSI KÖZPONTBAN

2016.11.27.-én kezdődött ADVENT, a karácsonyi lelki felkészülés időszaka. Intézményünk ellátottai mind a két adventi gyertyát lelkigyakorlat keretében gyújtották meg, közös énekléssel.

Nem csak imával készülődünk a karácsonyi ünnepekre. Közösén díszítettük intéz-

ményünk ajtóit, ablakait, szobáit, miközben visszaemlékeztünk gyermekkorunk karácsonyaira.

2016.12.06.-án a Zrínyi Ilona Általános Iskola, tanulói Télapó műsorral kedveskedtek a szolgáltatást igénybevevők számára, majd mi, az idősök is énekelünk a kisgyermekként

megtanult, és, azóta sem feledett Mikulás váró énekeket. Mindenki szemében csillogott az öröm, arcukon sugárzott a mosoly.

M.Edit mentálhig.m.társ

Október az Idősek Hónapja

Az októberi műsor és események első részéről már beszámoltunk az Encsi Hírek 4. számában. Oly gazdag volt a hónap második részének rendezvénysorozata, hogy úgy érezzük arról is tudósítanunk kell a város lakóit.

Október 19-én az óvodások köszöntötték a szépkorúakat. A kicsi gyerekek jeleneteit nagyon szeretjük. Aranyosak, megnyilvánulásaik eredetiek. Unokáinkat látjuk bennük.

21-én a Miskolci Nemzeti Színházban voltunk. „Egy csók és más semmi” zenés vígjátékot néztük meg. Ez az Eisemann Mihály világhírű operett 1932-től műsoron van nemcsak a magyar színházakban, de világszerte. Nagyon jól szórakoztunk az apát kereső születendő gyermek, és a válni vagy nem válni kívánó házastársak életének bonyodalmaival idéző ügyvéd történeteiben. Idős korunk és korlátozott mozgásunk miatt nem jutunk el színházba. Nagyon köszönjük ezt a lehetőséget. Emlékeztet nekünk ez a szép és igen színes nap.

Október 24-én és 25-én megemlékeztünk az 1956-os Forradalom és Szabadságharc eseményeiről. 24-én a Szent László Katolikus Iskola, 25-én a Zrínyi Ilona Általános Iskola tanulóival. Igényes, szép volt mind a két műsor. Nagyon sok ismeretet tartalmazott. Hazafias, érzelmekben gazdag, a tanuló- ifjúság nevelését, a hősök tiszteletét szolgálta

mind a két ünnepi műsor. A zenei aláfestés remekül kiegészítette és hangulatossá tette a megemlékezést. Reméljük, az előadó gyerekekre is olyan hatást tett, mint reánk, idős emberekre, akik ezeket a történelmi eseményeket átéltek, és az emlékezés könnyeket csalt a szemünkbe.

Október 27-én az ünnepi rendezvények zárására került sor. A református egyház részéről az otthonba hetenként megforduló fiatal tiszteletes tartott szép és áldott hálaadást.

A Váci Mihály Gimnázium diákjai zenés, verses műsorral köszöntötték az idős embereket. A tanulókat elkísérte az intézmény igazgatója.

Az iskolák, az óvoda pedagógusainak, a tanulóknak köszönjük fáradásaikat, munkájukat.

Az idősek hónapja sok élményt, sok kedves percet jelentett, hozott számunkra. Köszönjük az intézmény vezetőinek, a nővéreknek, minden dolgozónak a sok-sok fáradságot, gondoskodást.

Idézem az ünnepi hónap mottóját:

„*Legyek a kendő, mely könnyet töröl,*

Legyek a csend, mely mindig enyhít ad.

A kéz legyen, mely váltig simogat,

Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.”

(Reményik Sándor: Akarom)

Mészáros Barnáné verse, aki kb. 50 éve vak mind a két szemére, az otthonban lakik.

A verset Editke főnővér olvasta fel.

Hála Mindenekért

Itt vagyunk előtted Gondviselő Atyánk!

Fogadd el, ha hozzád küldjük forró, szeretet hálánk.

Mindvégig velünk voltál az Idősek Hónapján. Néha-néha egy kis vidámsággal meg is ajándékoztál.

A gyermekek szerepléstől piros arca, a dalaik száryaló hangja emlékeztet minket is a múlt ifjúságára, mert olykor mi is így daloltunk, táncoltunk egy-egy falusi bálban.

Sem ünnepnapokon, sem máskor hiányt nem éreztünk, mert az intézet dolgozói mindent megtettek érettünk.

Kérünk urunk áldásokkal vedd körül őket, és családtagként a velünk élőket.

Arra kérünk, továbbra is maradj velünk, hogy legyen kihez fohászkodnunk, ha szomorú a lelkünk.

Jézus Krisztus erősíts, vezess és világíts az útra, hogy könnyen rátaláljunk a mennyei Hazára.

Ámen

Szabó Sándorné
idősek klubjának tagja

Egy éves az IGEN BT

Ismét eltelt egy év, újra itt a december. Ilyenkor kicsit lelassul, megnyugszik minden és akarva-akaratlanul visszatekintünk a magunk mögött hagyott évre. Számadást készítünk. Számadást, melynek végén kíváncsian várjuk, hogy az a bizonyos „eredmény” pozitív lesz-e. Így van ez a város ifjúsági szervezete, az IGEN BT életében is. Talán a legfontosabb és legmeghatározóbb időszakon vagyunk túl, hiszen a napokban 1 évesek lettünk. Ekkor talán még bátor-talanabban néz bele az ember a visszapillantó tükörbe.

Az évet szorgos előkészületekkel, megalapozott tervezéssel kezdtük. Áprilisban nagy izgalom közepette újjára indítottuk LyukasÓra című előadásorozatunkat, melynek első vendége Aranyosi Péter humorista volt.

Ezt követően a Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karával együttműködve egy kihelyezett előadást tartottunk a városban, amelynek keretében a hallgatók megismerkedhettek az önkormányzat fejlesztéseivel és az Anyukám mondta étteremmel.

Az év során igyekeztünk megfelelő kapcsolatot kialakítani a városi intézményekkel, így együttműködési megállapodást írtunk alá a Városi Sportközponttal. Májusban a Magyar Vöröskereszt által szervezett vérérdőn, júniusban pedig a Bogrács csatán képviseltettük magunkat.

Nagy örömmel és büszkeséggel töltött el bennünket, hogy a tanévét egy a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Házakkal közös projekttel kezdhettük. Az együttműködés keretében a Váci Mihály Gimnáziumba látogatott a nemzetközi hírű Weapon of Choice Project kiállítás, melynek célja, hogy grafikusan

szemléltesse azokat a láthatatlan, de annál kártékonyabb sérüléseket, melyeket a szóbeli bántalmazás okoz. Az ünnepélyes megnyitót követően Dr. Rucska Andrea, a Miskolci Egyetem oktatója tartott előadást.

Már a megalakulásunkkor is fontosnak tartottuk az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulója alkalmából elrendelt emlékvélmény és maradandó megünneplését. Miután sikeresen pályáztunk az 1956-os Emlékbizottság pályázatára, elkezdődhetett az érdemi munka. Október 19-én egy jelképes 1956 méteres emlékfutást és egy rajzversenyt szerveztünk. Szintén a pályázatnak köszönhetően a LyukasÓra vendége volt Eörsi László, az 1956-os Intézet elismert kutatója. A programok koordinálásában elengedhetetlen érdeme volt a Városi Művelődési Központ és a Városi Sportközpont vezetőinek, amit ezúton is hálásan köszönünk.

Örömmel tölt el, hogy ez alatt a rövid idő alatt az IGEN BT két új taggal bővült Csátó Máté és Hrabovszki András személyében. Biztos vagyok benne, hogy a jövőbeli terveink megvalósításánál hasznos tagjai lesznek a szervezetnek.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani az encsi, abaújdevecseri és fügyödi lakosoknak,

hogy őszinte szeretettel és támogatással fogadták az IGEN BT megalakulását és tevékenységét, hiszen jelentős szerepük van abban, hogy mosolyogva tudunk a visszapillantó tükörbe nézni.

Az Ifjú Generáció Encsi Nemzedékének Baráti Társaságának nevében áldott ünnepeket és sikeres, boldog új évet kívánok mindenkinek.

Tahi Zoltán

Karácsony este

Szent Karácsony ünnepe
Kicsi szobák melege.

Üde, tiszta fenyőillat
Lengi be a szobáinkat.

Szeretettel gyűlnek össze
Öreg és gyerekek.

Köztünk ülnek mosolyogva
Hit, Remény és Szeretet.

Boldog Karácsonyt kíván kicsiknek
és nagyoknak:

Nagy Bálintné Jolika

Mikulás, a fügödi Biztos Kezdet Szivárvány Gyerekházban

Hosszas készülődés előzte meg a Mikulás érkezését a Gyerekházunkban. A szülőkkel és gyermekekkel közösen készítettünk ajtó- és ablakdíszeket, girlandokat és adventi koszorút, melyekkel még szebbé, hívogatóbbá varázsoltuk a játszószobánkat. A gyermekek életkori sajátosságaiból (3 év alattiak) adódóan elsősorban az anyukák mondtak verseket, melyeket november hónapban tartott mesés-verses délelőtti tanultak meg. A zenés foglalkozásaink keretein belül pedig mikulás dalokkal készültünk.

A Mikulás 2016. december 2-án nyolc órakor érkezett meg hozzánk. Énekel és a tanult versekkel köszöntöttük; a jól ismert Hull a pelyhes és Mikulás, mikulás kezdetű dalokon

kívül két szülő a Levél a Mikuláshoz című dalt is elénekelte.

Nagyon büszkék voltunk minden megjelent gyermekre, szülőre, hiszen ünnepségünkön a rendhagyó rövid műsor igazán kellemesen, jó hangulatban telt.

A rendszeresen járó 35 gyerek számára a mikulás csomagot biztosítottuk, a kísérők pedig a Hit és Szeretetért Alapítványtól kaptak ajándékot. A rendezvényünkön Konyor Judit képviselő asszony is részt vett, valamint Budapestről és Miskolcra is hitgyülekezet tagjai.

Az ünnepi hangulatot fokozta az adventi gyertya meggyújtása, és az Adventi hírnök elnéklése. Az egész rendezvényt átjárta a szeretet, béke költözött a szívekbe. Az ünnepségünk nagyon jól sikerült, jó volt látni a sok csillogó szempárt.

Horváthné Hamza Mária
Gyerekház vezető

Együtt ünnepeltek kicsik és nagyok

Encs Város Roma Nemzetiségi Önkormányzata idén már második alkalommal szervezett települési szintű, az állampolgárok által megfogalmazott kéréseknek és javaslatoknak megfelelő, családi kulturális rendezvényt. Decembéri programunk központjában természetesen a Mikulás és a közelgő karácsonyi ünnep állt, aminek méltó

megünneplésére gyerekeink egy kis ünnepi műsorral készültek. A műsor alatt a gyerekek nagy örömeire megérkezett a Mikulás is, aki ígéretéhez híven idén is sok-sok mikulás-csomaggal felpakolva repült hozzájuk szánján.

Karácsonyhoz és az év végéhez közeledve Encs Város Roma Nemzetiségi Önkor-

mányzata nevében ezúton kívánok mindenkinek kellemes, békés és szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag boldog új évet.

Náni József
elnök

Ismét elment közülünk „egy utolsó mohikán”

Korábbi lapszámunkban városunk sokak által ismert és nagyrabecsült gomba szakértőjéről, Rák Pista bácsiról írtam egy kis megemlékező cikket „Az utolsó mohikán” címmel. Most ismét eltávozott közülünk egy hivatás példaképe, Sotkó József karnagy, pedagógus, egy lelkes, közösségért élő ember.

Mostanában igencsak fogyatkoznak az utolsó mohikánok városunkban, Abaújban, de az országban is. Pótolhatatlan úrt, gazdag életutat hagyva maguk mögött. Eszterházy Péter, Somló Tamás, Sinkó László, Sztankay István, Rajhona Ádám, Kertész Imre ... Városunkból is egyre hosszabb a névsor, az utolsó mohikánok névsora. Széplaki László, Dohány Ernő, Kércsi Imre, Kiss Józsi, Dr. Tóth István, Szepesi László, Juhász Zsolt, Dr. Petravics Dénes atya, Dr. Sulyok János, Váradi Géza, Cziáki László, Dr. Tretyánszki László, Péderiné Icus... Természetesen nem teljes ez a felsorolás. Rögtönzött kis névsorom rendező elvei leginkább az egy-egy szakmában betöltött hivatástudat, az ismertség, a közszereplés. A közelmúltból, pár év távlatából hozom csak a példákat, a régi nagy Encsiek nevét most nem említem. Sotkó József, számomra „örökös karnagy” szép, tartalmas életet élt. Abaújszántón született 1934.01.07. Szerető családban és sok-sok barát, lelkes kollégák és növendékek között teltek az évei. Idén november végén, életének 83. évében távozott el közülünk. Utolsó hónapjaiban már egyre súlyosbodó betegséggel küzdött, de előtte a tartalmas hivatást követően azért volt egy pár szép, boldog nyugdíjas éve is, kedves feleségével, Erzsikével szeretett településén, Göncön. A karnagyúr Abaúj, a Hernád-völgye, szinte minden településén megfordult az Abaúji pedagógus vegyes karral a negyven év során. A megye, az ország sok városában is bemutatkoztak. Lakó- és munkahelye Gönc mellett Encshez is ezer szállal kötődött, hiszen közel négy évtizeden keresztül, heti rendszerességgel, (a nyári szünetet kivéve) itt tartotta próbáit az Abaúji Pedagógus vegyeskar az egykor Petőfi, ma Szent László nevét

viselő iskolában. Próba pedig már ekkoriban sem lehetett karnagy nélkül, vagyis Jóska bácsi hacsak betegség vagy egyéb fontos elfoglaltság nem akadályozta mindig itt volt a próbákban, az első emeleti énektérben. Keveset hiányzott, nagyon keveset. A hetente mintegy húsz településről összejáró kórustagok pedagógusok üdvözlő szavait, zsongását a pianínó pár billentyűjének leütésével szakította félbe, jelezve, hogy lassan megkezdene a próbát. Így zajlott ez évtizedeken keresztül, mindig jó hangulatban, barátim családias légkörben. Tisztelték őt a kórustagok, és hacsak tehetők jöttek télben, hóban, fagyban is szeretett karnagyuk hívó szavára. A teljesség igénye nélkül egy pár név a régiak közül: Mikes Zoltán Detekről, a Ványai házaspár Szemeréről, Kocsis Lajos Garadnárról, Kocsis János és felesége Göncruszkáról, Fábíán Gyuri Halmajról, Kiss László, Csirikné Baktakékről, Schubertné Katika Szalaszendről, Hajdu Jucika Hidasnémetiből, Tóth Bandi és Buchala István Tornyosnémetiből, Dobayné Hernádszurdokról, a Bényi házaspár Méráról ... Na és az encsiek: Juhász Zsolték, Menyhérték, Mohácsiék, Dr. Nagy Józsefné, Jónás Ferenc, Csábrági Imre, Szinyériné, stb. Mintegy három évtizeden keresztül vezényelte a férfiakból álló temetési kórust is. (Dr. Menyhért Béla, Fábíán György, Horváth László, Dienes László és Mikes Zoltán, id. Kléri Bertalan, Gulyás János, Beke Gusztáv, Kocsis Lajos, Juhász Zsolt, Bérces stb.) Sok-sok iskolaigazgatót, pedagógust, tanácsi hivatalnokot eltemettek az idők során. Szomorú, de a végén már egymást temették, egymás temetésén énekelt a kar. Pár éve annyira megfogyatkoztak, hogy nem tudtak többé eleget tenni a felkéréseknek. Úgy tűnik most a Jóska bácsi temetésén utoljára csendült fel a jól ismert temetési ének, a „Nem dobban

hű szíve”. Neki, aki oly sok embert elbúcsúztatott ezzel az énekkel igazán kijárt, hogy elhangozzék ez a dal koporsójánál. Most nem csak a temetési kórus tagjai énekelték, hisz oly kevesen vannak, besegítettek a vegyeskar tagjai is. Szívbe markoló volt az ének sorait hallani „Szép pályád örhelyén, szép pályád örhelyén az élted munka volt, az élted munka volt. Fáj a búcsúd, fáj a búcsúd, ó drága holt, ó drága holt.” Búcsúzásként idézzük fel köztisztelőben álló és szeretett karnagyunk pályafutását, és ennek gyümölcseinek az Abaúji Pedagógus Vegyeskarnak a történetét, sikereit. Újságunk lapjain is emléket állítva ezzel feledhetetlen alakjának. Az Abaúji Pedagógus Vegyeskar magvát egy férfikar alkotta, melyet Csutor János alapított 1958-ban. Sotkó József 1966-tól irányította a vegyeskar szakmai munkáját. Felkészültsége, igényessége révén a kórus egyre szélesebb körben hívta fel magára a figyelmet. Az énekkar megalakulásától immár több, mint fél évszázada folyamatosan működik, összefogva a térség dalszerető pedagógusait. Az évek során baráti kapcsolatot alakított ki a környék vegyeskaraival (Kazincbarcika, Szerencs, Mezőcsát, Sárospatak, Kassa). Hangversenyeikkel a legkisebb faluban is szívesen szerepeltek és szerepelnek ma is. Gyakran közreműködtek Encs város ünnepi rendezvényein. A hazai bemutatkozások mellett többször felléptek a Csemadok rendezvényein Szlovákiában, vendégszerepeltek a kárpátaljai Nagyszőlősen, az erdélyi Nagykarolyban és Szatmárnémetiben. 1993-ban Sotkó József karnagy vezetésével, Encs város önkormányzatának és művelődési központjának szervezésében vendégszerepeltek Olaszországban, Encs testvérvárosában, Massa Marittimában. Évek múltán szintén encsi szervezésben, Finnországban, Loimában.

Az évek során mintegy százhuszan énekeltek hosszabb-rövidebb ideig a kórusban. Jelenleg már csak két-három alapító tag van jelen a kórus életében. A vegyeskar és karnagyának munkáját 1999. augusztus 20-án Encs város önkormányzata Pro Urbe-díjjal, a B-A-Z Megyei Közgyűlés 2008-ban, az ötvenedik születésnap alkalmából Pro Cumtatu-díjjal ismerte el.

Sotkó József mintegy négy évtizeden keresztül vezényelte a vegyeskart. Türelme, dalszeretete igazi barátsággal párosult. Mindig csodálattal és tisztelettel tekintett azokra a pedagógusokra, akik önként vállalva, lelkesen, nemcsak helyből, de mintegy húsz településről rendszeresen bejártak a próbákra, eljártak a szereplésekre. Tették mindezt a kórus muzsika szépségéért, az összekovácsolódott közösségért. Hittek abban, hogy az énekkar fontos küldetést tölt be a dalkultúra népszerűsítésében az érték közvetítésben. Sotkó József baráti kapcsolatot tartott fenn neves zeneszerzőkkel, így Fasang Árpáddal, Farkas Ferencel, Karai Józseffel. Munkássága elismeréseként megkapta az alábbi legfontosabb szakmai elismeréseket: Kodály-emlékérem, Eötvös József emlékérem-Bronz-, Ezüst-, Arany-fokozatai, Eötvös József emléklakett, Encs Város Közművelődéséért díj, A Magyar Köztársasági Érdemkereszt bronz fokozata. A legendás karnagy a négy évtized alatt mintegy 150 művet tanított meg és vezényelt. Sotkó József vallotta, hogy a zene nem magánosok kedvtelése, hanem lelki erőforrása, közkincese egy nemzetnek. Hirdette, hogy az Abaújiak éneke itthon és külföldön is lelkünk nyelvét zengi.

Igen, valóban ezt zengte. Ezt zengte Kassán a Thália színpadán, Nagykárolyban, Károlyi Gáspár szülőföldjén, a kárpátaljai Nagyszőlősen, Szatmárnémetiben, Olaszországban a szép kis városka dómjának terén, a finnországi Loima város templomában és a legkisebb abaúji település kultúrházában egyaránt. Szinte tegnap volt, amikor a kórus 45. és 50. évfordulóit ünnepeltük Encsen a Kazinczy aulájában és a Művelődési Központ színháztermében. Mindkét ünnepi alkalmat megtisztelte jelenlétével az Országos Pedagógus Szakszervezet. A Magyar Kultúra Napja alkalmából megrendezett kórustalálkozón, a 45. születésnapon, évfordulón Varga László, a PSZ akkori főtitkára adta át az Eötvös József emléklakettet, de megtisztelte az ünnepséget, Bodolay Zoltán a Megyei Pedagógus Szakszervezet titkára és Csáki

Imre a B-A-Z Megyei Önkormányzat főosztályvezetője is, akik szintén díjakat adtak át. Az 50. évfordulón, 2008-ban is neves vendégek köszöntötték a kórust Encsen, a Városi Művelődési Központ színháztermében megrendezett ünnepségen. Árok Antal, a PSZ országos elnöke adott át kitüntetést. Jóska bácsi ekkor már átadta a karmesteri pálcát Buchala Istvánnak, de még jó erőben volt. Több művet is vezényelt az ünnepi évfordulón a tőle megszokott lelkesedéssel, odaadással. Szép ünnepség volt, méltó a félvévszázados munkához mely éveiből sok szép emlék, emlék fenn maradt. Sajnálom, hogy ezeket már nem tudjuk többé kibeszélni, nem tudunk együtt anekdotázni, kvaterkázni Jóska bácsival, a csupa szív Mikes Zoltánnal, Kocsis Lajos bácsival, Gulyás János bácsival, Beke Gusztó bácsival vagyis a nagy öregekkel, a sokat próbált, de lélekben mindig töretlen, fiatalos, huncut mosolyú nagybetyűs öregekkel. Végezetül pár szóban megemlékeznék Józsi bácsi utolsó munkás éveiről, amikor is „nyugdíjba vonulását” követően szárnyai alá vette, megerősítette a Telkibányai Férfi Dalárdát. Mintegy nyolc évig futotta erejéből a dalárda vezetése mellyel egészen a Aranykoszoru minősítésig jutottak. Ez alatt sok sikert értek el, sok szép fellépésen hirdették a magyar dalok szépségét. 2010-ben bemutatkozhattak

a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei amatőr gálán, a Miskolci Nemzeti Színház színpadán is. 2012-ben a KÓTA 2x arany fokozatát nyerték el. Elmondhatjuk, hogy Jóska bácsi a nyugdíjas éveiben is tovább tette a dolgát, folytatta hivatását, amíg erejéből tellett. Érdekes, hogy milyen sokszor megjelenik életútja során a 6-os szám. 1956-ban házasodnak össze Tiszakarádon. 1966-ban veszi át az Abaúji Pedagógus Kar vezetését, 2006-tól a Telkibányai Dalárdát vezeti. És végül 2016-ban hunyt el.

Életútja során három mai Abaúji kisváros játszik fontos szerepet. Abaújszántón született. Göncön élt és tanított és Encs központtal, encsi támogatással működött az Abaúji Pedagógus vegyeskar. Pályáját 1954-ben kezdte a gönci általános iskolában, és 40 év múlva innen ment nyugdíjba. Az Észak-Magyarország napilag egy vele készült riportjában viccesen úgy fogalmazott „Nem engedett el a Borsó-hegy”. Többen is el akarták vinni tehetsége miatt, de ő nem ment. Lehetett volna Abaújszántón kultúrház igazgató, Encsen népművelési felügyelő, de ő egyiket sem fogadta el, mert tanítani akart. Ezt tette. Tanított lelkesen, töretlenül. Nyugodj békében Karnagy Úr!

Kércsi

IV. Mézeskalács Kapu Napja Encsen a görög templomban

Az idén, december 3-án, szombaton negyedik alkalommal került megrendezésre a Mézeskalács Kapu Napja. A hagyományt Pacsai János, városunk görög-katolikus parókusa teremtette meg, még 2010-ben, amikor Sajtószentpéteren teljesített szolgálatot. Azóta minden második évben újra megrendezik ezt a szép programot. Az encsi görög katolikusok második alkalommal voltak házigazdái a rendezvénynek. Az idei esemény fővédnöke: Török Dezső Úr, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei közgyűlés

elnöke, védnökei: Dr. Ódor Ferenc, az Encsi Járási Hivatal vezetője és Szeles András polgármester voltak. A megnyitót minikonferencia követte melynek témája, az adakozás, és az önkéntesség volt. Akár csak korábban, idén is csodálatos alkotások születtek. Az itt készült szép munkákból újságunk ezen ünnepi számában is bemutatunk néhányat. A lap első és hátsó borítóját is itt készült mesterművek ékesítik, és a lapunk mellékleteként megjelenő 2017-es naptár középpontjában az idén készült

„mézeskalács házi áldás” látható. Hozzon áldást minden házra!

PRO PROBITATE Kitüntetés a helytállásért

Városunkban is sokan ismerik Kollár Péter urat, aki mintegy két évtizeden keresztül a Kassai Thália Színház igazgatója volt. Az ő igazgatósága alatt nagyon sokan jártunk Kassára színházba, a Tháliába. Volt olyan esztendő, amikor kettőszázötven bérletese is volt Encsről a színháznak. (Ötvenen a bútorgyárból, ötvenen a gimiből és kb. százötvenen az encsi művelődési ház szervezésében buszokkal, kocsikkal.) Erről a szép, kicsit szokatlan történetről (útlevél a színházi öltöny zsebében) akkor Filip Gabriella „Útlevéllel színházba” címmel írt is az Észak-Magyarország napilapban. A színház igazgatóság után is fontos közéleti szerepet töltött be a felvidéki magyarság életében. A kassai funkciói, feladatai mellett több éven keresztül a Csemadok Országos Választmányának titkáráként majd elnökeként is tevékenykedett. Jelenleg a Csemadok Kassa Városi Választmányának elnökeként teszi a dolgát. Az itt leírt legfontosabb funkciói mellett rengeteg közéleti szerepet vállalt és sok társadalmi funkciót betöltött élete során.

Nem kell megijedni a Kedves Olvasónak, és azoknak, akik ismerik Kollár Pétert, hála Istennek nem nekrológot kell írnom róla, hanem arról szeretném tájékoztatni újságunk olvasóit, leginkább azokat, akik ismerik Őt, hogy 2016. november 20-án sokrétű és kimagasló tevékenységéért a Pro Probitate – Hely-tállásért országos kitüntetésben részesítették, természetesen Szlovákiában. A megtisztelő és megérdemelt díjat A Magyar Közösség Pártja Országos Elnöksége és Csáky Pál európai parlamenti képviselő adta át Kassán, a Kelet-szlovákiai Galéria (volt Vármegye háza) dísztermében ünnepi műsor keretében. Ünnepi beszédet mondott ez alkalomból Menyhárt József, az MKP elnöke. A laudációt Bárdos Gyula, a Csemadok elnöke mondta el. Melyből most felidézzük életének legfontosabb állomásait:

Kollár Péter a kassai Ipariskolában érettségizett majd a kassai Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait. Párhuzamosan esti konzervatóriumot is végzett és nép együtte-

sek zenei vezetője, prímása lett.

Szervezte a kassai Új Nemzedék tánc-csoportot, irányította a kassai Ifjúsági Klubéletet, amatőr színjátszó klubot, majd 1968-1969-ben a Csemadok egyik kassai vezetőjeként meghatározó szerepe volt a kassai magyar színház, a THÁLIA megalapításában. Közreműködött az első Kazinczy Napok megszervezésében, a sorozat 1967-ben történő elindításában. A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészeti-Karán mérnöktanári diplomát szerzett, mellyel hajdani iskolájában a Kassai Ipariban taníthatott. Később mérökként dolgozott és közben a Csemadokban tevékenykedett. 1980 és 1990 között a Csemadok kassai és Kassa környéki titkára. 1990-ben sikerült önállósítania a Thália színházat mely addig a komáromi színházhoz tartozott. Négy év megszakitással (ez időszakban a Csemadok országos főtítkára, elnöke volt) 2011-ig látta el a Thália színház igazgatói tisztjét. A kilencvenes években Kassa óvárosának önkormányzati képviselője is volt. 1998-tól 2012-ig az MKP Országos Tanácsának tagja. 1990-től a Magyarok Világszövetségének is

vezetőségi tagja volt, melynek keretében 1993-ban részt vett a Duna TV létrehozásában. A Duna TV kuratóriumának tagja lett. 1996 elején a Csemadok országos főtítkárának választották. Sokszor felemelte a szavát a Szlovákiában élő nemzetiségek kultúrájának támogatása érdekében. 1997-ben a Csemadok Országos Közgyűlése megválasztotta a szervezet országos elnökének, mely tisztséget 2000-ig töltötte be. Ekkor tért vissza Pozsonyból a Thália Színház élére. (Kassát ezekben az években sem hagyta el, itt élt miközben a fővárosban tette a dolgát.) Visszatérése után sokat tett a színház igazgatósági épületének, a Márai Stúdió és a Thália Színház teljes körű korszerűsítéséért, felújításáért, melynek köszönhetően ma már korszerű körülmények között működhetnek. Elmondható tehát, hogy a kassai színház megalakításán, önállósításán és a korszerű körülmények megteremtésén keresztül rengeteget tett a felvidéki magyar kultúráért, a magyar színjátszásért. Az ő igazgatósága alatt olyan nagysikerű hazai és klasszikus darabokat játszott a színház, mint az Esőcsináló, Az egerek és emberek, A vágy villamosa, A tanítónő, Caligula helytartója, Rómeó és Júlia, Káin és Ábel, Döglött aknák, Zorba a görög, Hókirálynő, Bolha a fülbe, Segítsd a királyt, Két úr szolgálja, Az elveszett paradicsom, Ágacska stb. Jelenleg a Csemadok kassai Városi Választmányának elnöke és még ma is igencsak, közeledve a „hetvenhez” nagyon sokat tesz a magyar kultúra fennmaradásáért, további éltetéséért. Úgy tudom, (Ő mondta), hogy a hetvenesek klubjába történő belépése után is szeretne tovább hetvenkedni, azaz, hogy még tovább tenni a dolgát és munkával, további helytállással megköszönni a most megkapott kitüntetést.

Gratulálunk a megérdemelt díjhoz. További közéleti munkájához sok erőt, jó egészséget kívánunk!

Kércsi

A Városi Művelődési Központ és Könyvtár

vezetője és munkatársai és az Encsi Hírek szerkesztőbizottságának tagjai
békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új esztendőt kívánnak
az Encsi Hírek minden olvasójának, a közönségének
a könyvtár látogatóinak,
a városi intézményeiben dolgozóknak!

Adventi programok

A Városi Művelődési Központ és Könyvtár a nyári rendezvényeit követően egy kis erőt na és fedezetet gyűjtött, hogy az év végén még sokszínű programmal tudjon kedveskedni városunk és a környék lakóinak, gyermekeinek. Ennek a sorozatnak a keretében „Zárjuk vidáman az évet” címmel a Showder Klubból is ismert két humorista estjén lazíthattak a műfaj kedvelői. Az intézmény az idei évtől „befogadó moziként” is igyekszik lehetővé tenni a mozizás élményét. A kor kihívásának megfelelően ma már nem az emeleti mozigépházban még ugyan meglévő, de már használhatatlan retro gépekkel történik a vetítés, (a filmek sem tekercekből és vas ládában érkeznek) hanem 3D-s filmek vetítését is lehetővé tevő vetítő berendezést és

minőségi hangtechnikát hoz a mozi biztosító cég. Ez a fővárosból történő, alkalmankénti kitelepülés nagyon költséges, egy-egy alkalom 100.000 Ft-ot is meghaladó nagyságrendű kiadással jár, ezért intézményünknek ebből haszna nem keletkezik, de legalább havonta egy alkalommal, nagyobb anyagi ráfordítás nélkül szeretnénk lehetővé tenni helyben a korszerű mozizás élményét. A családoknak „Karácsonyi csillagszóró” címmel szerveztünk programot, melynek keretében megtekinthették a „Kismalac és a farkasok” című klasszikus mesét bábeloadás formájában, kézművesek vezetésével karácsonyi díszeket készíthettek és aktív helyi segítő háziasszonyok segítségével mézes-kalácsot is süthettek a résztvevők. A foglalkozásokon elkészült alkotásokat aján-dékként, dekorációként is funkcionálhatnak karácsonykor. Az est fénypontja, sztár-vendége a ma is népszerű Szandi volt, akit egykor a mai fiatal anyukák iskolás éveiben is népszerű „családi” énekesként tartottak számon. Most is kitett magáért a népszerű, kedvelt énekes. Az adventi rendezvény-sorozatunkat hagyomá-

nyosan, a korábbi években is megrendezett Rock Mikulással zártuk melynek keretében a rock zene kedvelői kaptak egy virtuális mikulás csomagot, tele jobbnál-jobb magyar és külföldi slágerekkel. A mikulás puttonyát a felvidéki retROCK és a toicsvai Dopping zenekarok töltötték meg. Az abaújdévecseri „Mindenki karácsonyfája” alatt a település-rész lakóinak, a szépkorúaknak szerzett örömet Gáspár Anni énekesnő.

Elmondhatjuk, hogy minden korosztály számára sikerült egy kis örömet szerezni a programokkal a piciktől a nyugdíjasokig. Bízunk benne, hogy mindenki szép élményekkel tért haza és egy kicsit mi is hozzájárulhattunk az adventi hangulathoz.

Karácsonyi könyvajánló

Jön a Jézuska még hat nap, még öt nap, még három nap. Hosszú idő! Nagyon hosszú még az utolsó óra is rettenetesen hosszú. Ám amikor megérkezik, a csodákkal teli éjszakán bármi megtörténhet.

Tizennégy varázslatos mesét válogattunk össze kedves olvasóinknak e csepp kis ajándékkönyvbe a szeretet ünnepéről, magyar és világirodalmi szerzők tollából. Megható vagy éppen kacagtató történeteik hatására karácsonykor egy kis időre elfeledhetjük szívünk minden szomorúságát és figyelmünkkel végre egymás felé fordulhatunk.

„Isten minden gonoszság ellenére bízik az emberiségben. Szóval, az égő ház előtt, amit másoknak szeretetből építettünk, csak azt

tudtam mondani, hogy Isten adta, Isten elvette, legyen áldott az ő szent neve. És azt mondtam, hogy arról az útról, amit Krisztus mutatott nekem, nem fogok letérni. Még akkor se, ha körülöttem a fél világ leég, még akkor sem, ha az emberek egymás nyakának esnek, és egyebet se fogok látni, mint bűnt és és nyomorúságot. Én akkor is hinn akarok Krisztusban, és a szeretet végső győzelmében, mert ennél szebb dolog nincs ezen a földön.” (Böjte Csaba)

2013. márciusi megválasztása óta rengeteg embert ihletett meg Ferenc Pápa mély lelki-sége és az a képessége, amellyel kifejti Isten mélyseges szeretetét az emberiség iránt. Alicia von Stamwitz szerkesztő kitűnő munkával oly módon rendszerezte Ferenc Pápa üzeneteit, hogy a kötetet könnyen tudják forgatni majd

az imádságra és az elmélkedésre vágyó olvasók. A gyűjtemény, melyet Assisi Szent Ferenc ihletett – aki a pápa példaképe –, sokakat segíteni fog abban, hogy újra felfedezzék az Evangélium üzenetét a mai ember számára.

E szépen illusztrált képeskönyv, mely nyolc karácsonyi mesét és tíz karácsonyi dalt tartalmaz, minden családban az ünnepi időszak legkedvesebb mesekönyve lehet. A bájos történetek és a szép versek közös olvasása segít, hogy még inkább átadhassuk magunkat a karácsony semmi mással össze nem hasonlítható, különleges hangulatának.

R.É.

„A költészet, a lélek ünnepe.”

Péderi István, nyugalmazott magyar szakos pedagógus már több alkalommal, szép eredményekkel képviselte régiókat, városunkat megyei és országos szintű szavalóversenyeken. Legutóbb, a tizenkettedik alkalommal megrendezett, József Attila Nemzeti Vers-, Énekelt vers és Prózamondó verseny budapesti elődöntőjéből (2016. október 8.) továbbjutott az országos döntőbe, ami április 6-7-8-án, Tatabányán kerül megrendezésre. A versenyt az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a Magyar Versmondók Egyesülete hirdette meg, a Magyar Írószövetség, a Szépirok Társasága és a Fiatal Írók szövetsége szakmai támogatásával. Péderi István lapunknak összegezte szavalóversenyeken elért eredményeit, az ott szerzett tapasztalatokat, megosztotta velünk eddigi élményeit, és beszélt a költészet iránti szeretetéről is.

„Korábban a városi lap már hírt adott az eddig elért eredményekről, legutóbb „Mesterhármás” címmel, ami beszámolt arról, hogy a Nyugdíjasok Országos Szövetsége által szervezett Országos Költészeti Szemlén három alkalommal nyertem el az Év Nyugdíjas Versmondója címet, ez az időszak nyugdíjas éveim első harmadára esett. Egy másik, nyugdíjasoknak, egy tucat művészeti ágban szervezett Ki mit tud versenyen, amit a szegedi Hontravel Kft. országos szinten szervez minden évben, elértem a „mesterhármast” vers és prózamondás kategóriában. A Ki mit tud versenyen háromszor nyertem Kiemelt Arany Minősítéssel. A Hontravel Kft. 2015-ben alapított két vándorserleget, az egyiket a legjobb csoport (kórusok, színjátékosok) nyerheti el, a másikat pedig a legjobb egyéni versenyző, 2015-ben és 2016-ban engem ért ez a megtiszteltetés előbb

Hajdúszoboszlón, idén Harkányban. Ezután kezdtem gondolkodni azon, hogy nem csak nyugdíjas kategóriában, megpróbálkozom benevezni különböző versenyekre. Így találtam rá a József Attila szavalóversenyre, melyet két évente rendeznek. A mi régiókból nevező versenyzőket is Budapestre hívták meg az elődöntőre, ahol Pest megye, Komárom megye, és még más régiók szavalói is képviseltették magukat. Két költeményt kellett elmondanunk, egy József Attila és egy Illyés Gyula verset. József Attilától a Tanítások című versciklus egy részletét, Illyés Gyulától pedig az Óda a törvényhozóhoz című verset választottam. Nagy meglepetésemre ilyen korú emberrel, mint én nem találkoztam a versenyen. Zömében középiskolások, egyetemisták, színinövendékek neveztek a vetélkedőre. Nagyon nagy meglepetés volt számomra, amikor közölték velem, hogy szeretettel várnak a tatabányai országos döntőre. Úgy érzem, megérte, hogy

ezzel is megpróbálkoztam. Annál is inkább, mert a zsűri tagjai nagyon magas szinten művelik a versmondás tudományát, például Turek Miklós, a Fővárosi Versszínház igazgatója, Kiss László, a Magyar Versmondók Egyesületének elnöke, Tóth Zsóka a Vértess Agórája Egyesület művészeti vezetője Tatabányán, akik mindhárman nagyszerű előadóművészek is egyben. Az országos verseny rendhagyó módon három napos lesz, ahol egy minimális nevezési díj ellenében teljes ellátást biztosítanak a versenyzőknek. Öt verssel kell nevezni, kettőt kérnek József Attilától, egy verset a kortárs magyar irodalomból, egyet az egyetemes magyar költészetből, és egy műfordítást. Az utóbbi kategóriából én egy Villon balladát választottam, Ballada a kalózkodó szeretőjéről címmel, egy kevésbé ismert roma származású költő, Sárközi László verse fogott meg a kortárs magyar költészetből, amely arról a mély drámáról szól, ami a cigányság sorsa most. József Attilától a Tanítások, – ami nem véletlenül a szívem csücske – és a Hazám című jól ismert verssel neveztem, ami fiatalkori kedvenceim közé tartozik, és annyira jellemző a mai magyar valóságra, mintha József Attila most írta volna. Az egyetemesből egy régi jó barátom, a Felvidéken élő Gál Sándor: Könyörgés című versét fogom elmondani, ami a magyarság szétszóródásáról, az ország öt részre szakadásáról szól. A vers nagyon aktuális, közeledvén Trianon 100. évfordulójához.”

Köszönjük a tájékoztatást, gratulálunk a szép eredményekhez, és sok sikert kívánunk Neked az országos versenyen!

R.É.

Encs Város Önkormányzatának rendezésében

„...A tetőzetről mindig figyelték”

Vörös Géza előadása

Mindszenty József megfigyeléséről

2017. január 6-án (péntek) 16:30 órától
Az Encsi Városi Művelődési Központ és
Könyvtár színháztermében

A résztvevőket köszönti:
Szeles András polgármester

Minden érdeklődőt szeretettel várunk a programra.

Ezekkel az intézkedésekkel nem csak megfélemlíteni, hanem a külvilágtól is el akarták szigetelni Mindszentyt. Ezt igazolja egy december 20-ai ügynöki jelentés, melyben az olvasható, hogy „Mindszenty József hercegprímás az utóbbi napokban elmondta, hogy igen bosszantja, hogy a palotája ablakából látja azokat a detektíveket, akik állandóan őrseget állnak. Főleg – mind mondja – az bántja, hogy emiat (sic!)

egyáltalán nem tud érintkezni a külvilággal. Félnék hozzá jönni az emberek, mert azt gondolják, hogy azonnal le lesznek tartóztatva, vagy legalább is nevüket igyekeznék megállapítani, hogy később kellemetlenkedjenek nekik.”

Az őrizetbe vételét megelőző napokban, Esztergom határában, már rendőrök ellenőrizték a városba be- és kimenő forgalmat. 1948. december 25-én bezárult a gyűri Mindszenty körül. Ekkor az összesen hét megfigyelőpont személyi állományát

újabb nyolc emberrel erősítették meg, amelyekből kettőnél kiosztottak géppisztolyokat is „mivel karácsony estéjén olyan hangok hallatszottak, hogy tüntetni fognak a primás mellett”. 1948. december 26-án letartóztatták Mindszenty Józsefet, majd 1949. február 8-án koholt vádak alapján életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték.”

(Részlet, Vörös Géza: Mindszenty József megfigyelése és a politikai rendőrség eszköztára című felszólalásából, mely megjelent a „Szenteltessék meg a Te neved...” Emlékkonferencia Mindszenty József bíboros életéről és munkásságáról című könyvben)

Vörös Géza:

Budapesten született 1970-ben. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karon tanult 1992-2000 között, ahol történelem, levéltár és muzeológus szakot végzett e. Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának munkatársa. Kutatói ösztöndíjának a témája: Mindszenty József életpályájának bemutatása az állambiztonsági források alapján.

Évfordulók, megemlékezések

Az M5 csatorna tűzte műsorára Erkel Ferenc Bánk bán című operáját. A bemutatónak több aktualitása volt. A mű cselekménye a nemzeti harc drámája az élőlőköd, idegen hatalom ellen, szembefordulás a hatalmi rendszerrel, melyért az 56-os forradalmárok is harcoltak. Az opera legismertebb áriája „Hazám, hazám, te mindenem...” Simándy József felejthetetlen hangján cseng fülünkben, alakja összeforrt Bánk bán alakjával. A magyar zenetörténet ikonikus alakja szeptemberben

lett volna 100 éves. A bécsi operaház szerződést ajánlott neki. „De én olyan emberfia vagyok, amely ide gyökerezett, számomra az igazi öröm magyar közösségnek énekelni.” nyilatkozta egy interjújában. Emlékét az ország számos területén őrzik, Kistarcsán, ahol született, a róla elnevezett téren két méter magas szobor áll Bánk bán jelmezében. Megyénkben, Aranyosban 2003-ban alapított emlékház és a László atya által állíttatott emléktábla őrzi emlékét. 1994-ben

Aranyosban elénekelt a Hazám, hazám... áriát, melyet kézírásával is dokumentált. Ez volt az utolsó nyilvános fellépése, 1997-ben hunyt el. Emlékét őrzik a felvételek és hangszalagok. „Emlékek nélkül nemzetnek híre csak árnyék.”

(Vörösmarty Mihály: Emléksorok)

Horváth Csabáné

Kitüntetések, elismerések

Egyesületünk közel 10 éve alatt a legtöbb segítséget a Kazinczy Ferenc Társaságtól kaptuk. Szívesen gondolunk vissza a közös rendezvényekre, színvonalas előadásokra, könyvbemutatókra. Örömmel értesültünk, hogy idén Fehér József a Társaság elnöke és Kováts Dániel alapító elnök rangos kitüntetésben részesült. Fehér József irodalomtörténész a Társaság elnöke Rákóczi-lánc kitüntetést vett át 2016. augusztus 19-én. A Rákóczi-lánc kitüntetés olyan természetes személynek adományozható, akik hosszú éveken keresztül életútjukkal, munkájukkal,

megbízatásuk kimagasló színvonalú teljesítésével, közéleti tevékenységükkel példamutatóan, elismerten, eredményesen szolgálták a megye lakosságát. Ezt a kitüntetést 2011-ben alapította a Borsod megyei közgyűlés. (Rákóczi év) Kováts Dániel a Kazinczy Ferenc Társaság alapító elnöke. Anyanyelvünkért és Széphalomért díj kitüntetést kapott, 2016. november 12-én a magyar nyelv napi ünnepségen Széphalmon, A Magyar Nyelv Múzeumában. Kováts tanár úr sokat tett Széphalom eszméjéért, a nyelv-múzeumért, a Kazinczy Ferenc

Társaságért. Kitüntetésükhöz szívből gratulálunk, jó egészséget és boldogságot kívánunk.

Honismereti Kutatók Napja Borsod-Abaúj-Zemplén megyében címen megrendezett konferencián értékelték az Istvánffy Gyula Honismereti Gyűjtőpályázat pályamunkáit. A felhívásra több, mint 70 pályázat érkezett be. A zsűri elismerésre, kiemelt jutalomra értékelte Horváth Csabáné és Rác Lászlóné tanárnők pályamunkáit.

Horváth Csabáné

Mire képes néhány szál virág?

Hangzik a banális kérdés, a szegfűk, a rózsák és a krizantémok felől, a válasz pedig meglehetősen csattanós. Elfedni egy sírhantot, átrajzolni egy megfáradt arcot, táplálni a szenvedély tüzeit a szebbik nemben. Hogy mennyire nem mindegy a szirmok és bibék állása, arra mutat rá az évente meghirdetett Virágos Magyarország környezetszépítő verseny. Országunk kalapján a 2016-os esztendőben bokréta-díszként a következő települések ékeskednek: Tihany, Kaposvár, Jászfényszaru, Budapest 18. kerülete és Telkibánya. Minő megtiszteltetés, minő dicsőség, a szépség, a harmónia, a pihenés színvonalává válni.

285 település nem izzadágszagú, hanem sokkal inkább illatos, bódító vetélkedésében Észak-Kelet Magyarország ismét bizonyította rátermettségét. Nemcsak a nemes paripát ülik meg a végek vitézei hetykén, ahogy a Nemzeti Vágtán a fűzéri szomszédok bizonyították, hanem a kellemet és szeretetreméltóságot is kimagasló érzékkel gyakorolják. Abaúj keleti bástyája, Telkibánya ebben a nemes versengésben tudott kiemelkedően teljesíteni, tiszteletre méltó eredményt elérni. Vajon miben rejlik a titok? Mi az az elegy, ami ilyen hatással tudott lenni a települést meglátogató zsűrire, közöttük a Magyar Turisztikai Szövetség képviselőire?

Talán jobban, tisztábban értenénk a döntőbírók elismerő következtetését, ha már a kezünkben tarthatnánk a nyáron nyomdakész állapotba került, 200 oldalas könyvet, ami

Telkibánya történelmi emlékei és természeti értékei címet viseli. A kiadvány is a közösség összefogását szimbolizálja, ahogy a bevezetőben olvashatjuk: „Telkibányaiak írnák Telkibányaiaknak Telkibányáról”. A 2000 lakos alatti települések kategóriájában elért kiemelkedő eredményhez szintén erre az átfogó együttműködésre volt szükség. A település minden aktív szereplője, legyen az helyi lakos, nyaralótulajdonos, vállalkozó, idegenforgalomban, vendéglátásban utazó, egyház, iskola, óvoda, múzeum, mind az Önkormányzattal együtt munkálkodva tesznek Telkibánya széppé, élhetővé formálásáért.

Vadregényes táj, csilingelő patakok, az elmúlt századokat idéző romantikus utcaképek, hívogató ösvények, zöld óvoda, örökös ökoiskola, ökögyülekezet, őshonos gyümölcsöskert, erdei iskoláztatás, középkori vártemplom, rekonstruált ispotály és kápolna, hangulatos éttermek, helyi étek, táborok, hotelek, apartmanok, igényes virágoskertek, gombfás temető, történelmi gyűjtemény, kedves emberek mind-mind egy szeletét, ízét, csínját adják ennek a varázslatos településnek. A kiültetett virágok, a több ezer tő a felsoroltakkal együtt találja meg helyét és küldetését Telkibánya mindennapjaiban. Hamvas Béla A babér- ligetkönyvben a következőt írja: „Ha majd életem végén a Halál Angyala elé jutok, azt hiszem, lázadás nélkül fogom tudni követni az ismeretlenbe. Elmulasztottál valamit? Azt válaszolom: Nem hiszem. De ha majd így szól: Sajnálsz itt hagyni valamit? Azt fogom mondani: A virágokat. Szívesen és könnyen lemondok arról, ami a földön él, de a virágok, a virágok!” Az itt megforduló turisták is hasonló lelkiállapotban néznek vissza a hegyek ölére telepedett falura. Vajon sajnálnak valamit itt hagyni? Egyedül talán a virágos Telkibányát, de erősen remélik, hogy még visszatérnek. Legyen kívánságuk szent és sérthetetlen.

Szalay László Pál

Október, a missziók hónapja

„Szüntelenül imádkozzatok!” (1Tessz. 5,17) – Szent Pál felhívása az imára nem parancsot jelent, amelyet ha tetszik, ha nem, be kell tartani. Az apostol lelki életének saját tapasztalatai alapján, közvetlen stílusban tárja fel, hogy Istennel való kapcsolatunk mélysége azon múlik, hogy fontosnak tartjuk-e, szánunk-e rá elég időt az imára, mert ez a keresztyén ember életének forrása, ebből meríthet erőt a mindennapi küzdelmekhez, és ezáltal kerülhet egyre közelebb Istenhez. A Missziós hónap során előtérbe kerül a Rózsafüzér imádsága, a missziós Rózsafüzér, melyben iskolánkban az egyes tizedek végzésekor egy-egy földrész gyermekeiért, betegeiért, elesetteiért és szeretetre, biztonságra vágyókért is imádkozunk

Missziós napok iskolánkban

A misszionáriusok Jézus Krisztus evangéliumát tanítják, és közösségi szolgálatot végeznek azon a területen, ahová elhívást kaptak. Arra tanítják őket, hogy mély tiszteletet mutassanak azon ország törvényei és szokásai iránt, ahol szolgálnak. Sok misszionárius távolra kerül az otthonától, és örvend a lehetőségnek, hogy megismerheti

azokat az embereket, akik között szolgál.

Mi, Szent Lászlósok szerencsések vagyunk, mert iskolánk fennállása óta tagjai lehetünk a Szent Gyermekség Műve missziós csoportnak. Igazgatóját, Sebastian atyát, jól ismerjük és általa megtapasztalhattuk a missziós lelkület lényegét. Októberben, a misszió hónapjában, a tavaly elkezdett szokásokhoz híven, ismét két csodálatos napot tölthettünk együtt Sebastian atyával, aki két Indonéziából származó szeminaristával érkezett iskolánkba. Az első nap programjain az alsós diákok vettek részt, ami interaktív előadásokból, ének tanításokból és játékos dicsőítésekkel szerveződött. A második nap a felsős diákok részére lett összeállítva. Ők, már egy kicsivel komolyabb előadásokat hallgathattak meg, természetesen vidám dalokkal színesítve. Fő mondanivalója a példamutatás volt. Sebastian atya, különösen a 7-8. osztályosokhoz intézett szavaival arra emlékeztetett minket, hogy mennyire fontos dolog a szívből jövő szeretetteljes cselekedet, az igazi példamutató magatartás. Mindnyájan Isten szeretetének hordozói vagyunk, és ennek megfelelően kell élnünk.

Mindkét nap, felemelően szép, missziós

jellegű szentmisén vehettünk részt. Egészen közelről élhettük át azt a misztériumot, ami az átváltoztatásban történik. Érezhetően jelen volt a Szentlélek, hatalmas szeretetkiáramlás tanúi lehettünk. Ennek bizonyítéka az a fegyelmezett és „átszellemült” magatartás, amit a diákok tanúsítottak, és az a sok őszinte köszönet, amit naponta mondanak. A szülői visszajelzésekből, azt is tudjuk, hogy nagyobb diákjainkra is nagy hatást gyakoroltak a tanítások és a szentmise. Jó érzés és köszönet érte, hogy megosztották tapasztalataikat velünk!

Legnagyobb köszönet és hála Sebastian atyának és a Szeminaristáknak, az Iskola-vezetésnek és Gábor atyának, akik lehetővé tették, hogy ez a „csoda” megvalósulhasson. Akik befogadják az evangéliumot, nagyszerű öröme lelnék, mert egyre inkább értékelni tudják annak jelentőségét, és így még bőségesebben kiáradhat rájuk az Úr Lelke, elmélyül szeretetük Isten és a körülöttük lévők iránt

H. Mónika
(felsős missziós vezető)

Ministránstalálkozó

2016.október 1-jén rendezték meg Egerben a IX. Egyházmegyei Ministráns Találkozót. Rengeteg fiatal érkezett lelkipásztoraikkal és hitoktatóikkal az Egri Bazilikába. A mi iskolánkat 30 rendszeresen ministráló gyerek képviselte. A találkozó meghívott vendége Bábel Balázs a kalocsa-kecskeméti egyházmegye érseke volt. Egerbe érkezésünk után regisztrálni indultunk, a fiúk a Szemináriumba, a lányok pedig a Szent József

Kollégium udvarára, ahol mindenki egy sálát, egy kulcstartót és egy tollat kapott ajándékba. Ezután az Érseki Palota udvarára mentünk, ahol minden gyerek felvette a ministránruhát és izgatottan vártuk sorban állva az indulást a Bazilikába. Fél 10-kor elindult a sok-sok fehér ruhás gyermek kíséreléssel együtt az ünnepi szentmisére. A szentmise után közös fotót készítettek rólunk a Bazilika lépcsőjén. Ebéd után a Harsányi Kalandparkban

töltöttük a délutánt. Nagyon jól éreztük magunkat, reméljük jövőre is részesei lehetünk ennek a felemelő élménynek, megtapasztalhatjuk újra, milyen sokan vagyunk, akik így segítjük a szolgálatot az oltárnál. Hálas szívvel mondunk köszönetet Dr. Garancsi László főesperes atyának az anyagi támogatásáért és Vajkóné Zsírós Emesének a szervezés lebonyolításáért.

Szent Erzsébet hét iskolánkban

Iskolánkban félévente van egy projekthét. Ilyen volt most novemberben Árpádházi Szent Erzsébet életéről szóló programunk. Már hétfőn reggel 8 óra előtt részleteket hallhattunk az iskolarádióból a Rózsák hercegnőjének életéből. Ez a név onnan ered, hogy a királylány kötényébe rejtve hordott kenyeret a rászorulóknak. Egyszer megállította a sógora és megkérdezte, hogy mit visz. Azt válaszolta, hogy rózsákat, és a sok kenyér virággá változott.

Később a 3. b-sek adtak elő egy meseszép, zenés szindarabot a királynőről.

Kedden rajzversenyt hirdettek valamennyi tanulóknak, és szavalóversenyre is sor került. Tanárokból és diákból álló zsűri választotta ki a legszebbeket.

Szerdán rózsákat kellett keresni iskolánk udvarán, amiket ez a Szent asszony "elpergetett". Hangya módjára szorgoskodtunk. Sok-sok lehetett az ékes, piros virág a kötényében, mert minden osztály bőségesen talált. Szerencsénkre, ezeket cukorkára válthattuk.

Csütörtökön a felsősök kis csapata, korhű ruhákban, végigjárta a tanulócsoportokat és kenyeret osztva emlékeztek meg Erzsébetéről. Délután foglalkozásokon vehettünk részt. Minden teremben lehetett valamit csinálni és mindenhol a vörös virágú növény volt a főszereplő: filmet néztünk, kétféle rózsát is hajtogattunk, ragasztottunk, elkészítettünk hozzá egy kosárkát, kifestöttünk, rejtvényt fejtettünk, összeraktuk a Szent képének részleteit.

Pénteken a Nonstrum zenekarral együtt jót szórakoztunk és énekeltünk, a rendezvényünkhöz méltóan zártuk a hetet.

Az izgatottan várt eredményhirdetésen a legügyesebbek jutalmat kaptak, a többiek gazdag élményeket nyertek.

De jó hét volt! Remélem máskor is lesznek ilyen remek emlékek!

Szarvas Milán 4.b

Mikulásnap

„Jöjj el hozzánk, várunk Rád...”

Olyan sokszor elénekeltük már a télapónak ezt a dalt, mégsem unjuk meg soha. Várjuk őt és várjuk, hogy vajon mit hoz nekünk a nagy puttonyában. Verseket, új dalokat keresünk az interneten, hogy a Mikulás is jól érezze magát nálunk, mikor meghallgatja kis műsorunkat. Közben mi is nagyon jól érezzük magunkat, csillogó szemekkel, hangosan tanulgatjuk a Télapós verseket. Az osztálytermet is feldíszítjük, s közben érezzük, hogy itt a tél és az év utolsó hónapja.

Iskolánkban a szülői munkaközösség szervezésében zajlott a Mikulásnap. A télapó meglátogatott minden osztályt, és a kedves szülők segítségével a gyerekek megkapták megérdemelt ajándékaikat. A görög katolikus hittanra járó gyermekeink előadásában Szent Miklós életének egyik jelentős részlete elevenedett meg előttünk. A délutáni discóban garantált volt a jó hangulat.

Ünnepvárás a Szent László Katolikus Általános Iskolában

„Nem volna más vallás,

Nem volna csak ennyi:

Imádni az Istent

És egymást szeretni...

Karácsonyi rege

Ha valóra válna,

Igazi boldogság

Szállna a világra.”

(Ady Endre: Karácsony)

Iskolánk tanárai és diákjai az alapítás óta együtt ünnepelnek minden ünnepet - akár egy nagy család - köztük a Karácsonyt is. Az adventi időszakban azzal kezdjük a hetet, hogy közös énekléssel meggyújtjuk az adventi gyertyákat az iskola udvarán.

Az osztályok is szorgosan készülődnek a karácsonyra:

A közös mézeskalács sütéssel, amire a szülőket, esetleg nagyszülőket is nagy

örömmel hívják a gyerekek. Szébbnél szébb termek kerülnek a szemünk elé, már akkor is, ha az ajtóban megállunk, nemhiába, hiszen terem szépségversenyt is szoktunk szervezni. Az iskolánk meghitt eseménye a Szent Családjárás. Ez arról szól, hogy az iskola Szent Család képe osztályról, osztályra jár, majd a befogadók szíves vendégséggel fogadják a kopogatókat.

Az intézményünk Missziós csoportja adventi vásárral készülődik. Ehhez az iskola diákjai minden évben szívesen járulnak hozzá. Sütemények ezrei, plüssök százai, és egyéb játékok is kerülnek a „polcokra”. Az ebből összegyűlt pénzt elküldik Szebastian atyának, aki ruházatot, nem romlandó ételt vásárol belőle, és elviszi Afrikába a nincsteleneknek. Ez csodálatos karácsonyi ajándék mindenki számára.

Számunkra az adventi készülődés lelki

feltöltődést jelent, azaz lelkileg, tiszta szívből felkészülünk az Üdvözítő születésére.

„Hozzátunk ahhoz, hogy fölkészítsük magunkat Jézus eljövetelére, és szívünkben helyet hagyjunk az üres bölcső számára. Ebben az évben igazán jó helyet kell készítenünk: az alázat, a szegénység, az evangéliumi egyszerűség bölcsőjét.”

(Kalkuttai Szent Teréz anya)

Ebben segít a minden évben megrendezésre kerülő Lelki nap. Ez a nap a téli szünet előtti utolsó napunk. Ilyenkor elmegyünk a templomba, ahol a tanulók betlehemi játékot adnak elő. Ezt követően ünnepi szentmisén veszünk részt, ezzel a teljes lelki feltöltődéssel várjuk mind a téli szünetet, mind az ünnepeket.

Kiss Henrietta 7. b

Versenyeredmények

Hernád-völgyi Tehetségkutató Fesztivál, Hernádszentandrás:

Ének kategória

I.korosztály: 1. Fodor Viktória
2. Szacsuri Máté

II.korosztály: 2. Lukács György – Hosztafi Gergő

Furulya kategória

III.korosztály: 2. Gyárfás Petra

Vers kategória

I.korosztály: 1. Üveges Réka

II.korosztály: 1. Dudás Flóra

III. korosztály: 1. Pollák István Zétény

2. Vaszily Gréta

IV. korosztály: 2. Zajácz Noémi

Szent Cecília énekverseny, Sátoraljai hely:

1.helyezés Jaskó Hanna (2. évfolyam)

'Az én templomom'- országos rajzpályázat, Agyagosszergény:

2. helyezés Ojáva Ádám (4. évfolyam)

Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny, Miskolc:

7. évfolyamon 1. helyezést értek el, továbbjutottak az országos döntőbe: Buchala Márta, Illés Flóra, Kollár Sándor, Tyukodi Sámuel

Szent Erzsébet felolvasó verseny, Sárospatak:

5-6. évfolyam: 1. Pollák István Zétény

7-8. évfolyam: 2. Koscsó Panna

Kobaktörő matematika verseny:

3. évfolyam: 1. Kertész Janka

2. Magyar Eszter

4. évfolyam: 2. Szarvas Milán

Szabóné Prokop Etelka Matematika Emlékverseny, Szikszó:

5. évfolyam 1. Varga Viktória

6. évfolyam: 1. Polgár Sándor Bendegúz

2. Hatala Ágnes és Berencsi Gergő

8. évfolyam: Zsolyomi Samu

Bolyai Matematika Csapatverseny, Szerencs:

6. évfolyam: megyei 2. helyezés- a csapattagok: Berencsi Gergő, Hatala Ágnes, Polgár Sándor Bendegúz, Salák Levente

Szeretnénk közölni még azon tanulóink névsorát is, akik az említett versenyeken további helyezéseket értek el!

Adorján Nikolett, Bodnár Hunor, Buchala Cecília, Butykai-Jenei Áron, Erdősi Bendegúz, Germus Eszter, Gregő Dóra, Hancsák Fanni, Hoczsa Barbara, Hódi Csenge, Hrabovszki Adél, Ignác Dorina, Illés Eszter, Kiss Boglárka, Kiss Gréta, Kiss Henrietta, Kalecsár Gerda, Kárpáti Kende, Kárpáti Zsolt, Kovács Panna, Kristóf Réka, Lengyel Zoé, Makranczi Mária, Nagy Alexandra, Nagy Máté, Németh Réka, Oravecz Dorka, Ortó Zsófia, Petrényi Simon, Podráczki Anna, Polgári Dániel, Rozsnyai Rebeka, Saláta Panna, Sándor Kitti, Sohajda Zolt Balázs, Solcz Boglárka, Szarvas Milán, Szopkó Krisztina, Takács Orsolya, Tóth Dorina, Varkoly Kristóf, Venczel Luca, Zsíros Lilla
Mindenkinek gratulálunk a szép eredményekhez!

A Bűvösvölgy Médiaértés-oktató Központban jártunk

A XXI. század multi-média világában a média-analfabetizmus komoly veszélyeket rejt magában.

Megengedheti-e magának a társadalom, hogy a felnövekvő generáció híján legyen mindazon képességeknek, amelyek révén a saját érdekeit szem előtt tartva értékelni tudja majd az őt érő gazdasági, politikai, kereskedelmi és kulturális impulzusokat?

A válasz: természetesen nem.

A médiatudatosságra való nevelés az információ forrásának és jellegének beazonosítása révén lehetővé teszi a befogadandó információk tudatos értékelését.

Agynerek és a média viszonya

Nem túlzás azt állítanunk, hogy még soha ekkora szükség nem volt arra, hogy a fiatalok, köztük is hangsúlyozottan a legkisebbek, megkapják azt a felkészítést, amely alkalmassá teszi őket a média világában való biztonságos „közlekedésre”. Nemcsak az információ mennyisége, hanem az információs csatornák elképesztő mérvű gyarapodása is indokolja a különös odafigyelést.

A gyermek csak akkor értheti meg az őt körülvevő világot, ha képes kritikusan megítélni mindazt, amit lát vagy hall.

A gyerekek fejlődése eltérő lehet, és az, ahogyan televíziózás közben értelmezik a látottakat és hallottakat, fejlettségük mellett függ – többek között – attól is, hogy milyen társadalmi közegben, kultúrában nevelkednek. Vannak azonban jellegzetes közös vonások, amelyek általában jellemzőek egy-egy korosztályra.

Nem lehet nem kommunikálni. Nem lehet a médiát figyelmen kívül hagyni. Ez trükk vagy valóság? Ez igaz hír vagy manipulálnak? Ezt hogyan tudom bemutatni filmen, képen, hangban? Ezek a médiára vonatkozó mindennapos kérdések is jelzik: meg kell tanulni/tanítani a médiaértést is. Ezek olyan alapvetések, amik a pedagógusokat is foglalkoztatják.

Bűvösvölgy Magyarország első médiaértés-oktató központja, amelyet a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság** hozott létre. A központ feladata, hogy megtanítsa a magyar gyerekeknek, hogyan használják tudatosabban és biztonságosabban a médiát.

Az eddig említettek fontosságát átérezve regisztrált iskolánk az oktatóközpont honlapján még 2015. január 6-án. Akkor 50 tanulóval vettünk részt a foglalkozásokon. Az elmúlt bő egy évben nem vett részt iskolánk a folyamatosan zajló kurzusokon.

A kitartó szervezőmunka eredményeképpen 2016. október 26-án újra utazhattunk Budapestre a BŰVÖSVÖLGYBE! Az idén ötven 5. osztályos tanulóval látogattuk meg a Médiaértés-oktató Központot. A részvétel előtt a jelentkező tanulóknak felkészítő órákat kellett látogatniuk. Az órák témáikban ráhangolták a gyerekeket a leendő foglalkozásokra. A felkészítő pedagógusok az oktatóközponttól minden segítséget megkapott letölthető óravázlatok és az ezekhez szükséges mellékletek formájában.

Szó esett többek között a reklámról, írott sajtóról, rádióról, internet/mobilkommunikációról, TV és hír-műsorokról.

A felkészülés során a tanulók nagyon megkedvelték az ún. „média” órákat, várták azokat és szívesen vettek részt rajtuk. Nem csoda, hiszen megismerhették a hírműsorok felépítését, belekóstolhattak a bemondók munkájába és kirándulást tehettek a reklámok világában is.

A látogatás napja

Október 26-a ötven gyermek számára másképpen virradt, mint a többi nap. Indulás reggel hatkor az iskola elől! Mindenki pontosan vagy kicsit kevésbé pontosan, de megérkezett az indulás idejére. A budapesti forgalom nehézségein átvergődve háromnegyed tízre értünk a „Bűvösvölgybe”, ami kívülről egy nagyon szépen felújított hűvösvölgyi villa volt. Nagyon kedves fogadtatásban volt részünk a személyzet részéről és az épület belseje, ha lehet még a külsejénél is barátságosabb volt. Minden színes, eleven és figyelemfelhívó és érdekes volt a gyermekek számára. Vendéglátóink röviden ismertették a programot.

Ezután következett a legjava! A gyerekeket tízfős csoportokra osztották, bemutatkoztak az órávezetők és indult is az egyenként 45 perces, összesen öt tanítási órának megfelelő foglalkozás.

Minden csoport más jellegű órán vett részt: volt, aki ismert hetilapok címlapját szerkesztette és beleélhette magát egy főszerkesztő szerepébe. A gyerekek hamar rájöttek, hogy akár saját képük is szerepelhet az újság címlapján! Nagy élmény volt számukra ismert világsztárok vagy sportolók képeivel együtt megjeleníteni kedvelt újságok címlapján. Vajon tudja-e a kedves olvasó, hogy hogyan készül az időjárás-jelentés? Mi az a greenbox? Gyermekeink valódi, mindenki által ismert időjárás-i díszletek között mondhatták el, hogy milyen idő van a falakon kívül.

Vajon Önök közül hányan nézik az M2 csatornán egyre népszerűbb gyerekhíradót? A híradó díszletei közül tanulóink néztek vissza ránk és ismertették a friss, ropogós híreket.

Izgalmas krimik, akciófilmek gyakori jelenetei az autós üldözések! Ezek vajon, hogy készülnek?

A gyerekek valódi filmstúdióban tanulhatták meg, hogy az autós üldözéshez nem kell a város utcáinak nyugalma megzavarni, hanem a megfelelő háttérképet kell felvenni és néhány vágóképet beilleszteni, mindezt aláfestő zenével ellátni és kész az izgalmas jelenet!

Biztosan mindenki szeret a gépkocsijában rádiót hallgatni! Leginkább a kereskedelmi rádiók műsora megy ilyenkor. Tanulóink beülhettek egy valódi rádió stúdióba, ahol néhány perc erejéig műsorvezetők, vendégek vagy egyszerű bemondók lehettek.

Mondanom sem kell nagy élvezettel készítették el a néhány perces műsorrészletet, amit később visszahallgatva, megdöbbenek, hogy ha még van is mit csiszolni rajta, már kezd hasonlítani az igazira.

Szinte elröpült a nap és máris a foglalkozások vége közeledett, ahol megkérdezték a gyerekeket, hogy mennyire voltak elégedettek a látottakkal és a foglalkozásokkal. Mondanom sem kell, hogy szinte minden gyerek maximálisan meg volt elégedve.

A búcsúaszt egy közös fotó készítése előzte meg, majd indultunk hazafelé.

Fáradtan, élményekben és tudásban gazdagodva tértünk haza.

Kerekes Sándor

Szüreti hagyományok felelevenítése a Zrínyi iskolában

Beköszöntött az őszi. Mi, negyedikesek már nagyon vártuk ezt az októberi napot, mivel ekkor adtuk elő víg szüreti műsorunkat. Előadásunkban elmeséltük hajdanán hogyan szüretelték a szőlőt, és hogyan készítették a bort. Műsorunkat a harmadikosok vidám szüreti dalokkal és néptáncukkal színesítették. Zárásként Homoki János tanár úr zenélt tanítványaival.

Az Iskolaköszöntő keretében ezzel a műsorral köszöntöttük a leendő elsősöket az Encsi Csoda-Vár Óvodában. Itt az

óvodásokkal közösen is eljátszottunk egy szüreti dalt.

Az Idősek Hónapja keretében meghívást kaptunk a PAX HÁLÓZATFEJLESZTŐ GONDOZÁSI KÖZPONTBA. Műsorunk végén Szabó Erzsike néni mesélt nekünk a szüreti élményeiről.

Remélem, hogy minden résztvevő jól érezte magát.

Zádori Dalma Zoé 4.a

ZRÍNYISEK AZ ABAÚJI TŰZOLTÓ TUSÁN

2016. október 14-én került megrendezésre az általános- és középiskolák számára a térségi tűzoltóverseny.

Intézményünket a hetedik és nyolcadik évfolyamról jelentkező öt fős csapat képviselte.

A verseny napján szerencsére az évszaknak megfelelő, kellemes idő fogadott minket, megkönnyítve a kinti versenyszámok lebonyolítását.

A vetélkedő során öt feladatot kellett teljesíteni, egy elméleti és négy gyakorlati, melyek az encsi tűzoltóság területén zajlottak. A tesztírás, az akadálypálya, a tömlőgurítás és a fecskendőszerezés már a korábbi években is szerepelt a versenyfeladatok közt, de a fűstsátor új elemként került be a versenyprogramba.

Az általános iskolák kategóriájában az előkelő második helyezést értük el az induló nyolc csapat közül, illetve az Encs Városi Önkormányzat jóvoltából különdíjban is részesültünk.

A verseny alkalmával betekintést nyerhettünk a tűzoltók mindennapi életébe, és hasznos információkkal gazdagodtunk.

Ezúton szeretnénk megköszönni az Encsi Tűzoltóság vezetőjének és dolgozóinak, hogy a felkészülésünkhöz segítséget nyújtottak.

Acsapatunk tagjai:

- Göröcs Dániel 7.a
- Kiss Virág 8.b
- Mátrai Krisztián 7.a

- Nagy Petra 7.a
- Tóth Szilárd 8.a

Hajdu Zoltán
felkészítő tanár

„Megújulás”

Látványosan megújult az őszi szünetben az iskolánk Bem úti épülete. A hagyományosan szürke épületre felkerült felirat jól kiegészíti az Önkormányzat által megkezdett felújítást, amelynek – reményeink szerint – folytatása is lesz. A felirat elkészítéséhez az anyagi feltételeket az Encsi Diáksport Egyesület biztosította, továbbá Szeles András polgármester úr támogatása is segítette elképzeléseink megvalósulását. A felirat üde színfoltként nem csupán az iskolánk, hanem a város lakók környezetét is színesíti.

Zrínyisek

Budapesti kirándulás

Az iskolánk 2016. október 6-án tanulmányi kirándulást szervezett Budapestre a 8. évfolyam számára.

Reggel hét órakor ültünk a vonatra Encsen, ami egész Budapestig repített bennünket. Utazás közben nagyon jól szórakoztunk, bár sokan álmosak voltak a korán kelés miatt. Fél tíz körül megérkeztünk a gyönyörű fővárosba. Leszálltunk a vonatról, majd elindultunk a különjáratú busz felé, ami egyenesen a Parlamenthez vitt minket. Mivel az előre egyeztetett időponttól korábban érkeztünk, még volt időnk szétnézni a környéken. Végig sétáltunk a Duna partján, ahol megnéztük a holokauszt emlékére állított Cipők a Duna partján emlékművet. Aztán az egyik kedvenc költő, József Attila szobrához látogattunk. Nagyjából fél óra nézelődés után indultunk be az épületbe, ahol már várt ránk az idegenvezető.

Megtekintettünk számos nevezetes termet, többek között a kupolacsarnokot és az egyik üléstermet is. Idegenvezetőnk rengeteg olyan érdekességet mondott az országházról, amiket eddig nem tudtunk. Miután kiléptünk a Parlamentből, a Nemzeti Múzeum felé vettük az irányt. Ott végignéztünk egy

érdekes kiállítást, mely a világháborúk utáni eseményeket dolgozta fel és mutatta be. A múzeumi látogatás végeztével siettünk fel a buszra, ami a főváros nyugati oldalára vitt minket, egyenesen az Uránia Csillagvizsgáló elé. Bementünk az épületbe, ahol a Csodálatos Univerzum című 3D-s mozifilmét néztük végig, azután felmentünk az obszervatórium azon részébe, ahol a tényleges csillagvizsgálás zajlik. Mikor befejeztük a nézelődést, még volt időnk a vonat indulásig,

így kaptunk egy szabad órát, amit az Aréna Plázában tölthettünk el. Hazafelé a vonaton megbeszéltük a kirándulás részleteit, mindenki elmondta élményeit. Számomra a kirándulás örök élmény marad, szívesen jönnék vissza még egyszer az ország szívébe, Budapestre.

Kovács Panna Sarolta 8. b
Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI

1956-os emlékfutás

Az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola nagy létszámmal képviseltette magát az Ifjú Generáció Encsi Nemzedékének Baráti Társasága (IGEN BT) által 1956 hőseinek tiszteletére szervezett emlékfutáson.

A versenyfutás korosztályonként zajlott. Elsőként az általános iskolai tanulók, majd a középiskolások, végül a felnőttek álltak a rajtvonalhoz. Közben az alsóbb évfolyamos diákok rajzversenyen vehettek részt. Nagyon jó volt a hangulat, és gördülékenyen történtek az események. A sportokat kedvelő, aktív versenyzőként jó érzés volt látni, hogy ilyen sokan érdeklődnek a sport iránt. Az iskolánk kiemelkedő teljesítményt nyújtott: a dobogós helyek jelentős részét megszereztük.

A 7-8. osztályos lányok kategóriájában a futóversenyen:

1. helyezett Paranoi Laura
2. helyezett Kövér Kata
3. helyezett Kohári Boglárka
4. helyezett Nagy Petra lett.

A 7-8. osztályos fiúk kategóriájában a futóversenyen:

1. helyezett Babik Viktor
2. helyezett Márton Róbert
4. helyezett Molnár Szabolcs
5. helyezett Csizmár Zsolt lett.

A rajzversenyen 2. helyezést ért el az 5.b osztály csapata, melynek tagjai:
Gärtner Szabolcs
Kiss Balázs Barnabás

Kovács Izabella Zsófia
Kövér Zalan
Orosz Máté
Reméljük, máskor is csatlakozhatunk ilyen nemes kezdeményezésekhez.

Kövér Kata
7.a

Az ifjú nyelvészek

Intézményünk magyar anyanyelvet ápoló, lelkes tanulóinak idén is kitartóan készültek a Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny megmérettetéseire. Az áldozatos munka megtérült, hiszen nagyon szép eredményeket értek el az iskolánkból nevezett csapatok. Büszkévé tett minket a megyei eredmény-hirdetésen, hogy neves miskolci iskolák versenyzőit sikerült legyőznie a zrínyi tanulóknak. Intézményünk 8. évfolyamos csapata a dobogós III. helyet szerezte meg.

Az Észbontók csapatának tagjai:
- Horváth Martin
- Kiss Virág

- Kovács Panna Sarolta
- Szakács Annamária

A 7. évfolyamos lányaink pedig IV. helyezést értek el.

Az Encsi nyelvészek csapatának tagjai:

- Juhász Evelin
- Márkus Zita
- Nagy Petra
- Paul Johanna

Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI

Jótekonysági focigála volt a Sportcsarnokban

Szép számú közönség előtt, hazai sikerrel zárult az Encsi Önkormányzat által szervezett jótekonysági labdarúgó esemény 2016. november 19-én a Városi Sportközpontban. A tornán a Magyar művész válogatott, az Abaúji vállalkozók, az Abaúji polgármesterek és a

Helyi szervezők együttese vett részt. A rendezvény sikeréből alaposan kivette a részét iskolánk is, hiszen a közönség jelentős részét pedagógusaink, tanulóink és az intézményünk dolgozói alkották. A győztes hazai csapatba is delegáltunk sportolót,

valamint Homonnai Laura 6.a osztályos tanuló volt az egyik támogatott. Homonnai Laura az adományt - többek között - példamutató magatartásával, jeles tanulmányi eredményével és kiváló sportteljesítményével érdemelte ki.

Jótekonysági gálaműsor

A Szerencsi Tankerületi Központ 2016.12.03-án Jótekonysági Gálaműsort és B ált rendezett. A központ vezetője, a gála egyik fővédnöke Szabó Árpád igazgató úr volt.

A magas színvonalú rendezvényen köszöntött mondott Pölöskei Gáborné a KLIK elnöke. Az est háziasszonya Bényi Ildikó, a MTVA műsorvezetője volt. A tankerületek tanulói a nemzeti identitásunkat erősítő tartalmas műsorral színesítették a gálát. Továbbá Sasvári Sándor, Nemesák Károly Jászai Mari-díjas színművészek, a Kiss Kata zenekar, Kovács Gábor (iskolánk volt tanulója) operaénekes és a Bekecs Néptáncgyűttes előadásában gyönyörködhattunk. A Szerencsi Tankerület 48 iskolájából felterjesztett tehetséges tanulók közül 5-en kitüntetés vehettek át, és a támogatók által adomá-

nyozott pénzjutalomban részesültek. Nagy megtiszteltetés és öröm volt számunkra, hogy az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI egyik sikeres és kiemelkedő diákja, Juhász Evelin is a díjazottak között volt. Nagy büszkék vagyunk tanítványunkra, s ezúton is gratulálunk Evelinnak az elismeréshez!

A rendezvényen a korábbi Encsi Tankerület

egyik külön teremben az Abaúj értékeit felvonultató kiállítást rendezett be Szabó Sándorné, Erzsike néni szötteseiből, Encs város nevezetességeit bemutató fotókból és kiadványokból, valamint iskolánk tanulóinak alkotásaiból. Itt helyi étel- és italspecialitásokat is kóstolhattak a vendégek, hiszen az Anyukám Mondta étterem, az Abaújtej Közös Vállalat és a Hernádvölgye Pálinkaház mutatta be termékeit.

A meghívottak így nemcsak gyönyörködhetek a kiállításban, hanem meg is ízlelheték a különlegességeket.

A rendezvény sikere, amihez mi is igyekeztünk hozzájárulni, felemelő érzésekkel gazdagított valamennyiünket.

Ducsainé Polefko Éva
intézményvezető

Szent Miklós napjára

Szent Miklós a hulló hóban
Puttonyával körbe jár,
Bekopogtat minden házba,
Sok-sok gyermek reá vár.

Mosoly ül ki szép arcára,
Nálunk hagyja a szívét
Mielőtt felpattanna szánjára,
Reánk szórja örömet.

Nagy Bálintné Jolika

Kirándultunk a Felvidéken

Már évek óta beszéltünk egy osztálykirándulás megszervezéséről. Sajnos sosem jutott olyan ötlet az eszünkbe, ami mindenkinek megfelelt volna.

2016 szeptemberében osztályfőnökünk, Malinkóné Molnár Ágnes ismertetett egy, a Rákóczi Szövetség által meghirdetett pályázatot, amely végre elnyerte az osztály nagy részének tetszését. Több listát is készítettünk arról, hogy hány fő venne részt a kiránduláson, és arra jutottunk, hogy más évfolyamokból is meghívunk még diákokat, mert túl kevesen vagyunk. Így töltünk 20 fővel vágtunk neki az útnak, és csatlakozott hozzánk más osztályokból 12 tanuló. A kirándulást megelőző napokban összeállítottunk egy rövid műsort, melynek keretein belül megemlékeztünk az 1956-os forradalom hőseiről. Közös választottuk ki a dalt, a verset és a prózai szöveget, amit felolvastunk. Az előkészületek során sokat vitáztunk, de végül csak sikerült döntésre jutnunk. Az osztály 'dalospacsirtái', az énekkarosok segítettek a dal betanulásában.

Október 27-én indultunk a gimnázium elől. Igaz, Encsen akkor még kellemes őszi idő volt, de tudtuk, hogy a határon túl már a jégkorszak vár minket. Kicsit furán néztünk ki teljes téli menetfelszerelésben (sál, sapka, kesztyű) ülve a buszon. Menet közben gyarapítottuk szlovák szókincsünket, ami nincs, ezért a helyi rádiót hallgattuk. Első megállónk Szepsi volt, ahol megismerkedtünk az ottani diákokkal. Nem létező szlovák nyelvtudásunknak kevés hasznát vettük, és szerencsénk volt, hogy ők tudtak magyarul. Ezután átmertünk a helyi templomba, ahol osztálytársaimmal és az esperes úrral közösen megtartottuk a megemlékezést. Utána megkoszorúztuk Fábry Zoltán emléktábláját és még egyszer elénekeltük a Ha én rózsá volnék című dalt. A műsor nagyon megható volt, és mindenkin látszott, hogy megérintette őket történelmünk e dicső és tragikus eseménye.

Továbbhaladván megnéztük Krasznahorka várát és az Andrássy mauzóleumot. A következő megálló Tátralomnic volt, amit 10 perc gyaloglás után értünk el, itt megcsodáltuk a Tátra havas csúcsait. A tiszta levegőnek köszönhetően csodálatos panoráma tárult elénk. Mindenkinek jólesett a buszban eltöltött idő után friss levegőn lenni. Itt alkalmunk nyílt emléktárgyat vásárolni (hűtőmágnes, képeslap, dísz tárgyak).

Szürkületkor megérkeztünk a szállásunkra, ami közvetlenül a Dunajec folyó mellett helyezkedett el. Az utazás fáradalmait mindenki a maga módján igyekezett kipihenni: a fiúk fociztak, amiben Fukk Tamás tanár úr is részt vett, a lányok pedig szurkoltak nekik vagy felfedezték a falut. A fiúk gondoskodtak róla, hogy a szurkoló lányok ne fázzanak, mert állandóan a nézőtérre rúgták a labdát, amit nekünk kellett visszadobni. Jó hasznát vettük a meleg ruháknak, mert a fűtés ellenére a szobák hűvösek voltak.

Másnapra mindenki jól kipihente magát, ez abból is látszott, hogy sokan elkéstek a reggeliről. Pénteki programunk azzal kezdődött, hogy átmertünk a lengyel határon, ahol megtekintettük Nedec várát. Az általunk lefordított szövegből kiderült, hogy eredetileg Szapolyai birtok volt és a háború okozta károk miatt többször kellett restaurálni, illetve néhány részt teljesen újraépíteni.

Ezután visszatértünk a szállásra, ahol volt lehetőség tutajozásra a Dunajecen.

A kirándulók többsége élt a lehetőséggel. Páratlan élményben volt részünk. Biológia szakos kísérőtanárunk - Hronyecz Gabriella tanárnő - felhívta a figyelmünket egy-egy állatra vagy növényre, ami erre a tájra jellemző vagy csak itt található meg. A tutajt vezető férfi németül beszélt az útba eső látványosságokról, mi pedig azt lefordítva gyarapítottuk ismereteinket. Humoros vezetőnkől tudtuk meg, hogy mi most a Titanicon ülünk, tehát nyugodtak voltunk, hogy nem süllyedünk el. A tutajban ülve még jobban fáztunk, annak ellenére, hogy kaptunk takarót.

Délután elindultunk Késmárk felé.

Itt megnéztük a város híres fatemplomát, majd a Vörös templomban megkoszorúztuk Thököly Imre fejedelem síremlékét. Ezután lehetőséget kaptunk a város felfedezésére.

Kommunikációs nehézségbe ütköztünk, annak ellenére, hogy mindenki próbálta az angol és német nyelvtudását hasznosítani. Be kellett látnunk, hogy az itt élő emberek többsége csak a saját anyanyelvén beszél, ezért felvetődött bennem a gondolat, hogy hasznos lenne megtanulni szlovákul.

Megálltunk Lőcsén is, ahol a főter nevezetességeit tekintettük meg, többek között a gótikus stílusban épült régi, és a klasszicista stílusban épült új városházát, mely korábban vármegyeháza volt, valamint a Thurzó-házat. Irodalmi emlékeinket felelevenítettük a székenketrec előtt.

Fukk Tamás tanár úrtól részletes ismertetést kaptunk a bejárt tájak, városok történelméről, népesség-összetételéről, látnivalóiról. Ezeket az információkat további tanulmányaink során tudjuk majd hasznosítani.

A gazdag programnak köszönhetően nagyon elfáradtunk, ennek ellenére a hazafelé vezető út vidám volt.

Estefelé érkezünk vissza Encsre, ahol a szülők már vártak minket. Véleményem szerint jól sikerült a kirándulás, és szükségünk volt erre, hogy összekovácsoljon bennünket.

Szolyák Fanni

11.A

Nemzetközi döntős

A 39. Kitaibel Pál Középiskolai Biológiai és Környezetvédelmi Tanulmányi Verseny nemzetközi döntőjében Molnár Levente 11.A osztályos tanuló képviselhette iskolánkat. Négy kategóriában 98 tanuló vett részt a mosonmagyaróvári döntőben 2016 októberében.

A döntő több részfeladatból állt. A magyarlatin nyelvű fajismereten túl tesztet írtak a megadott szakirodalomból, kiselőadással készültek lakóhelyük egy természeti értékéről. Molnár Levente a szalaszeni topolyafáról tartott előadást.

Készített posztert is Kiss László tanár úr segítségével a dolgozat tárgyáról.

Az összesítés szerint Molnár Levente a 33. helyen fejezte be a versenyt

„Ha majd elindulsz Ithaka felé,”

Tisztelettel köszöntöm a 13. a osztály és a magam nevében szalagavató ünnepségünkön megjelent vendégeinket, az iskolavezetést, a tantestület tagjait, a kedves szülőket, rokonokat!

„Mindig furcsa egy kaland kezdete. Csaknem olyan furcsa, mint a vége. Az indulásnál izgatott vagy, alig várod, hogy útra kelless, aztán meg alig várod a hazatérést.”

Kedves Tanítványaim!

Életetek egyik izgalmas, tartalmas szakaszának lassan végéhez közeledtek. Most matrózként még egy hajóban eveztek, de néhány hónap múlva befejezitek gimnáziumi tanulmányaitokat, s új kalandok, új kihívások várnak rátok. Hamarosán mindannyian kormányosokká váltok, és saját hajóitokat fogjátok vezetni ismeretlen vizekre.

„Ha majd elindulsz Ithaka felé, válaszd hozzá a leghosszabb utat, mely csupa kaland és felfedezés” – vallja a költő, Kavafisz.

Hogy mennyi rejtelmet, izgalmat, nehézséget, örömet rejteget számotokra a jövő és az út, amin elindultok, azt senki nem tudja, de ne féljete az ismeretlentől! Jó alapokkal vágtok neki az utazásnak.

Életetek korábbi szakaszában, családokat óvó, szerető közegében nevelkedve, szüleitek egyengették utatokat. S ahogy teltek az évek, úgy lettetek egyre bátrabbak, magabiztosabbak. Megtanultatok önálló döntéseket hozni, felelősséget vállalni tetteitekért. Minden egyes megélt siker és kudarc hatással volt személyiségetekre, megerősítette azt. És ez így lesz a jövőben is.

Ha távol is lesztek családotoktól, oltalmazó szeretetükre mindig számíthattok.

Kedves Szülők!

A mai nap egyike azoknak az eseményeknek, amely jelzi, az iránymutatás, az értékek mentén való közös gondolkodás lassan véget ér, s immáron felnőtt gyermekük önállóan képes dönteni az előtte álló feladatokról. Az elkövetkező időben is szükségük lesz támogatásukra, a figyelmes szeretetre, hiszen

a munka neheze, a tanulás java még most kezdődik. Ne feledjék Keresztury Dezső szavait:

„Úgy gyönyörködj gyermekeidben, mint akik téged folytatnak majd.

De ne a magad vágyait, emlékeit álmodd újra bennük:

ne kényeztesd, ne ünnepeld, ne szidd,

Inkább szeresd, s érdemük szerint becsüld meg őket.

Légy okos ellenállás, jó gát, tiszta meder;

Hogy növekedjenek, mint súly alatt a pálma,

Hogy önjerejükkel törhessenek utat maguknak,

S ne nyelje el őket lápok iszapja, sivatag-homok.”

Kedves Osztályom!

Közös „utazásunk” pontosan hét évvel ezelőtt kezdődött, amikor beíratkoztatok a Váciba, s megkezdtedek tanulmányaitokat a 2010-ben újraindított hatosztályos gimnáziumi képzés keretein belül.

Szüleitek mellett tanáraitok is bekapcsolódtak nevelésetekbe. Az iskola közösségébe gyorsan beilleszkedtetek, bár a házirend betartásával néhány embernek meggyűlt a baja.

Megtanultátok hogy a lépcsőkön jobboldalon közlekedünk, rájöttetek, hogy a liftet csak akkor használhatjátok, ha senki nem látja, hogy a tantermi padokban minden tanönyvetek elfér, ezért azokat fölösleges hazavinni, s meggyőződtek arról is, van áram a konnektorokban.

A nyolcadik osztály befejezése után, 0. évfolyamon megszereztedek azokat a nyelvi alapokat, amikre építeni lehetett.

A szorgalom, a kitartó tanulás nem volt hiábavaló: ketten felsőfokú, tizenketten középfokú nyelvvizsgával rendelkeztek, s élve a lehetőséggel, többen vállaltátok az előrehozott érettségi vizsgát informatikából, angol, illetve német nyelvből.

Bízom benne, hogy a tanáraitoktól kapott ismereteknek, a megszerzett tudásnak hasznát veszitek majd a jövőben, s hogy a gimnáziumi

élethez kapcsolódó élmények, a külföldi utazások, osztálykirándulások nem múlnak el nyomtalanul.

A mindennapi nehézségek, konfliktusok, örömek és sikerek folyamatosan alakítottak benneteket, mégis úgy érzem, hogy igazi osztályközösséggé most váltátok, a szalagavatói előkészületek során.

A mai nap mérföldkő életetekben, a szalag, amit máttól viselni fogtok, jelzi, néhány hónapig még tagjai vagytok a vácis diákok közösségének, aztán útjaitok elválnak. Figyelmeztet arra is, komolyabban kell vennetek a tanulást, hiszen ezen is múlik, milyen irányba indultok tovább.

De ne csak a cél elérése lebegjen a szemetek előtt! Mindennél fontosabb az, mi történik az úton, hogyan élitek az életeteket, s talán ez fontosabb, mint maga a cél.

„Ha majd elindulsz Ithaka felé, válaszd hozzá a leghosszabb utat, Legyen minél több nyári hajnalod, mikor–mily hálás örömmel!–először szállhatsz ki sóseltőt kikötőkben. Állj meg a föníciai pultok előtt, válogass a jó portékák között, ébent, gyöngyházat, borostyánt, korallt, és mindennemű édes illatot, minél többet az édes illatokból.

Járj be minél több egyiptomi várost, s tanulj tudásaiktól szüntelen.

Csak minden gondolatod Ithaka legyen; végső célod, hogy egyszer oda juss, de ne siess az úttal semmiképp.

Inkább legyen hosszú, minél hosszabb az út, hogy évekkel rakva szállj ki a szigeten, az út aratásával gazdagon, s ne várd, hogy Ithaka majd gazdagon fogad.”

Kedves Tanítványaim! Legyetek kitartóak, maradjatok vidámak és nyitottak, önzetlenek, segítőkészek, s kívánom, mindannyian érjete haza!

Karsainé Pataki Judit
osztályfőnök

Gondolatok a szalagavatóról

Ami szalagavatónk

Soha nem értettem, miért érzékenyül el sok diák a szalagavatón és miért gördülnek végig könnycseppek az arcokon. Ha megnézzük, nem változik semmi. Ugyanabban az iskolában folytatják tovább a tanulást és az osztályközösség is a régi marad. A tanulók nem kerülnek új helyekre, messze az otthon melegétől. Ilyen alkalmakkor mégis úgy látom, minden szülő és diák meghatódik, potyognak a könnyek.

A mi iskolánkban hamar elkezdődött a készülődés az ünnepségre. Október közepén már zenét, táncot kerestünk. Nagy feladat volt számunkra egy színvonalas és időben is megfelelő műsor összeállítása. Bár ötletek akadtak bőségesen, hosszú ideig nem tudtunk nagy egészet alkotni a morzsákból. Így gyakoroltuk a meglévő koreográfiát, dalokat, és közben vitáztunk a kerettörténetről. Néha higgadtan, néha már nem egészen úgy. A próbák szaporodtak, hosszabbodtak a december közeledtével. Fáradtak és stresszesek voltunk. Az elején nem értettem, mire is jó ez nekünk, de ahogyan az idő haladt, észrevettem, hogy az osztályunk úgy összekovácsolódott, mint még soha. A meglévő barátságok megerősödtek, újabbak kötődtek. Így érettségi előtt sokat számít az, hogy nem egyedül vagyunk a világgal szemben, nem érezzük ellenfélnek a másikat, hanem partnert és örök barátot látunk egymásban. Mindenféleképpen jót tett a közösségünknek a készülődés, a közös eltöltött órák. Visszatekintve, a vitákon is nagyokat nevetünk.

A szalagavató előtti héten még mindig biztos voltam abban, hogy a mi ünnepségünkön alig akad majd olyan, akinél eltörik a mécses. Nem azért, mert mi érzéketlenek lennénk, egyszerűen tudtam, hogy nem sírunk majd. Ismét tévedtem.

A műsor végén a szüleinknek adtunk elő dalt és virággal köszöntöttük őket (itt már mindenki könnyes szemmel cirkált a nézőtér sorai közt). Mikor belegondoltunk, hogy már majdnem két évtizede mindig mellettünk állnak, elnézik az összes hibánkat és támogatnak minket minden döntésünkben,

megértettük, hogy az előző osztályokkal nem volt baj. Egyszerűen csak szeretik a szüleiket.

Tóth Gábor
13. A

Az idő tűnékeny

Tisztelt Igazgató Úr, Tanáraink! Kedves Szeretteink, végzős Osztálytársaim!

„Oh, a szárnyas idő hirtelen elrepül, s minden mive tűnő szárnya körül lebeg!” Berzsenyi Dániel szavai jutottak eszembe, amikor beszédem megírására készültem.

Megéreztem és megértettem a költő szavait, az idő tűnékeny és vannak olyan jelentős pillanatai, amikor minden összesűrűsödik. Ilyen ez az este is. Elérkeztünk ahhoz a naphoz, amit már olyan régóta vártunk, ez a szalagavatónk napja. Már hetek, hónapok óta foglalkoztat minket ez a nagy esemény. Délutánonként táncokat, dalokat, verseket próbáltunk, szövegeket gyakoroltunk.

A műsorkészítés, az ünnepre készülés során felidéződtek az elmúlt esztendő eseményei. Még emlékszem, amikor az első nap beléptem az iskolába, minden olyan idegen volt. Az osztályban is csak egy-két ismerős arcot fedeztem fel. Akkor ismeretlenekként érkeztünk, majd barátságokat kötöttünk, és egy összekovácsolódott közösség tagjaiként fogunk majd távozni. Sosem felejtjük az együtt átélt rengeteg élményt! Még mindnyájan emlékszünk az első gólyabálunkra, amikor hippiként táncoltunk a Hair című film egyik ismert dalára. Majd betlehemezéssel örvendeztettük meg az iskolánk diákjait és szüleinket. Az első évünket remek osztálykirándulással koronáztuk meg, amely során Budapest nevezetes helyeit jártuk körbe.

A tizedik osztályt már barátok között kezdtük. Ebben az évben a Tisza-tó vidékét ismerhettük meg közelebbről, itt váltunk csapatát, igazi osztályközösséggé. Most is élénken él az emlékezetemben a kép, amint az autóbusz oldalsó nagy csomagtartójában ülve falatoztuk az izletes gomolyát és a finom süteményeket.

Tizenegyedik osztályban több jelentős ese-

mény is történt: az évfolyamtársainkkal mi rendezhettük az akkori Gólyabált, amelyen a lányok gyönyörű esküvői ruhában táncolhattak. Majd tavasszal megfordult a fejünkben az ötlet, hogy miért is ne rendezhetne a 11.B diáknapot. És mi megcsináltuk!

Kampányunkban az iskolai szuperhősöket jelenítettük meg. A győzelem után nagyszerű diáknapot rendeztünk. Ezt az évet is remek osztálykirándulással zártuk az Aggteleki Nemzeti Parkban.

Majd elkezdődött a tizenkettedik év, amelyben most még a legnagyobb esemény a szalagavató. Ez az ünnep jelzi, hogy közelebb kerültünk életünk következő mérföldkövéhez, az érettségihez.

Életünk talán legszebb és legfontosabb szakaszát töltöttük és töltjük még néhány hónapig itt, a Váci Mihály Gimnáziumban. Felnőtté válásunk útja volt ez. A ma kitűzött szalag jelkép, az összetartozásunkat szimbolizálja. Annak a jelképe, hogy hosszú éveken keresztül együtt voltunk, szerettük, tiszteltük egymást.

A szalagavató után a következő előttünk álló megmérettetés, az érettségi, amire az itt szerzett tudásunkkal megfelelően felkészülhetünk. Ezért a tudásért pedig a tanárainknak jár a legnagyobb köszönet. Az ő segítségükkel megkomolyodtunk, fiatal felnőttekké váltunk. Azt hiszem, jellemünk alakulásában is szerepet játszottak tanáraink, hiszen az elmúlt 3 és fél évben időnk nagy részét az iskolában töltöttük. Ezúton szeretném Nekik megköszönni áldozatos munkájukat, azt, hogy mindig bizalommal fordulhattunk hozzájuk bármilyen problémánk volt; azt, hogy a feleltetések-dolgozatírások során emberségesek voltak, tudásuk legjavát nyújtva próbálták megkedvelteni velünk szeretett tantárgyukat, ami néha sikerült, néha nem.

Köszönjük nekik a biztonságot, stabilitást adó értékeket - a gyökereket, és a jövőbe repítő magabiztosságot – a szárnyakat. Azt a sok időt is meg kell köszönnöm, amit ránk szántak, hiszen most is itt ülnek a közönség soraiban.

Köszönetképpen osztályunk szalagját szeretnénk feltűzni Karsai Attila igazgató úrnak, Malinkó András és Kuzsok Sándor igazgatóhelyettes uraknak, Bialkóné Horváth Krisztina diákmozgalmat segítő tanárnőnek és Rohályné Bacso Beáta tanárnőnek, „pótosztályfőnökünknek”.

A legnagyobb köszönet Hronyecz Gabriella tanárnőnek jár.

Kedves Oszályfőnökünk! Köszönjük a törődést, a türelmet, a finomabbnál finomabb sütitet, azt, hogy szemet hunyt kisebb-nagyobb csínytevéseink felett. Külön köszönet jár Tanárnőnek, hogy egységgé kovácsolta az osztályunkat, megszervezte a felejthetetlen kirándulásokat, segített a rendezvényekre való felkészülésekben. Köszönjük, hogy megkérdezhettük, hogy „milyen az élet, s miért ilyen; hogy miért jó az ember; miért lesz gonosz; hogy ki hova érhet, s hogy miért vagyunk itt.” Köszönjük, hogy kérdéseinkre mindig kaptunk választ, és problémáinkkal bármikor bátran fordulhattunk Tanárnőhöz, odafigyelésével mindig segített az élet útvesztőjében eligazodni. Megtanított arra minket, hogy mindig legyenek céljaink. Összefoglalva: az életre nevelt minket. Mindezt a sok jóért egy ajándék dalt, virágot és szalagot szeretnénk átadni Oszályfőnökünknek.

Tisztelt Igazgató Úr, Igazgatóhelyettes Urak, Kedves Szülők, Családtagok, na és persze Kedves 12.C!

„Mennyi szín és furcsaság és élet mindez és mennyi emlék és mennyi remény...”
(Karinthy Frigyes)

Mennyi, de mennyi. Hihetetlen, hogy itt állunk most huszonhatan önök előtt, és Mi vagyunk a 12.C osztály. Nem vártuk ezt a mai estét... Talán a nehézségek miatt, de igazából nem. Ez csak egy könnyű kifogás. Valójában a búcsú, ami eszünkbe jutott ezzel a nappal kapcsolatban. Viszont búcsúzni kell, de még ma nem végleg. Ezzel a mai estével egy lépéssel közelebb kerülünk a célunk eléréséhez, amiért eddig dolgoztunk, és persze állunk a kihívások elé ezek után is.

A mai este egyfajta köszönetnyilvánítás azért, amit az elmúlt négy évben kaptunk a Váci Mihály Gimnázium minden tanárától és

persze a szüleinktől. Életünk talán legszebb időszakát éltük át ebben az iskolában, és ehhez minden segítséget megkaptunk mindenkitől, aki tevékenykedett a Mi életünk sikeressé tételéhez.

Oh, igen... már a negyedik és egyben utolsó évünket kezdtük meg idén a gimnáziumban. Pedig 2013 szeptemberében még egymás számára ismeretlenként ültünk be a 21-es terem padjaiba. Jól indult minden: barátságok kezdtek el kialakulni az osztályban, na és persze olykor-olykor ránk talált a szerelem- a legváratlanabb pillanatokban- és ez is csak színesebbé, élményekkel telibbé tette az itt töltött éveket. Voltak viták, és megint viták, kisebb és nagyobb viták. Persze nem ebből állt az elmúlt éveink egésze. Amit tudtunk megtettünk, még ha néha nem is úgy látszott. De mi igenis próbálkoztunk! Amit tudtunk megtanultunk vagy kipuskáztunk. Persze az utóbbi csak nagyon ritka kivételes napokon fordult elő. Éltünk, nagyon is éltünk! Mindennap új és új dolgokat éltünk meg a 4 fal közé zárva. Jó volt, vagyis ez több mint jó volt. Szerintem sokan érteni fogják az osztályból, ha csak ennyit kérdezek: Igen? Vagy ha azt mondom, hogy: Viisszaaaaa! Titkok, élmények és furcsaságok, melyeket soha sem felejtünk majd el! Így volt minden jó! Nevettünk, szomorkodtunk, idegesítőek voltunk, de ezek Mi vagyunk.

Kedves Dajka Adrienn osztályfőnök és Kedves Miczán Edina tanárnő!

Mit is mondhatnék most? Nincs szó, amivel ki tudnánk fejezni a hálánkat a sok bátorításért, munkáért és szeretetért. Volt, hogy nem hallgattunk a tanácsokra, amiket kaptunk, de mégis itt vagyunk már a kapuban. Köszönjük, hogy egy percre se hagytak minket ellustulni! A legrosszabb napokon is velünk voltak és hajtottak, küzdelemre buzdítottak minket. Mondhatnék most itt közhelyeket és hatalmas hasznokat, de talán a KÖSZÖNJÜK a legmegfelelőbb kifejezés most!

Drága Szüleink, Családunk!

Szeretnénk köszönetet mondani mindenért! Itt nem csak az elmúlt négy évről van szó, hanem életünk egész eddigi részéről. Tudjátok jól, hogy most már hamarosan elmúlnak a gyermekévek és belépünk a nagybetűs életbe. De még itt vagyunk és KÖSZÖNJÜK, hogy egész eddigi életünkben

biztos és stabil lábon álló háttérrel nyújtottatok számunkra. És itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem a sok-sok szeretet azoknak az embereknek, akik faragtak rajtunk és mellettünk voltak a legnehezebb időkben is.

Kedves Tanáraink!

Most komoly képpel állunk itt, mint az óra eleji jelentéseknél. Kilencedikben még sok gyermeket láthattak az órák elején felállni, akik még álmokat kergettek. Most már azért több tudással, több reménnyel az élet felé nézünk szembe önökkel. Köszönünk mindent! A tudással, amit kaptunk reméljük, sikeresek leszünk az érettségi vizsgán.

Kedves 12.C osztály!

Mennyi mindent éltünk át együtt. Szürke napok, amiket egymás számára tettünk színessé. Veszekedések, amik után mindig jöttek a nagy kibékülések. Nagy nevetések, titkok, amiket a mai napig magunkban tartunk. Ugye jó volt? Na de most nem akarok itt bölcsekedni, de...

Van egy általános igazság, amivel mindenkinek szembe kell néznie, és most nekünk is: egyszer minden véget ér, akár akarjuk, akár nem! Soha se jó, ha valami befejeződik. Nekünk hamarosan befejeződik a tanulmányaink itt a Váciban, mint ahogy befejeződött a nyár, egy jó film, vagy egy nagyszerű könyv utolsó fejezete is. Ma még nem intünk búcsút ennek a 4 évnek, csupán figyelmeztetünk mindenkit, hogy hamarosan itt hagyjuk az emlékeket és belépünk a nagy betűs életbe. De attól, hogy elmegyünk - és ez fáj - lesznek emberek, akik részesei maradnak az éltünknek, akármilyen történet.

Ha most megkérdeznék valaki tőlem, hogy mit szeretnék... én csupán ennyit mondanék neki: 31 dolgot szeretnék újra: egy humoros, de mindig komoly osztályfőnököt, 25 egyszerű, de mégis bonyolult osztálytársat, aki egytől egyig egy értékes ember, újabb négy évet a Váci Mihály Gimnáziumban.

Maradt még egy...

Minden élményt újra át szeretnék élni ezzel az osztállyal, minden örömet, bánatot, tanórát, szünetet és mindent.

Füleki Richárd, 12. C

„Édes anyanyelvünk”

„Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny Sátoraljújhelyen

2016. október 14 – 16-án rendezték meg Sátoraljújhelyen az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny 44. országos, Kárpát-medencei döntőjét.

A hagyományoknak megfelelően minden megye, illetve megyei jogú város 2 – 2, Budapest 12 – 12 tanulót nevezhetett kategóriánként (gimnáziumi és szakképző). Idén 10. esztendeje a határon túli magyar gimnáziumok tanulói is versenyezhettek (Erdélyből, a Felvidékről, Kárpátaljáról és a Vajdaságból 30-an érkeztek).

Iskolánk tanulója, Zima Valter 10/A osztályos tanuló szép írásbeli és szóbeli teljesítményével az Anyanyelvápolók Szövetségének könyvjutalmában részesült.

A díjat a Magyar Nyelv Múzeumában rendezett ünnepélyes eredményhirdetésen Juhász Judittól, az Anyanyelvápolók Szövetségének elnökétől vehette át.

Gratulálunk a kiemelkedően szép teljesítményhez!

Ünnepek, ünnepnapok

Európa országaiban kissé eltérőek az államilag fizetett, úgy nevezett pirosbetűs ünnepek. Még a szomszédos, kicsit hasonló történelmi „volt szocialista” országokban is eléggé különbözőek az ünnepnapok, egyrészt mennyiségükben, de leginkább az ünnepek tárgyában, napjait illetően. Most az év legszebb, leginkább várt ünnepének közeledtével szeretnék egy kis összefoglalót adni arról, hogy kik, mikor, mit ünnepelnek. Szeretnék ezzel hozzájárulni ahhoz, hogy viszonyítási alapunk legyen a hazai helyzet megítéléséhez, dicséretéhez esetleg kritikájához. Kezdjük összehasonlításunkat az ünnepnapok számával azzal, hogy egy pár szomszédunknál hány pirosbetűs ünnep van egy évben. Az ünnepnapok számát tekintve hazánk a középmezőnyben helyezkedik el az évi tizenegy fizetett munkaszüneti nappal. Tőlünk csak Szerbiában és Ukrajnában van kevesebb munkaszüneti nap 7, illetve 8 darab. Horvátországban 12, Szlovéniában 13, Ausztriában és Csehországban 14-14. A csúcstartó a közeli szomszédunk Szlovákia 15 nappal. (Lám-lám, még ebben is megelőznek minket.)

Az államilag fizetett munkaszüneti napok két részből, két körből tevődnek össze. Minden országban vannak a saját történelmükből adódó nemzeti, állami ünnepek és vannak szintén fizetett egyházi ünnepek. Az állami ünnepek közül érdekességként kiemelném, hogy a saját nemzeti ünnepek mellett például Szlovákiában megünneplik a május 8-át, mint a fasiszta megszállás feletti győzelem napját. Az itt felsorolt szomszédos országok közül kizárólag csak ott. Érdekes. Nézzük, hol melyik egyházi ünnepet nyilvánítják fizetett ünnepé. Kezdjük a sort a pozitív példával, Szlovákiával. Ott ahogy már írtam éves szinten 15 fizetett ünnepnap van, ebből 10 egyházi ünnep. A Húsvét és a Karácsony szokásos két-két napja és a Mindenszentek mellett ott ünnepnap a Vízkereszt, a Nagypéntek, Szent Cirill és Method napja és a Hétfájdalmú Szűz Mária napja (szeptember 15.) és továbbá ünnep (szabadnap) Karácsony vigiliájának, a szent estének a napja (december 24) is, így ott a Karácsony három napos ünnep. Így jön össze a 10 egyházi ünnepnap, melyek munkaszüneti napok is egyben. Ott viszont nem munkaszüneti nap a Pünkösd hétfő. Romániában, Lengyelországban, Olaszországban és Németországban ünnep még Nagyboldog Asszony Napja, (Szűz Mária mennybemenetele), szeptember 15-e is. Olaszországban ünnep még december 8-a is a Szepültelen Fogantatás Napja Romániában ünnepnap Szent András Napja is. A cseheknél Szent Vencel Napja is (szeptember 28.) A legfontosabb egyházi ünnepek a Húsvét és a Karácsony természetesen mindenhol fizetett munkaszüneti napok, de sok helyen munkaszüneti nap még a Vízkereszt, a Mindenszentek, a Nagypéntek és a Karácsony vigiliája, azaz a Szent Este napja. A Pünkösd hétfő kevés helyen fizetett

ünnep hazánkon kívül. Annál több helyen munkaszüneti nap a Vízkereszt és a Nagyboldog Asszony Napja (augusztus 15.) amikor Szűz Mária mennybemenetelét ünneplik a katolikusok. 1945 előtt ez az ünnep hazánkban is munkaszüneti nap volt Szent István rendelkezésétől kezdve, aki e napon ajánlotta fel Magyarországot a „Szent Szűznek” (Regnum Marianum). Ezt a napot sokfelé varázserejűnek tekintették és sok néphagyomány, hiedelem kapcsolódik hozzá. A Mária –kegyhelyeken híres búcsúnap. A monda szerint a hívek ezen a napon a felkelő napban látni vélték, hogy a Szűz Anya ringatja a kisjézust.

Ezután a kis bevezető, környezettanulmány után most térjünk át a hazai állapotra, a mi ünnepeinkre és a mi munkaszüneti napjainkra. Igazából a vasárnapi boltzár mizéria óta foglalkoztat, hogy nálunk, ahol koalícióban kormányoznak a KDNP-sek a Fidesszel, keresztény képviselőink, akik miniszterelnök helyetttest is adnak kis hazáknak miért nem intézték már el, a második ciklust taposva, hogy munkaszüneti nap, fizetett ünnep legyen a Nagypéntek és a Karácsony vigiliája, a Szent Este Napja. Mindkét nap rendkívül fontos, a legfontosabb a kereszténység életében. Egyik nap Jézus keresztre feszítésének, halálának a napja, mely nagyon fontos, hiszen ha nincs ez a nap a maga gyászával, tragédiájával, áldozatával akkor feltámadás, Húsvét sem lenne, sőt az eredendő bűn sem nyerne megbocsátást, megváltást Jézus Krisztus kereszthalálával nélkül. A másik nap szintén kulcsfontosságú, hiszen e napon, ezen az éjszakán születik a Megváltó. Szerintem ezek a napok jelentősebbek, nagyobb ünnepek a Pünkösd hétfőből, ami pár éve már munkaszüneti nap nálunk.

Idén ősszel végre úgy tűnt, hogy ezirányú kéréssem, fohászom részben meghallgatásra talál: a KDNP elismerésre méltó kezdeményezésére ugyanis úgy tűnt (sok megjelenő cikk, a média már-már tényként kezelte), még idén megszavazzák törvényhozóink, hogy a jövő évtől a Nagypéntek is munkaszüneti nap legyen. Na végre! Gondoltam, hogy ez már sínen van, hiszen ez év októberében Magyarországi Református Egyház Zsinatának emlékülésén maga Orbán Viktor miniszterelnökünk is bejelentette, hogy mire készülnek, mármint Nagypéntek ügyében. Na, mondom magamban, ez dicséretes, értelmes kezdeményezés. Vannak itt jó ötletek, pozitív törekvések, saját kútfőből, össznépi nemzeti konzultáció nélkül is. Örültem, hogy jövőre Nagypénteken nem kell dolgozni, és lehet készülni a Húsvétra, testben és lélekben egyaránt. Pihentebben lehet menni a Nagypénteki gyászmisére. Örömmöm, lelkesedésem azonban hamar lelohadt. Amikor leültem ma este, december 5-én írni ezt a cikket, melyben üdvözölni szerettem volna a törvény-módosítási szándékot az interneten friss, pár

órás hírként szembesültem azzal, hogy mégsem lesz idén betervezve Nagypéntek tárgyában a munkaszünetre vonatkozó javaslat. Nem tudom miért, de hirtelen visszakozott a kormánypárt a kezdeményezéstől. Kár. Lehet, hogy még mindig a vasárnapi boltbezárási tortúra rémképei villantak fel az illetékesek agyában. Nem tudom, de az biztos, hogy most lekerült a napirendről ez a kivételesen jónak mondható KDNP-s javaslat. Igaz az enyémtől eltérő, Nagypéntek ünnepnappá nyilvánítását ellenző vélemények is akadtak bőven. Dávid Ferenc, a VOSZ főtítkára szerint „sokkal szerencsésebb lenne- e helyett december 24-éből munkaszüneti napot csinálni.” Szerintem mindkettőnek ünnepnapnak kellene lennie, mint Szlovákiában. Remélem, alszanak még rá egy téli álmot döntéshozóink és egyelőre legalább a Nagypénteket megszavazzák pihenten, januárban. Aztán ha belejőnek, lehet tovább folytatni a sort Karácsony vigiliájával. Inkább ezeket valósítsuk meg (ha már KDNP-sek is kormányoznak ez el is várható, mint a PM napokban felbukkant, eleve halva született, agyament ötleteit, a négy napos munkahetet, és a munkamentes alapfizetést, (létpénz) amely „atombomba” lenne Magyarországnak. A tervek szerint ugyanis minden felnőtt 50.000 Ft és minden várandós anya 75.000 Ft alapfizetést kapna, bármiféle elvárás nélkül, alanyi jogon. Nonszensz ötlet, amelyről, három szó jut hirtelen eszembe: 1. kommunizmus, 2. kánaán, 3. nirvána. Az első valószínűleg a két utóbbi keveréke lenne, ha „vóna”. Ezzel még nagyobb államfűgösségre, további követelőzésre ösztönöznénk az amúgy is erre szokott rétegeket és elüldöznénk az országból még azt a megmaradt kettő-három millió értékteremtőt is, akinek a kontójára menne az osztogatás. Szerencsére mindezen ötletek valószínűleg csak egyes kis pártok (PM és Kátfarkú kutya) képzeletének szüleményei, melynek célja nem más, mint olcsó népszerűség hajhászás.

Ma még öt nap alatt is nehezen termeli meg a gazdaságunk az elosztáshoz szükséges javakat, forrást úgyhogy egyelőre ne álmodjunk ilyen nagyot, mert ha felébredünk észrevevessük, hogy kezünk beleért a bilibe. Jó lenne, ha a nagyobbakkal összefogva ezek a kis pártok is inkább ennek a két fontos ünnepnap mellett lobbiznának a jövőben. Szilveszteri jókívánságként én azt kívánom az új évre, hogy hajrá Nagypéntek! Varga László KDNP-s ötletgazda sorait idézve: „Az ünnep, az Európa önazonosságát jelentő keresztény kultúra egyik kiemelkedő napja, amelyen a kereszténység legdrámaibb pillanatára, Jézus kereszthalálára emlékeznek a hívő emberek a világon.”

Az ünnep Európa déli országaiban a leglátványosabb (Spanyolország, Olaszország stb.).

Arrafelé az emberek nagy része az egész nagyhéten szabadságon van, és semmilyen fontos munkahelyi eseményt nem időzítetek erre az időre. Ez a nap sok dél-amerikai országban, de Canadában, Új-Zélandon is munkaszünettel jár.

Nem vagyok nagy híve a nemzeti konzultációknak, de talán ebben a témakörben, mármint hogy mely ünnepeink legyenek „szabadnaposak” talán meg lehetne kérdezni a népet is. Már úgyis régen konzultáltunk, vagy akár egy jó kis népszavazást is

összedobhatnánk. Ünnepnapijaink mellett egyben rákérdezhetnénk arra a fránya vasárnapi boltbezárásra is, na és másik heppemre, az óraátállításra, mely közel egy hónapon át gyötört. Ha kell, teljes mellbedobással segítsek ezeknek a kérdőíveknek a népszerűsítésében, sőt akár az aláírásgyűjtésben is, természetesen csak munkaidő után, szabadnapon, akár vasárnap is. Konzultáljunk együtt!

Egyébként tréfát félretéve igyekezzünk visszatérni népünk, nemzetünk keresztény

gyökereihez, hagyományaihoz és ne üljünk fel a média kínálta bálványoknak, idegen kultúrák ránk erőltetett szokásainak (Valentin-nap, Halloween, stb.).

Karácsonykor nekünk nem muszáj pulykát sütni. Ehetünk nyugodtan töltött káposztát, hurrkát, kolbászt, kocsonyát, bejglit is. (Én most halat fogok.)

Boldog Karácsonyt!

Kércsi

Oh csak...

Komár László 1980-as születésű népszerű slágere az „Oh csak a hajnal jönne már” lehet, hogy az első óraállítás gyötrelmei kapcsán íródott egykoron és lehet, hogy a szintén ebben az évben, 1980-ban született, azóta is népszerű Deák Bill Gyula sláger a „3:20-as blues” (Messez még a hajnal három óra húsz) is ennek az eseménynek a tudatalatti terméke. Attól az évtől kezdődik ugyanis, a még ma is tartó óraátállítás hazánkban. Korábban 1954-1957 közötti ciklusban már alkalmazták. 1958-1979 között nem volt óraátállítás Magyarországon. 1980-tól vezették be újra megtakarítási céllal. A nyári időszámítás szabályait az Európai Unió 1996-ban egységesítette és 2001-ben rögzítette annak irányelveit.

Ezek a slágerszövegek jutottak eszembe, amikor az óra visszahúzását követően rendre felébredtem hajnal három, négy óra tájban, de legkésőbb ötör. Pár óra forgolódás közepette megtapasztaltam, hogy milyen nehezen is röpiül az idő, ha várakozással telik. Gyakran fohászkodtam a két-három hét alatt, hogy bárcsak a reggel jönne már. Alig vártam azt a pillanatot, amikor kialszik a házunk előtti éjszakai közvilágítás fénye, ami a várva várt reggelt jelentette. Akkor már szabadabban forgolódtam, had keljen fel lassan az egész család. Végre kiszállhattam az ágyból. Nem tudom csak az én szervezetem ilyen érzékeny-e, de nekem kész örökkévalóság volt minimum két hétig a reggeli tetszhalál. Nem szidom a testem, nem ő a hibás. Ő csak a megszokások rabja. Egy év alatt hozzászokott ahhoz, hogy reggel hatkor kell életre kelnie, hatkor indul a nap. Nem négykor, nem ötör, hanem hatkor. Nehezen viselte el, hogy ezt az éves múltira visszatekintő beidegződést egy rossz húzással egyik percről a másikra, akarom mondani egyik óráról a másikra megváltoztassák. Interneten is utánanéztam a dolognak ott mit írnak erről. Az itt leírt okosságokat nagyrészt onnan szedtem össze mivel nem vagyok szomnológus, csak egy szenvedő alany. Mielőtt a tudományosabb véleményekből ollóznánk, nézzünk egy-két hozzászólást az átlagemberektől: „Az óraátállítás alighanem Magyarország egyik legértelmetlenebb eseménye...” Egy másik, humorosabb megfogalmazás ebben a témában: „Évente kétfő van belőle, ingyenes, ennek ellenére a magyarok nyolcvan százaléka legszívesebben eltörölné.” Nézzük most szakmai szempontok alapján a dolgot:

Az embernek (az állatoknak is, azért

kukorékol mindig pontosan ugyanakkor a kakas) van egy úgynevezett biológiai órája mely szerint szervezetünk a saját működését irányítja. Ezt hívják cirkadin ritmusnak. Természetesen ez személyenként változékony. Szakértők szerint ez olyan adottság, amiről nem tehetünk, ezt a sajátos rendszert ugyanis a génjeink irányítják. A későn kelőknél rövidebb az úgynevezett Per-3 gén. Az óraátállításokkor ezért a belső óránkkal kell harcolnunk, amely még napokig, hetekig más időt érzékel. Mindez figyelmetlenséget, fáradékonyságot, koncentrációs nehézséget, hangulatingadozást, akár depressziót is okozhat. Ezek pedig akár balesethez, tragédiához, betegséghez, agresszivitáshoz is vezethetnek. Nem vagyunk egyformák, így változóan reagálunk az óra átállításra is. Lehet, hogy egyeseknek fel sem tűnik mindez és most értetlenül olvassák írásomat. Miről beszél ez a foszer? Miért nem tud aludni hajnalban? Nos ez valószínűleg azért van mert különbözik a cirkadián ritmusunk, na és lehet, hogy még sok más egyéb tulajdonságunk is.

Annyi mindent szokás szidni a korábbi rendszerekből, az átkosból. Jó lenne már ezért ha ezt a szocialista csökevényit, az óra állítást is megszüntetné végre a tisztelt ház, népi nemzeti parlamentünk, bár ez most már Unió szabályozás alá esik. Úgy tudom az az egyik legfontosabb indok, ami az óra állítást még mindig életben tartja, hogy ezzel a húzással egy közepes magyar kisváros éves villamos-energia fogyasztását spóroljuk meg. Lehet, hogy megspóroljuk, (bár erre nézve szerintem még senki sem csinált korrekt számítást) de minek spórolunk, ha közben két kézzel szórjuk szét hülyeségekre a megspórolt pénzt. Arról már nem is beszélve,

hogy a gazdasági szempontok mellett az emberekre gyakorolt negatív hatásával és az ebből adódó károkkal is kellene foglalkoznunk. Lehet, hogy ezekben az átállásos időkben (két-két hét tavasszal és ősszel) nő például a közúti balesetek száma, megnövekszik a gyógyszerfogyasztás, a szív-roham, a stroke. Nem vagyok meggyőződve arról sem, hogyha az élettani hatásukat és az abból adódó károkat figyelmen kívül hagyjuk önmagában az óra átállítás „városnyi” hasznát produkálna. „Tanulmányok bizonyítják, hogy a fejlett világban semmilyen gazdasági haszna nincs, hiszem az elmúlt évtizedekben jelentősen megváltoztak az elektromosáram-fogyasztási szokások.” Egy másik hozzászóló szerint: „a közvilágítás terén ma már nem is nagyon realizálható megtakarítás (a kezdetekkor ez volt az egyik fő indok) mivel, a kapcsolat nem idő, hanem számítógépek vezérelte fényerősség alapján történik.” Ugyancsak a megtakarítást kérdőjelezi meg: „az átállás során keletkező megtakarítás mértékét ma már csökkenti az alacsonyabb fogyasztású világítóberendezések elterjedése.” Egyetértek ezekkel a véleményekkel, hozzátevé, hogy ősszel este 1 órával korábban kapcsolunk villanyt emiatt a lakásban, munkahelyen. Korábban kezdünk el fűteni, többet televíziózunk (valamivel el kell ütni azt a plusz egy órácskát, bár egy barátom szerint erre vannak jobb módszerek is). Arról nem beszélve, hogy munkából hazatérve már szinte semmit sem lehet dolgozni a szabadban, mert délután négykor már sötétedik. A nyári időszámítás előnye: délután tovább van világos, így többet tölthetünk a szabadban. Sportolhatunk, tevékenykedhetünk, dolgozhatunk. Több fényt kapunk, ezáltal több D-vitamin termelődik, ami erősíti az immunrendszerünket és a több napsütés javítja a hangulatunkat. Ha több időt töltünk házon kívül, akkor a lakásban kevesebb áramot fogyasztunk így, energia megtakarítás jelentkezik országos szinten, amely által csökken a környezeti terhelés, csökken a szén-dioxid kibocsátás.

Az óraátállításoknak az egészségre és a környezetre gyakorolt negatív hatásai: az átállítás időszakában megugrik a közúti balesetek száma.. Hátrányosan érinti, csökkenti az állattartóknál a lefejt tej mennyiségét, a fejési idő megváltozása. Az egészségünkre is káros következményei vannak.

Például a vércukor szintünk az alvási időnek megfelelő még egy órán át, ami nem elegendő a nappali aktivitáshoz. Amíg a belső és a külső óra nem kerül összhangba nagyon sok tünet léphet fel alvászavar, fáradtság, szívfrekvencia ingadozás, emésztési prob-lémák, ingerültség, depresszió stb. Egy pár jó tanácsot had fogalmazzunk meg amely megkönnyíti az átállást. Szabadban végzett reggeli könnyű futás vagy séta növeli az agyban a szerotonin előállítását, ami segíti a megváltozott ciklushoz való igazodást. Reggeli sötétségben az erős mesterséges fény alkalmazása meggyorsítja a belső óra fényhez való szinkronizálását. Az óráátállítást követő egy-két hétben legyünk óvatosak a közlekedésben és kerüljük a balesetveszélyes otthoni elfoglaltságokat (pl. ablakmosás) is. Szóval summa summarum lehet, hogy a végén többet veszítünk a vámon, mint amit nyerünk a révén. Különösen ha az egészségügyi károkat is latba vetjük. Ha mindent-mindent összeszámolnánk, bizonyára alig lenne haszna az egésznek. Akkor meg mi értelme van? Könyörgöm, szüntessük meg. Addig, amíg nem történik egy nagyobb tömegszerencsétlenség, minél előbb. Persze

azért előbb csak álljunk vissza a nyárira, és az maradjon végleg. Azt jobban csípek. Egyébként nálunk a mostani, az őszi időszámítás az eredeti, ez volt gyerekkorunkban is a 80-as évek előtti időszakban. Szerintem viszont inkább a nyárit kellene véglegesíteni, annak kedvezőbbek az élettani hatásai. Igaz annak annyi a szépséghibája, hogy reggel tovább van sötét, így félhomályban kellene iskolába, óvodába, munkába indulni. A legjobb köztes megoldás talán az lenne, ha az egyes tagállamok eltérően szabályozhatnák a nyári időszámítás időszakát, azaz lehetne hosszabb, vagy rövidebb ez a ciklus attól függően, hogy északabbra vagy délebbre van az ország, mert ez is meghatározó abból a szempontból, hogy naponta mennyit és meddig süt a nap. A változtatás Uniós átviteléhez azonban vagy a miniszterek többségének (15) vagy az EU képviselők felének a támogatása szükséges, de az Uniós polgárok 1 millió szavazatának összegyűjtésével is el lehet érni. Sajnos, ahogyan e témával kapcsolatos írásokat böngésztem nem is olyan könnyű megszabadulni az óráátállítástól, mivel ezt uniós jog szabályozza, melyhez először az EU-s

irányelveket kellene megváltoztatni.

Országgyűlésünk a közelmúltban már tárgyalta (a Parlament gazdasági bizottsága egyhangúlag, 14 szavazattal támogatta is) az egyik jobbikos képviselő javaslatát, azaz, hogy hazánkban a nyári időszámítást vegyék alapul és szüntessék meg az óráátállítást rendszerét. Mindezt azonban az Országgyűlés saját hatáskörben nem teheti meg a már említett EU-s szabályok, irányelvek miatt. Nagyon bonyolult és macerás lenne kitörni ebből az Uniós kényszerből minden esetre hosszú időt venne igénybe és sokkal tovább tartana, mint azt Kepi Lajos gondolta, indítványának október közepén történő benyújtásakor. Ő már idén, még az őszi óráátállítást előtt szeretne volna dűlőre vinni a dolgot. Végül az EU-s kötelezettségünk miatt nem sikerült az állítgatást leállítani. Kiderült, hogy nem is olyan egyszerű ennek a kérdésnek a megoldása. Az biztos, hogy az egyre kisebb jelentőségű gazdasági szempontok helyett ma már inkább az emberek komfort érzetére kellene helyezni a hangsúlyt.

Kércsi

Somló Tamás emlékére

„Mindenki tudja, hogy ennyi az egész.
Az élet csak arasznyi repülés földtől a földig.
A világnak mindegy, hogy meddig érsz.
De neked és nekem ez most az egyetlen,
Az első és az utolsó bevetés”.

Úgy érzem, az alkalomhoz legjobban illett írástomat a fenti sorokkal kezdenem, amelyek a Locomotiv GT 1980-as Loksi című albumát vezetik be. A zenekart –és a magyar rockkultúrát- újabb nagy veszteség érte: hosszú és súlyos betegség után eltávozott körükből-körünkből Somló Tamás, aki egyik meghatározó egyénisége volt a zenekarnak. Ahogy Presser Gábor fogalmazott: vacakabb lett a világ. Nincs többé az örök bohóc, aki, ahány zenekarban csak megfordult (Omega, majd a kifejezetten értelmiségi zenét játszó és méltatlanul elfeledett csapatok: Atlasz, , Kex, Nonstop, végül az LGT), mindenütt frontember volt. Ebben nagy szerepe volt annak is, hogy pályafutását annak idején artistaként kezdte. Később, amikor végleges helyét az LGT-ben megtalálta, megemlékezett erről a Miénk ez a cirkusz című dalban.

Pályája kezdetén felváltva hol zenélt, hol a cirkusszal járta a világot, alkalmanként meglehetősen öntörvényű volt. Amikor például az Omegában játszott, megtette egyszer azt, hogy nem ment el egyik fellépésükre, mert akkor éppen Louis Armstrong játszott a Népstadionban és ő inkább oda ment. 1971-ben abbahagyta az artistáskodást és csatlakozott a Kexhez. Ebből a jobb sorsra érdemes zenekarból nemsokára kilépett az énekes, Baksa Soós János, utána ő vette át a helyét. Ez nem bizonyult szerencsés

lépésnek, nem az ő hibájából, hanem mert Baksa Soóst egyszerűen nem lehetett pótolni. A Kex feloszlása után a Nonstopba került, amely ekkor már szintén túl volt pályája csúcán. Az utolsó sikeres dalokat (Fekete csend, Vad viharban élek, Szép Margit) még Somló énekével vették fel, de utána otthagyta a már csak kínlódó zenekart, és Frenreisz Károly helyét vette át az LGT-ben. Itt énekelt, szaxofonozott és basszusgitáron játszott egészen a legutóbbi időkig. Magánemberként keveset beszélt, de a színpadon annál több mondanivalója volt. Különleges, egyedülálló hangja is részét képezte a tipikus LGT-hangzásnak.

Én még emlékszem a Tabánban megtartott koncertjeikre, éveken keresztül hagyomány volt minden május elsején, hogy itt lépett fel a Mini és az LGT. Amikor csak tehettem, még diákként, én is mindig meglátogattam ott őket. Máig előttem van, ahogy Somló Tamás haját a szél borzolja, kezében sárga színű basszusgitárjával rázendít:

*Elmegyek, elmegyek, messze megyek,
Kék asszony elvitte a szívemet,
Nem marad utánam más, csak egy dal,
Nem marad utánam más, csak egy dal.*

El is ment, de azért nemcsak egy dal maradt utána. A zenélést még akkor sem hagyta abba,

amikor –már öreg fejjel- jogi diplomát szerzett és ügyvédi irodát nyitott. Az utolsó pillanatig tele volt tervekkel, amire nem mindenki képes.

Emberfeletti erőfeszítéssel tűrte a kínokat, amikkel ez a betegség jár, ráadásul gyógyszereket sem szedett, mint mondta, nem akarta, hogy bármennyire is befolyásolják a tudatát. Végig önmaga akart maradni. Sajnos, az étellel együtt járnak a biológiai korlátok is, ha itt az ideje, mennünk kell. Ahogy annak idején Freddie „Mississippi” McDowell is megénekelte: Indulnod kell!

Kicsit elkalandozom a témától: lelki szemeim előtt látom az öreg McDowellt –aki már szintén elindult a nagy útra- ahogy a napi munka után leül egy székre, kotorászni kezd a zsebében. Előhúzza szájharmónikáját, kirázza belőle a dohányszemcséket. Utána hangolni kezdi ócska gitárját, amit használtan vett, talán néhány dollárért. Aztán felhangzik a blues:

*Lehetsz nagy, lehetsz kicsi,
Lehetsz gazdag, lehetsz szegény,
De ha szólít az Úr, légy készen!
Indulnod kell!*

Isten veled, Tamás bácsi!

Csatlakozz odafent a Nagy Cirkuszhoz és az Égi Zenekarhoz, ahol már várnak rád a zenésztársaid: Barta Tomi, Radics Béla, Cserhádi Pisti, Tunyogi Péter, Bencsik Sándor és a többiek. És természetesen, mindenki nagy mestere: Jimi Hendrix. Foglald el méltó helyedet közöttük! Ha fizikailag már nem is találkozunk, emléked tovább él bennünk!

Orosz István

Év végi vidámság

Nevetés: Az egyetlen dolog a világon, ami nem nevetséges.

Azok a szerencsések, akiknél nem történt semmi baj az évben, egészségesek voltak, mind gazdaságilag, mind mentálisan jól sikerült az évük és így vidáman zárhatják azt. A vidám évbúcsúztató napja, itthon és a világban, a Szilveszter. Mi most írásban szeretnénk egy kis vidámságot átnyújtani Önöknek ajándékként. Remélem sikerül egy kis mosolyt csalni az arcukra az évvége fárasztó forgatagában. Fogadják szeretettel a talán kevésbé közismert, egy-két szakállas humorral is megspékelt összeállításunkat. Az itt közölt könnyfakasztó gondolatokat a Magyar Nyelv Múzeumaért Alapítvány 2016-ban megjelent „Humorban nem ismerünk tréfát” Válogatás a magyar nyelvi humorból című kiadványából mazzolástuk. Csak most, csak Önöknek. Egészségükre! (Vigyázzanak, a nevetéstől hízni lehet!)

Vérnarancsot.

Mi az, ami kitáru az újságírók előtt?
Ajtószabadság.

Mit mond a labilis bili?
Kiborultam.

Hogyan fogadják a tapsot a beatzenészek?
Gitárt karokkal.

Hogy kell elhallgattatni a sámánt?
Hallgassá mán!

Mit eszik a jósnő reggelire?
Babonapelyhet.

Kevés vagy:
Kevés vagy, mint börtönben a vészkiárat.
Kevés vagy, mint dobostortában az ütemérzék.
Kevés vagy, mint kompon a vészfék.
Kevés vagy, mint ónos esőben a hajszárító.
Kevés vagy, mint sivatagban a gémes kút.
Kevés vagy, mint tőkés récében a dollár.
Kevés vagy, mint lépes mézben a zümmögés.
Kevés vagy, mint disznósajtban a rőfögés.
Kevés vagy, mint lúdtalp betétben a gágogás.

Kevés vagy, mint mackósajtban a brummogás.

Nehogy már...
Nehogy már a befőtt tegye el a nagymamát!
Nehogy már a bogyo egye meg a madarat!
Nehogy már a csörgő rázza a gyereket!
Nehogy már a fa tekeredjen a kígyóra!
Nehogy már a fagyi visszanyaljon!
Nehogy már a fark csóválja a kutyát!
Nehogy már a Lánchíd folyjon a Duna alatt!
Nehogy már a lekvár keverje a nagymamát!
Nehogy már a levél rázza a fát!
Nehogy már a nyúl vigye a puskát!

Graffitik

A tehén bonyolult állat, de én megfejtem.
A számárfül az origami legegyszerűbb változata.
Ma reggel arra ébredtem, hogy már nem alszom.
Az élet nem nehéz, csak nincs rajta fogás.
A szél a levegő azon része, amelyik siet.

Nyelvtörők

Egy picike pocakos pocok, pocakon pocskölt egy másik picike pocakos pocokot, és a pocakon pocskölt picike pocakos pocok pocakon pocskölte az öt pocakon pocskölő, picike pocakos pocokot.

Két pék két szép kék képet kér.

Jó nyár jár rája.

Ede, de bedezodoroztad magad!

Köszönjük a Magyar Nyelv Múzeumaért Alapítványnak, és a kiadvány összeállítójának Nyíri Péter úrnak, a Magyar Nyelv Múzeuma igazgatójának ezt a különleges, vidám összeállítást, melyből szemezgettünk.

K.

Össze ne tévessze!

a boka táját a toka bájával,
a borztanyát a torz banyával,
a csárda zaját a zárda csajával,
a száradt füzet a fáradt szüzzel,
a far tőt a tar fővel,
a harcsa máját a Marcsa hájával,
a jó bor kulcsát a kóbor Julcsával,
a csokorban adott bókot a bokorban adott csókkal,
a foltos bölényt a boltos-fölénnyel,
a hős ember nevét a nős ember hevével,
a réti pipacsot a péti ripaccsal...

Szóviccek

Mi a különbség a kés és a vonat között?
A vonat tud késni, de a kés nem tud vonatni.

Miért nem találják Palikát az erdőben?
Mert Pál ma fa!

Mit mondd a kéményseprő amikor a tükörbe néz?
A koromhoz képest egész jól nézek ki.

Mit eszik a vegetáriánus vámpír?

20 éve a térség területfejlesztéséért

A már közel 20 éve működő Abaúji Területfejlesztési Önkormányzati Szövetség (ATÖSZ), a megalakulása óta az Encsi kistérség terület-, vidék- és gazdaságfejlesztésében meghatározó szerepet betöltő szervezet.

Az eltelt két évtizedben sikerült az 1997-ben megfogalmazott, alapító dokumentumban foglalt legfontosabb célkitűzést elérni, a térség területfejlesztési központjaként működni. Közreműködésünkkel számos magyar, európai uniós és egyéb támogatási forrásokat sikerült ide, a kistérségbe lehozni.

Az ATÖSZ a térség szellemi műhelyeként működik, több száz gazdaságfejlesztési, területfejlesztés és egyéb programok, projekt-ötletek kidolgozásában és megvalósításában

vett részt.

A megvalósított pályázatok infrastruktúrafejlesztési, környezetvédelmi, turisztikai, gazdaságfejlesztési (munkahelyteremtési) területen valósultak meg, térségi, kistérségi önkormányzatok, vállalkozók, magán-személyek és egyéb szervezeteknek nyújtottunk projektjeik lebonyolításához szükséges szolgáltatásainkat.

Jelenlegi programok, feladatok a csereháti települések számára európai uniós pályázatok kidolgozásában való közreműködés, Fiatalok Vállalkozóvá válása program lebonyolításában való részvétel, határon átnyúló programok, projektötletek generálása, programok szervezése szlovákiai magyar szervezetek bevonásával.

Az ATÖSZ a jövőben is aktív szerepet kíván vállalni a térségfejlesztési folyamatokban, a rendelkezésre álló humán erőforrás és infrastrukturális háttér rendelkezésre áll. Rövid távú célunk egy olyan kistérségi központi épület („Civilek háza”) létrehozása, kialakítása, ahol a helyi szervezetek számára tudunk otthont biztosítani rendezvényeinek, összejöveteleinek megrendezéséhez, hozzájárulva működésükhöz.

Elérhetőségeink: Vállalkozók Háza (3860 Encs, Bem út 3.) Tel: 46/587-223, 30/9951-494, 30/670-3239

Újra itt az Advent – ne hagyja őrízetlenül az égő gyertyákat, mécseseket!

A hétvégén megkezdődött a négy héten át tartó adventi időszak. Ilyenkor a hagyományoknak megfelelően sok otthonban gyűjtik meg az adventi koszorú gyertyáit. A karácsonyi időszakban is sok gyertyát és mécsest használnak díszítésként, de ezek nem megfelelő használata könnyen vezethet balesethez, vagy tüzesethez.

A statisztikák azt mutatják, hogy a téli ünnepek időszakában megemelkedik a lakástűzek száma, ugyanis ilyenkor általában többet tartózkodnak otthon az emberek. A tüzesetek kiváltó oka leggyakrabban az, hogy az égő mécseseket, gyertyákat gyúlékony anyag közelében helyezik el, és felügyelet nélkül hagyják, így a keletkező lángok a különböző textíliákon, függönyön, asztalterítón keresztül áterjednek a lakás más helyiségeire. Az adventkor használatos koszorúk, amelyek jellemzően könnyen éghető anyagokból készülnek, szintén nagy odafigyelést igényelnek. A koszorún elhelyezett gyertyákat csak felügyelet mellett égessük, mielőtt a helyiségből kimegyünk, azokat oltjuk el.

A lakástűzek, illetve az azokból fakadó tragédiák elkerülhetőek a meggyújtott

gyertyák helyének körültekintő megválasztásával. Minden esetben fontos éghetetlen anyagú alátétet használni, ezzel ugyanis megakadályozható, hogy a mécsest, vagy a gyertya átforrósítsa a környezetét. Célszerű azok közeléből minden gyúlékony anyagot eltávolítani, emellett figyelni kell arra is, hogy a mécsest, gyertyát stabil helyre rakjuk, hogy ne dőlhessen fel, ne eshessen le.

A karácsonyfátűzek többségét a felügyelet nélkül hagyott gyertyák, csillagszórók,

esetenként a működésben lévő, elektromos árammal működő lámpafüzérek helytelen, vagy ellenőrzés nélküli használata okozhatja. Csillagszórót, díszgyertyát a karácsonyfán csak felnőttek gyűjtsanak meg. Mielőtt a helyiséget elhagyják, a gyertyákat oltják el, a csillagszóró maradványát távolítsák el a fáról. Javasoljuk, hogy csak a magyar érintésvédelmi előírásoknak megfelelő elektromos lámpa-füzérek használjanak. A rossz minőségű termékek nemcsak az áramütés lehetősége miatt veszélyesek, hanem az ezeknél esetleg bekövetkező rövidzárlat tüzet is okozhat. A lámpafüzéreket éjszakára, vagy hosszabb távollét idejére se hagyják bekapcsolva. Amennyiben a karácsonyfán nyílt lánggal működő díszeket alkalmaznak, a fát ne helyezik függöny közelébe és lehetőség szerint rögzítsék.

Ha mégis bekövetkezik a baj, azonnal hívják a katasztrófavédelmet a 112-es, vagy a 105-ös hívószámon!

Encsi Katasztrófavédelmi Kirendeltség

Legyél TE IS HATÁR VADÁSZ

HIVATÁS • SZOLGÁLAT • KARRIER

Jelentkezz már ma!
hatarvadasz@orfk.police.hu
 06-80-203-983
www.police.hu/hatarvadaszkepzes
www.facebook.com/hatarvadaszkepzes
www.twitter.com/police_hu

RENDSÉG

KÉSZENLÉTI RENDSÉG

HATÁR VADÁSZ

ILLETMÉNY - PÓTLÉKOK - JUTTATÁSOK

munkavállaló hivatásos szolgálati jogviszony

2 hónap 4 hónap határvasdász szolgálat

bruttó 150.000 Ft/hó bruttó 220.300 Ft/hó

nyelvvizsga pótlék éjszakai pótlék készenléti pótlék túlszolgálat pénz/szabadidő cafetéria bruttó 200.000 Ft/év

lakhatási támogatás ruhapénz utazási kedvezmény kedvezményes mobiltarifa

1. Nagyobb értékre dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás bűntette miatt indult eljárás az Encsi Rendőrkapitányságon 2016. október hónapban, mert ismeretlen elkövetők a helvárosban található UNIO-COOP hátsó körbekerített tároló helyiség lakatát lefeszítve az ott tárolt – útfelújítási munkálatokra használt - munkagépeket tulajdonítottak el. Az eljárás folyamatban van.

2. 2016. novemberében egy korláti lakos az encsi piacon vásárolt, miközben kézi táskáját

nyitott állapotban hagyta. Egy tolvaj - kihasználva a lehetőséget- a nyitott táskából észrevétlenül eltulajdonította a hölgy pénztárcáját, melyben személyes iratai mellett havi fizetésének megfelelő összegű készpénz is volt. A lopás bűntette miatt elrendelt nyomozás jelenleg tart.

3. Csoportosan elkövetett rablás miatt indult eljárás kapitányságunkon 2016. novemberében, mert két fiatalkorú személy az Encs vasútállomás és autóbusz pályaudvarokat összekötő aluljáróban előzetes szóváltást követően tettleg bántalmaztak egy 18. életévét be nem töltött fiút. Az elkövetők erőszakkal, az élet és a testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetéssel cigarettát

követeltek a sértettől, aki eleinte nem, majd a fenyegetésük hatására teljesítette követelésüket. A sértett a bántalmazásból eredően nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Az elkövetők kiléte megállapításra került.

4. 2016. novemberében egy pusztaradványi lakos a SPAR áruházban vásárolt, miközben a gépjármű jobb oldali ajtaját nyitott állapotban hagyta az üzlet parkolójában. Pénztárcáját magával vitte, azonban a személyes iratait tartalmazó táskát nem. Vásárlás követően észlelte, hogy a gépjárműből ismeretlen személy eltulajdonította a táskáját. Lopás vétsége miatt indult eljárás.

Nyugdíjas rendőrök találkozója

2016. november 30-án a Művelődési Központban került megrendezésre az Encsi Rendőrkapitányság éves nyugdíjas találkozója.

A rendezvényen a rendőrkapitányság nyug-

díjasai, és szolgálati járandóságban részesülő rendőr és határőr kollégái vettek részt, akik részére vendéglátást biztosítottunk.

A találkozón az Encsi Szent László Katolikus Általános és Művészeti Iskola tanulói – Maier

Rajmund tanár betanításával – biztosították a megjelentek szórakoztatását: néptánc, ének előadásával.

SPORT rovat

Mottó:

„A SPORT arra tanít, hogy becsületesen
győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk.
A SPORT tehát mindenre megtanít.”

(Ernest Hemingway)

Köszöntöm és üdvözlöm az Encsi Hírek, ezen belül is a SPORT rovat kedves Olvasóit.

A jelenlegi, a 2016./5. szám SPORT rovatában olvashatnak Bogár János ultramaraton futóról, az EVSC Megyei I. osztályú felnőtt csapatának őszi teljesítményéről, edzői, vezetői, játékos és szurkolói véleményeket. Találhatnak írást az utánpótlás csapatok őszi szerepléséről, egy (Encsen) új sportágról, valamint egy emlékfutásról. Fontosnak tartom, a város SPORT életének minden érdeklődésre számot tartó eseményének, történéseinek megörökítését, amennyiben

rendelkezésünkre áll, vagy rendelkezésünkre bocsájtják a megfelelő információt. Az encsi SPORT élet, nemcsak az EVSC, és nem csak a foci, ezeknél szélesebbkörű. (Jelen számban, a SPORT rovaton kívül is találhatóak egy-két, sporttémájú írást.) A széles skála, az események mellett annak is köszönhető, hogy az előző, 2016./4. számban, a megjelenés után derült ki, hogy a leadott cikkek közül kettő technikai okok miatt, nem jelent meg. Ezek az írások, aktualizálva, a jelenlegi számban olvashatók.

Kellemes, hasznos időtöltést, jó szórakozást kívánok a lap minden írásának, benne a SPORT rovat cikkeinek olvasásához, és természetesen a SPORT műveléséhez is!

Év végéhez közeledve, kívánok városunk minden polgárának, az Encsi Hírek minden olvasójának minden jót, jó egészséget, áldott, békés karácsonyt, boldog, sikerekben (SPORT sikerekben is!) gazdag újesztendő!

LUHÁLY ISTVÁN

Kocsis Nándor vezetőedző értékelése

Kocsis Nándor vezetőedzőt arra kértük, hogy legyen szíves az Encsi Hírek olvasói számára, az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának, a 2016/2017-es Megyei I. osztályú bajnokság őszi idényében, a Magyar Kupa és a bajnoki mérkőzéseken nyújtott teljesítményét értékelni, aki az alábbiak szerint válaszolt.

-Hogyan értékeled a csapat szereplését a Magyar Kupában?

K. N.: A szereplést felelősen értékelem. Jó volt, hogy izgalmas tétmeccseket játszhattunk. Sajnos, Abaújszántó olyan sérüléseket szenvedtek játékosaim, hogy többen is kiestek a csapatból a bajnoki rajtra. Egy jó csapat ellen estünk ki Hidasnémetiben. Egy kis szerencsével, talán, tovább juthattunk volna. Az eredmények miatt viszont, nincs bennünk rossz érzés.

-Az együttes elé kitűzött cél, az előrelépés érdekében, a 4. – 7. hely egyikének megszerzése. Jelenleg a 12. helyet foglalja el a csapat, azonban a középmezőny elég sűrű. Véleményed szerint mit kell tenni, illetve, mit kell másképp tenni tavasszal, hogy ez a cél, a bajnokság végére elérhető legyen?

-K. N.: Igen jelenleg nagyon sűrű a középmezőny, egy győzelemmel akár ötödik is lehet bárki. Én nem szoktam ezzel foglalkozni, de ősszel, ha, van egy kis szerencsénk, lehetne hárommal több, de talán több pontunk is. Simán ott lennénk az első hatban. Na, de nem így van, ezért azon fogunk dolgozni tavasszal, hogy ne szerencsével, hanem a pályán megszerezhető fölénytel, érjük el a minél jobb helyezést. Be kell rúgnunk a helyzeteinket, és meg kell találnunk azokat a játékosokat, akik a ki-ki mérkőzéseken a mi javunkra billentik a mérleg nyelvét.

-Mennyiben változtatta meg a munkáját, kollégád, Erdősi Pista szezon közbeni sajnálatos betegsége?

K. N.: Azt gondolom, hogy ez lesújtotta, de egyben erőt is adott a csapatnak, hiszen

miután kiderült, hogy Pista beteg, a csapat érte is küzdött.

-Kiknek a teljesítményével voltál megelégedve, illetve kiktől vártál többet?

K. N.: Nem igazán lehetünk megelégedve egyik játékos teljesítményével sem. Voltak a szezon során jó, és kevésbé jó teljesítmények, ezért nem szeretnék senkit külön kiemelni, de azokat a fiatal ifistákat, akik az ősszel lehetőséget kaptak, megdicsérem, mert jól éltek a lehetőséggel, amit kaptak.

-Mi a véleményed a csapat fegyelmi helyzetéről? (Sárgalap, piros lap)

K. N.: A csapat fegyelmezett. Volt két olyan momentum a szezon során, ami nem tetszett, de ezt is házon belül, a csapattal, illetve az adott játékosokkal megbeszéltük, és bízunk benne, hogy több ilyen nem lesz.

-Az ősz során 23 labdarúgó játszott a csapatban. (Közülük csak 2 játékos, Pecsénye Krisztián, és Pocsai Krisztián szerepelt mind a 16 mérkőzésen, mindannyiszor kezdőként is.)

Tudtál-e mindenkinek annyi lehetőséget adni, amennyit, munkája, hozzáállása alapján megérdemelt?

K. N.: Én olyan edző vagyok, aki szereti forgatni a játékosokat a csapatban, mert az állandóságtól elkényelmesednek a játékosok. Nem gondolom, hogy kevés lehetőséget kaptak a játékosok a bizonyításra, inkább azt, hogy nem tudtak élni sokan a lehetőséggel, és voltak, akik talán túl sok lehetőséget is kaptak.

-A csapat most a legkevesebb gólt lőtte a mezőnyben. (A 21 lőtt gólon 10 játékos osztozott.)

9 (kilenc) (!) játékos is szerepelt középcsatárként. (Az együttes házi gólkirálya, mégis a baloldali középpályásként játszó Pocsai Krisztián lett, 4 góllal.)

Véleményed szerint, nem lehetett volna-e eredményesebb a centerjáték, ha csak 1, esetleg 2 labdarúgó kap lehetőséget, ezen a

fontos és bizalmas számító szerepkörben?

K. N.: Ez már évek óta probléma, hogy kevés gólt rúgunk, de talán azért, mert elől sajnos nincsenek jelenleg versenyképes támadóink, és ezen változtatni kell. Ezért is próbáltam ki sok játékost elől, mert kerestem, illetve kerestük azt a játékost, aki a leghatékonyabb lesz a center pozícióban. Nem gondolom, hogy egy- két embert kellett volna favorizálnom, és ennek meg is vannak az okai, amik csak a csapatra, illetve ránk tartoznak.

-Körvonalázódott-e már a csapat programja a tavaszi folytatásig, illetve, várhatóak-e személyi változások a játékosállományban?

K. N.: Január 6.-án kezdjük a munkát. Ebben a hónapban lesznek teremtoránák, pl: január 14.: Encs Város Kupája, január 21.: Felsőzsolcán szerepelünk, ez biztos. Lesz más is, de pontosat nem tudunk a Szövetség által szervezett teremtoránáról, de azon is részt veszünk. Aztán folyamatosan játszunk majd edzőmeccseket a szezon kezdetéig. Lesz mozgás a játékoskeretben, de erről többet nem szeretnék elárulni.

Mi a véleményed a csapat szurkolóiról?

- K. N.: A szurkolók előtt le a kalappal, mert akármilyen is volt az idő, ők kint voltak a meccseken, és nemcsak itthon, hanem idegenben is sokszor bizonyították, hogy milyen odaadással vannak ezért az egyesületért. Az, hogy nincsenek olyan sokan a meccseken, mint ahányan lehetnének, ez a mi hibánk. Amennyiben eredményesebbek lennénk, akkor több lenne a szurkoló. Azon fogunk dolgozni, hogy a tavasszal, ezt helyre billentsük, és mi is megháláljuk a szurkolók szeretetét, a pályán mutatott teljesítménnyel.

Zárásként: Kellemes karácsonyi ünnepeket, és boldog újévet kívánok, a magam, és a csapat nevében mindenkinek! Hajrá Encs!

BEMUTATKOZIK BOGÁR JÁNOS ULTRAMARATON FUTÓ

ULTRAMARATON: a hagyományos maratoni távnál (42 195 m) hosszabb futóesemény. Legrövidebb távja: 50 km, míg a leghosszabb táv: 3100 mérföld (4988 km). Versenyezhetnek meghatározott távon (Pl.: 100 km; 100 mérföld), vagy meghatározott ideig (Pl.: 24 óra; 6 nap).

Encsen, és a közelebbi, illetve távolabbi környékén, már több évtizede, nap-nap után, akár esik az eső, vagy süvít a szél, esetleg erősen tűz a Nap, a jövő-menő emberek gyakran találkozhatnak egy szikár futóval. (Példája jól mutatja, Peterdi Pál egykori szólását, mely szerint: „A láb mindig kéznél van!”) Sokan ismerősként köszöntik Őt. Ez a sportember, aki ennek az atlétikai szakágnak kiváló művelője, a jelenleg Fancsalban élő, **52 éves,** számtalan országos díjjal, elismeréssel rendelkező (régióinkból származó elismerése nincs!) ultramaraton futó: **BOGÁR JÁNOS.** (Eredményei, rekordjai, elismerései, a cikk végén találhatók!) Kérésünkre bemutatkozik az **ENCSEI HÍREK** érdeklődő olvasóinak. Ezáltal bepillantást nyerhetünk egy országszerte, illetve a versenyei révén, a Földön is sokfelé ismert, és elismert, Magyarország egyik legeredményesebb, környezetünkben élő, Európa-bajnok ultramaratonistájának életébe.

BOGÁR JÁNOS:

- 35 éve vagyok ultramaraton futó.
- 20 évesen foci, karate, sakk, duatlon is érdekelt, de ezekbe a sportágakba csak belekóstoltam, az igazi szerelem azonban, mégiscsak a futás maradt.
- 20 éven keresztül a Békéscsabai Atlétikai Club versenyzője voltam. Ezen időszak alatt értem el nagyon sok szép hazai, és nemzetközi sikert. Más Egyesületek, többek között az Encsi VSC színeiben is versenyeztem.
- Jelenleg, nem tartozom hivatalosan egyik Egyesülethez sem. Azonban támogatóim, Forró és Fancsal települések nevét hirdetem, és próbálom megismertetni a versenyeim.
- Évente, 45-50 versenyen veszek részt.
- Ezen az éven a fő versenyem, a Békéscsaba - Arad 200 km-es verseny volt, ahol 1. (első) helyen értem a célba.
- Minden eredményemre büszke vagyok, és mindegyik kedves a számomra, nem tudnám kiemelni egyiket sem.
- Az elért eredményeim alapján, válogatott kerettag voltam, illetve vagyok, de, sajnos, nem mindig tudok élni a kerettagsággal, mivel ez pénzkérdés is, így sokszor kimaradnak számomra ezek a versenyek.
- Amennyiben az egészségem, és a jó Isten is engedi, a lehető legtovább szeretnék futni. Nem tervezek még előre, hiszen ez azt jelentené, hogy az agyam már kezdene ráállni arra, hogy a jövőn gondolkodom. Számomra a futás, a múlt, a jelen, és a jövő is az lesz! Ha valamit nagyon erősen akarunk, akkor, az nagy valószínűséggel úgy is lesz!
- Futótársaimmal, hazai és nemzetközi szinten egyaránt, napi kapcsolatban vagyok.

Több ezren tartozunk ebbe a táborba. Kölsönösen tájékoztatjuk is egymást a versenyekkel, az új felkészülési módszerekkel kapcsolatosan.

- Ilála az égnek, hogy Encs környékén is látok amatőr futókat. Ez nagyon jó érzés nekem. A lehetőségekhez képest, talán kevesen vagyunk, de aki egyszer megszereti ezt a testmozgást, annak már mindig hiányozni fog, mivel jó közérzetet biztosít, és így, egy lépést tehetünk, saját egészségesebb életünk felé.

- A futáshoz elég egy jó futócipő. Szinte bármikor, és bárhol művelhetjük, ez nagy előny.

- A versenyekre való utazás, az étrend, számomra a költségek 10-20 százalékát teszi ki. Vannak olyan versenyek azonban, ahová anyagi hiányában nem tudok eljutni. Viszont nem szeretnék panaszkodni, mert örömmre, vannak olyan emberek is, akik irigykedés helyett támogatnak céljaim elérésében.

- 33 éve vegetáriánus vagyok. Ezen időszak alatt, már **331 ezer** kilométer van a lábamimban, és szerencsére, az ízületeim még nem sínylettek meg ezt a több százezer km-t!

- Naponta, és hétvégeken is, a napi programom a futás, futás, és futás. Egyéb program, nem nagyon fér bele a napjaimba, de mivel, ezt nagyon szeretem így, számomra, ez nem jelent problémát. Vallom, hogy eredményesek csak úgy tudunk lenni, ha, keményen, csak egy valamire koncentrálnunk, és mindent megteszünk a siker, az eredményesség elérése érdekében.

- Ezúton is szeretném megköszönni támogatóimnak, hogy segítségükkel indulhatok a versenyeken, illetve, a támogatóim hírnevét öregbíthetem hazánkban, és a határainkon túl is. Hála köszönetem a bizalomért! dr. Ódor Ferenc, Forró község, Fancsal község, Abaújtej KKT, Bokehó Kft., Lutherm kft. Encs, Szonár energetika Encs, Szerencs Fürdő és Wellness Ház, Hell – Szikszó, Vízi desing reklám dekor Abaújszántó, Burkus Bálint, Misa Építőipari kft. Encs, Karsai Attila Encs.

-Az Encsi Hírek olvasóinak, kellemes karácsonyt, boldog újévet, jó egészséget kívánok! Kívánom, hogy mindenki tegyen is az egészségéért, amennyit csak tud, és amennyit lehet, mert az egészségünk a legnagyobb kincs!

Bogár János eredményei, rekordjai, elismerései

Jelentősebb eredményei közé tartozik:

- 1991-es győzelme, a legendás (250 km) SPARTATHILONON, ahol 24 óra 15 perc 31 másodperces idejével, több mint másfél órát vert a második helyezettre.
- Az 1994-es **EURÓPA-BAJNOKI győzelme**, 24 órás futásban.
- Magyarország legnagyobb ultramaraton versenyét, a –BécsPozsonyBudapest Szupermaratont, eddig hatszor (1992, és 1994–1998 között) nyerte meg.
- 2007-ben, a 212 kilométeres Ultra-balatonon, óriási küzdelemben legyőzte a Görög világcsúcstartó, négyszeres Spartathlon-győztes, Jánisz Kúroszt.
- Hétszeres győztes, a Madridi 100 km-es versenyen (1995-től 2000-ig), (2007).
- Hétszeres 1. helyezett, a Békéscsaba – Arad közötti 200 km-es versenyen.
- Négyszeres 1. helyezés: Svájc 72 Hegyi Európa Kupa.
- Brazíliai 100km-es Világkupa: 3. hely.
- Az ultramaraton futás két mérvadó távján, a 24 órán, és 100 kilométeren, országos csúcstartó. 100 kilométeren ötszörös magyar bajnok.

Sportszakmai elismerései:

- Magyar Ultrafutás Dicsőségcsarnoka (MASZ UB 2016.)
- Ultrafutó Életmű Díj jelöltje (UMSZ 2011.)
- A Nemzetközi Olimpiai Bizottság Fair Play díja (Átadta: Kamuti Jenő, NOB 2011.)
- Az év ultrafutója Magyarországon 2007. (UMSZ 2007.)

L. I.

Vélemények az EVSC felnőtt csapatának őszi szerepléséről

Az alábbi kérdésre kértünk 12 főtől, és kaptunk is választ, az EVSC felnőtt csapatának őszi szerepléséről. Az encsi sportélet szereplői közül, a Szakosztály vezetőség öt tagjából négyen, a játékosok közül szintén négyen, és a szurkolók képviselőiben ugyancsak négy fő tette meg, hogy válaszoltak is az olvasókat érdeklő kérdésre. Köszönöm nekik! Az objektív tájékoztatás szellemében, a hallgattassék meg a másik fél is, elvet betartva, kértük a sportélet több szegmensének (vezető, játékos, szurkoló) szereplőit a válaszadásra.

(Sajnálatosan, ez nem mindenkinek nyerte el a tetszését!)

Légy szíves, az Encsi Hírek olvasói számára, az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának, a 2016/2017-es Megyei I. osztályú bajnokság őszi idényében, a Magyar Kupa és a bajnoki mérkőzéseken nyújtott teljesítményét értékelni.

(Elvárások, megvalósulásuk, egyéni értékelés, egyéb észrevételek.)

BOLOBÁS PÉTER (Szakosztályvezető)

Az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának, a 2016/2017-es bajnokság őszi idényében az elvárásaim, többé - kevésbé teljesültek. Fő elvárásom, hogy a csapat tagjai, a mi csapatunk, tisztességgel, becsülettel, sportszerűen, végigfocizzák a meccseiket, és meglegyen a harci szellem mindenkiben. Természetesen a cél, hogy minél jobb eredményt érjünk el. A 4-7. helyezés bennem is megfogalmazódott, és sajnálom, hogy nem sikerült. Tovább boncolgatva a jelenlegi helyezésünket, azért elmondható, hogy nagyon kis szerencsével máris lehet-nénk jó pár helyezéssel előrébb a tabellán. Nem gondolnám, hogy a csapatot, mint csapatot, bombáznunk kellene különböző, egyénekre lebontott véleményezéssel. Ez egy csapat, ahol mindenkitől ugyanolyan tenni akarás várható el, és várunk is el. Az, hogy kinek milyen tehetsége, labdaérzéke, szerencséje párosul az akaráshoz, fontos, de szerintem a legfontosabb az, hogy az Encsiek a sajátjuknak érezzék a csapatot, nem pedig ellenkezőleg. Úgy gondolom, hogy szerethető csapatunk van, még akkor is, ha nem az első helyezésért drukkolhatunk jelenleg. Igen, a csapat nagyon fiatal, ez jelenleg gyakran az oka annak, hogy egy-egy meccs elúszik, még akkor is, ha jobbak vagyunk. Azt azért le kell szögezmem, hogy véleményem szerint durva változásokat nem szabad a csapaton végrehajtani, hiszen a csapat tagjai idősödnek minden évvel, minden meccsel tapasztaltabbak lesznek, és előbb vagy utóbb meghozzák a várt eredményeket. Mi neveljünk belőlük jó csapatot, és így nekünk is lesz egy kis sikerélményünk, ha révbe érnek. A csapatot azt érzem, hogy a fiataláguk inkább előny, mint hátrány. Kicsit hátrány, mert még bohém némelyik ifjú csapattagunk, és talán még könnyebben átlendül egy-egy vereségen, talán kevésbé

búslakodik rajta, mint ahogy azt a csapat szurkolói várnák. Ez nem ad neki akkora lökést a következő meccsre, mint amilyet elvárunk. Ezt ki kell, hogy nője a csapat! Komolyabban kell venni a játékot, és talán inkább a győzelmet. Remélem, rövidesen sokkal előkelőbb helyezéssről kell majd véleményt mondanom. Ehhez kívánok a csapatnak, és az encsieknek, szurkolóinknak jó erőt, egészséget az elkövetkező szezonhoz. **Hajrá Encs! Hajrá EVSC!**

KOVÁCS LÁSZLÓ

(Szakosztály vezetőségi tag)

A csapattal szemben támasztott elvárást a helyezések tekintetében- egyelőre nem sikerült elérni. A tabella közepe azonban, elég sűrű, 1-1 győzelemmel több helyet tudnánk előrelépni.

A tavaszi idényben meg kell nyerni azokat a mérkőzéseket, amelyeket döntetlenre hoztunk az általam gyengébbnek tartott csapatok ellen.

Támogatom az edzői stáb azon elképzelését, hogy fiatal játékosokat akar beépíteni a csapatba. 1-2 csapat elleni nagyobb arányú vereség, és a gyengébb csapatok elleni döntetlenek a rutintalanság rovására írhatók. A csapatban van potenciál, ami a Mád elleni mérkőzésen megmutatkozott. Az előre lépéshez viszont tartósabb, jó forma szükséges, és egy jó formában lévő gólerős támadó.

Egyénileg senkit sem szeretnék kiemelni, mivel ez egy csapatjáték. Ha a kapus hibázik, az a védelem számlájára is írható, a támadók, ha nem kapnak pontos labdát, akkor nehéz gólt löni.

PAUL JÓZSEF (Szakosztály vezetőségi tag)

Nagyon sajnálom, de rajtam kívülálló okok miatt kevés meccsen tudtam részt venni. Amikor mégis volt lehetőségem eljutni néhány mérkőzésre, vegyes érzel-mekkel néztem végig. A Magyar Kupából elég hamar kiesett csapatunk. Alsóbb osztályban szereplő együttestől szenvedtünk vereséget. Ez a teljesítmény úgy gondolom, önmagáért beszél. Láthattunk jó és izgalmas mérkőzéseket, ugyanakkor előfordult, hogy a csapat eléggé enerváltan futballozott. Egy picit előretékitve, remélem a tavaszi szezon eredményesebb lesz. Hiányoltam a játékosok lelkesedését, a „tüzet”! Véleményem szerint 2-3 posztra ráférne az erősítés. Én egy játékost

szeretnék kiemelni Szita Gábor személyében. Ő mindig szívvel-lélekkel játszik. Ezt ajánlanám a fiatalabb játékosok figyelmébe, bátran vegyenek példát róla! A csapat nagy része jó képességű játékos, bár előfordult 1-2 olyan játékos is a pályán, aki azt hitte kispadról nézi a meccset. Ami viszont reményt keltő, a csapat átlag életkora 22 év. Bízom abban, hogy a tapasztalat a rutin megszerzésével beérnek, és egy jó csapatot fognak alkotni! Ehhez kívánok nekik sok sikert! Gratulálok az ifi csapat előkelő helyezéséhez. Köszönjük a szurkolók kitartását és biztatását. Remélem, a tavaszi szezonban több örömteli játékkal tudják Nekik a fiúk ezt meghálálni. Az edzőknek, kisegítőknek, vezetőknél és mindenkinek Kellemes Karácsonyi Ünnepeket kívánok!

RAKACZKI ZOLTÁN

(Szakosztály vezetőségi tag)

A szakosztály vezetőségének célkitűzése, elvárása a 4-7. hely elérése volt. Sajnos, ebben az őszi idényben ennek nem tudtunk eleget tenni. Több ok is felsorolható, sérülések, eltiltások, illetve az edzések látogatásának hiánya. Voltak kiemelkedő eredmények (Mád, Tiszakeszi, Bogács, Szerencs), sajnos nem várt vereségek is (Tokaj, Bánhorváti). Az őszi fordulóknál során ilyen felemás teljesítmény jellemezte csapatunkat.

A Magyar Kupában immár elmondható, hogy Hidasnémeti „mumusnak” számít Encs számára. Az utolsó percben kapott gól újra a kiesésünket jelentette.

Pozitívként lehet értékelni, hogy az U19-es csapatból egyre több játékos kap lehetőséget, és ezzel a bizalommal a fiatalok megpróbálnak élni.

Egyéb észrevétel: Sajnos a góllövésnél hadilábon állunk, ezért is szükség lenne egy jó befejező csatárra.

GREGÓ IMRE (Csapatkapitány) (1.)

Magyar Kupában, a harmadik körben, a második lejátszott mérkőzés után estünk ki. Az első körben erőnyerők voltunk. A második körben Abaújszántó együttesét sikerült legyőznünk egy nagyon nehéz mérkőzésen.

A második mérkőzésünkre, Hidasnémetibe kellett utaznunk, ahol a 92. percben egy jól eltalált lövés döntötte el a mérkőzést.

Szerettünk volna minél tovább menetelni a kupa sorozatban, sajnos ez nem így történt. Remélem, a következő kiírásban már el tudunk addig jutni, hogy hazai pályán szerepelhessünk, amire Encsen nagyon régen volt példa.

A bajnoki szereplésünk hullámzó volt, a csapat le tudta győzni a listavezető Mád gárdáját, viszont a nálunk gyengébb erőkből álló csapatoktól is szenvedtünk vereséget. Sajnos, csapatunk a tabella második felében tölti a pihenő időszakot, de egy jó felkészülés után, remélem, a tavaszi szezonban elindulunk a táblázaton fölfelé, és elérjük céljainkat.

HAJRÁ ENCS!

KEREKES NORBERT (Csapatkapitány) (2.)

Sajnos, a rossz rajt rányomta a bélyegét az őszi szezonra. Komoly hátrány volt, hogy egyik meghatározó emberünk, Gregó Imre sérülés miatt csak 5 meccsen tudott részt venni. A csapat mindkét arcát megmutatta, nagyon szépen és nagyon rosszul is tudtunk játszani. Amit igazán bánhatunk, hogy olyan meccseken is pontokat hullajtottunk el, ahol a játék legtöbb elemében felülmúltuk az ellenfelünket, kivéve a gólszerzésben. Rengeteg helyzetet "puskázunk" el, talán egy egész szezonra valót, és ezeket sokszor "gyermekded" egyéni hibák követték a védekezésben. A tavaszi szezonra mindenkinek fel kell nőnie a feladathoz, és egy sokkal bátrabb focit kell játszani. Ahogy tettük azt, a jelenleg listavezető Mád ellen, ahol győzelmet tudtunk aratni. A helyezésünk sem pontosan azt a képet mutatja, mint amit ez a csapat tud. Azonban rendkívül szoros a mezőny, és egy-két győzelemmel könnyen, akár az 5. helyre is fel lehet érni. Bizakodó vagyok, mert a pályán és pályán kívül is, igazi barátok alkotják ezt a csapatot, ami egy kis rutinnal párosulva jó eredményt hozhat fiatal csapatunknak. Néhány jó igazolással a tél folyamán komoly előrelépést érhetnek el. Mi mindent meg fogunk tenni, hogy kiszolgáljuk a csapatunk szurkolóit, akik jóban - rosszban kitartottak a csapat mellett, és még a gyengébb meccseinken is hallatták a "Hajrá Encs!" rigmust.

ÉLIÁS ATTILA (Játékos, a csapat egyik (góllövő) kapusa)

Változó őszen mentünk keresztül. Voltak jó periódusai, de sajnos voltak nagyon rosszak is, például ez az utolsó 2 meccsünk, amelyeken kikaptunk. Felsőzsolcán egy félidőn keresztül úgy éreztem, hogy nincs különbség a két csapat között, sőt nekünk voltak nagyobb lehetőségeink. Egy ilyen csapattól úgy gondolom, hogy nem szégyen kikapni. Az első "tavaszi" forduló volt az egyik legszomorúbb mérkőzésünk, ahol az Edelényiek, az őszi meccs után "tavasszal" is súlyos vereséget mértek ránk. Sajnos, sanszunk sem volt. Ide sorolnám még, a Bánhorváti elleni 1-7-et, amit a mai napig nehéz feldolgozni. De ne csak a negatívumokat nézzük, volt egy időszak, amikor három mérkőzésen nem kap-tam/kaptunk gólt, és 6 (hat) meccsen keresztül veretlenek

voltunk a bajnokság közben. Ez nem kis dolog ebben a mezőnyben sem. Véleményem szerint, sokkal több potenciál és lehetőség van ebben az encsi csapatban. Csak több alázat és akarat szükséges ehhez, na meg egy-két támadó szellemű játékos, mert nagyon kevés gólt szerzünk. Szám szerint 21-et, és ezzel szemben kaptunk 33-at. Személy szerint, nagyon sajnálom, a Szerencsi döntetlent, az itthoni tokaji botlást, és a meccs képét nézve a Böcs elleni döntetlent is. Azon a mérkőzésen végig uraltuk a játékot, de helyzetek sokaságát hagytuk ki, csak úgy, mint általában. A helyezés jelenleg nem sokat jelent, mert egy jó alapozással, tavasszal, egy-két győzelemmel, akár az 5-6. helyre is oda lehet érni. Ez a keret jóval többre képes, többre hivatott, mint ez a csúfos 12. helyezés. A csapat legjobb meccse a Mád elleni hazai győzelem volt, szerintem. A csapatból nem szeretnék kiemelni senkit. A társaság nagyon jó, és nagyon egységes ennek az egységnek, már "csak" a pályán kellene kijönnie. Hajrá Encs!

LESKÓ MIKLÓS (Játékos)

Magyar Kupa: Nagy reményekkel vágtunk neki ennek a sorozatnak, és bíztunk benne, hogy minél tovább juthatunk. Egy magabiztos abaújszántói továbbjutás után egy balszerencsés Hidasnémeti kitérő következett, ami a végállomást is jelentette, hiszen, a hosszabbítás utolsó perceiben estünk ki. Ez nagyon bosszantó búcsú volt.

Bajnokság: Felkészülésünk érzésem szerint jól sikerült, az edzések minőségileg is megfelelőek voltak, és sikerült 1-2 erősebb csapattal is játszani az első szezon során. Így joggal bizakodhattunk a jó szereplésben. Külön - külön nem térek ki a mérkőzésekre. Összességében, személyes véleményem, hogy néha nagyon nem állt mellénk a szerencse, (ezért ugyebár tenni is kell), ha nem is csúfosan, de csalódást keltően szerepeltünk. Nem úgy, mint azt előzetesen elvárták tőlünk, és mi is magunktól. Hiába az őszi bajnok elleni nagyszerű győzelem, a 3 nagyobb arányú vereség, illetve a Tokaj elleni fiaskó, nagyon elszomorító. Úgy gondolom, ettől csak jobban lehet szerepelni tavasszal. A kérdés már csak az, hogy kik alkotják majd ekkor a csapatot?

BIALKÓ TAMÁS (Szurkoló)

A kupaszereplésről

Sajnos, az előző évekhez hasonlóan, ismét nem sikerült az országos főtáblára kerülnünk, ahol kis szerencsével akár első osztályú csapatot is fogadhattunk volna, mint pl.: Felsőzsolcára és Mádra is jött az Újpest. Nem is emlékszem, hogy a klub történetében volt-e valaha NB I-es csapattal vívott tétmeccs. Még nyáron - a sikeres abaújszántói megmérettetés után - Hidasnémetiben a mérkőzés utolsó pillanataiban kaptunk ki emlékezetes, balszerencsés körülmények között.

A bajnokságról

Előzetesen a középmezőny elejére vártam a csapatot. Az első meccsek nem úgy sikerültek, ahogy kellett volna, különösen a hazai pályán Tokaj ellen elveszített mérkőzés

pontjai hiányoznak. Ismét visszaköszött a régi encsi „betegség” - „a gyenge helyzet-kihasználás”.

A szezon második felében sikerült összekapnunk magunkat, sőt hat meccsen át tartó veretlenségi sorozatot is összehoztunk, bravúrgyőzelmet arattunk, de sajnos egy-két nagyobb vereség is becsúszott (Bánhorváti, Edelény). A 12. helyen telelünk, remélem, tavasszal több győzelmet ünnepelehetünk, mint őszele. Rendkívül szoros a mezőny, picit nagyobb odafigyeléssel a táblázat első felében végezhetünk, ami szép eredménynek számítana. Hajrá Encs!

CSORBA FERENC (Szurkoló)

A csapat jelenlegi helyezése (12. hely) mutatja, hogy a váltás utáni félévben, semmi szakmai fejlődés nem történt. A szurkolók viszont elvárnák a jobb szereplést.

DOJCSÁK MIHÁLY (Szurkoló, volt Szakosztályvezető)

Az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának, az őszi szezonban történő szereplését rap-szodikusnak lehet mondani. A táblázaton elfoglalt helyezése, a győzelmek, döntetlenek és vereségek, valamint a rúgott, és kapott gólok száma, mindezt tényszerűen megerősítik.

Tudomásom szerint, a vezetőség által kitűzött és elvárt helyezés, a 4-7. hely teljesítése a jelenlegi játékos állománnyal irreális.

KEREKES LÁSZLÓ (Szurkoló)

A Magyar Kupa szereplés: Egy kicsit hosszabb szereplést vártam a kupasorozatban. Azt azért hozzá teszem, hogy az abaújszántói meccsen 4 emberünk megsérült, és ez rányomta a bélyegét a Magyar Kupa szereplésre, illetve az idény elejei kezdésre a bajnokságban is.

A bajnokságban jelenleg a 12. helyen vagyunk, mindössze 6 ponttal lemaradva, az 5. helyen álló Tiszakeszitől. Nagyon sajnálom a Karcán, és idehaza a Tokaj ellen elvesztett 3-3 pontot, illetve a Bánhorváti, és az Edelény elleni nagyarányú vereségeket. Ellentétként, a pályával és az időjárással dacolva a hazai közönség előtt, parádés gólokkal, a jelenlegi táblázatot vezető Mád együttesét 3:1 arányban legyőztük. A játékunk kulturált, szervezett. Minden meccsen láthatunk fantasztikus megoldásokat, gyönyörű helyzeteket. Amin sokat kellene javítanunk, az a helyzet-kihasználásunk, nagyon sok ziccrt kihagyunk. Szerintem sokkal többet kellene távolról is próbálkoznunk kapura lövéssel.

Akár csak a tavalyi év során, úgy most is nagyon büszke vagyok a csapatunkra. Győzelem esetén együtt örülünk, ha veszítünk azt is együtt értük el. Egyik csapat sincs ennyire intelligens, gondolok arra, hogy bárki hibázik közülünk, a pályán senki nem „ordítja le a másik fejét”, és nem mond trágár szavakat a társára. Véleményem szerint a 7-8. helyen fogunk végezni a bajnokság végén. Tudom, hogy ez nem lesz egyszerű, de, ha megtaláljuk a góllövő cipőnket, sikerülni fog.

HAJRÁ ENCS!!!!

L.I.

UTÁNPÓTLÁS

Encs VSC utánpótlás csapatainak 2016./2017. évi bajnokság őszi szerepléséről az U-19-es csapat edzője: **KUSZKÓ SÁNDOR** készítette az alábbi beszámolót.

Az Encs VSC labdarúgó utánpótlás csapatai a 2016-os őszi bajnokságban, az OTP Bank-Bozsik programban és a megyei bajnokságban szerepeltek.

Az OTP Bank Bozsik program keretein belül játszottak az alábbi korosztályok:

- az U-7-es korosztályban 3 fő,
edző: Erdősi István
- az U-9-es korosztályban 18 fő,
edző: Erdősi István
- az U-11-es korosztályban 15 fő,
edző: Gregő Imre
- az U-13-as korosztályban 16 fő,
edző: Kocsis Nándor
- az U-14-es korosztályban 13 fő,
edző: Kocsis Nándor.

A fesztiválok és tornák jellegzetessége, hogy nem tartjuk számon az eredményt.

A rendezvények zárásán a kiemelkedő teljesítményt nyújtó játékosokat oklevéllel jutalmazzuk.

Az U-7-es és U-9-es korosztály 4 fesztiválon vett részt az őszi folyamán. 2 alkalommal Hidasnémetiben, 1 alkalommal Göncön, és 1 alkalommal Encsen került megrendezésre a fesztivál. Gyerekeink ügyesen szerepeltek ezeken a rendezvényeken, látszik a feladat végrehajtásukon, hogy az edzéseken is sok munkát befektetnek az edzők a felkészítésükbe.

Az U-11-es és az U-13-as korosztály 5 tornán vett részt. 2 alkalommal Abaújszántón, 2 alkalommal Encsen, és 1 alkalommal

Göncön. Jól szerepeltek itt a csapataink. Szervezetten játszanak, irányítják a játékot, sok gólt szereznek.

Az U-14-es csapatunk tornarendszerben játszotta a mérkőzéseit ősszel. A keleti csoportban az 1. helyen áll. A csapat 69 pontot szerzett, a legeredményesebb játékos Márton Róbert volt, 58 góllal.

Az U-16-os csapatunk szintén a keleti csoportban szerepel, ahol 10. forduló után, a 2. helyet foglalja el, azonos pontszámmal az 1. és a 3. helyezettel. Legeredményesebb játékosok: Fülöp Milán 19 gól, Nagy Dániel 16 gól, Sotkó Zoltán 15 gól. A csapat edzője: Kiss Norbert

Az U-19-es ifjúsági csapatunk a megyei bajnokságban szerepel. A csapatnál 25 fős kerettel tudtam dolgozni. Az elmúlt évi U-16-os bajnokcsapatból 10 játékos került fel az ifjúsági csapat keretébe. Sokszor kellemes

gondot okozott, hogy nem tudott mindenki átöltözni, mert 18-nál többen szerettek volna játszani a mérkőzésen. 3 játékos bemutatkozott a felnőtt csapatban. Sok 2000-es születésű játékost kellett beépíteni a csapatba az őszi folyamán. A csapat 15 forduló után a 2. helyen állt, 32 pontot gyűjtve. Úgy gondolom, ez jó teljesítmény ahhoz képest, hogy a meghatározó játékosok a felnőtt csapatban játszották a meccsek nagy részét.

Legeredményesebb játékosunk Molnár József lett 13 góllal. A csapat edzője: Kuskó Sándor.

Csapataink játékosai december közepéig levezető edzéseken és teremtornákon vesznek részt. A téli pihenő után, januárban kezdik a felkészülést a tavaszi szezonra. Januárban, és februárban téli teremtornákon fogunk játszani. Ezek között lesz saját és mások által szervezett torna is.

LEÁNY KOSÁRLABDA

Új sportág jelent meg városunk sport-palettáján.

2016. november 06-án, nagy érdeklődéssel kísért kosárlabda toborzót tartottak alsó tagozatos leányok részére az Encsi Városi Sportközpontban.

A toborzóról, és a további fejleményekről **Dr. Szatmári-Antal Tamás**, a Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI Igazgatóhelyettesének tájékoztatása alapján számolunk be.

A DVTK leány kosárlabda utánpótlással foglalkozó Alapítványának (**DVTK - ÉLKS** (Északi Leány Kosárlabda Sport Klub)) célja, hogy minden egyes Járási székhelyen legyen leány kosárlabda csapat. Ebből a szempontból, Encs eddig fehér folt volt ezen a téren. Ennek megszüntetése érdekében, az Alapítvány vezetője, a DKSK egykori siker edzője, **Király Sándor** megbeszélést folytatott a polgármester úrral, és a Tankerület igazgatójával. A megbeszélés eredményeként meghirdetésre került a Toborzó, amit 2016. november 06-án tartottak meg a Városi Sportközpontban.

A Toborzón, 80 (!) kisleány jelent meg. Az érdeklődők tájékoztatást kaptak a lehetőségekről a folytatást illetően. Versenysport utánpótlásképzés folyik az edzéseken. A legjobbakat beiskolázzák Miskolcon, a

LEÁNY KOSÁRLABDA TOBORZÓ RÉSZTVEVŐI

kiemelkedő tehetségek pedig eljuthatnak a DVTK I. osztályú csapatába is. Bemutatót tartottak a fiatal diósgyőri kosaras lányok, míg a megjelentek játszhattak a DVTK felnőtt válogatott játékosai is. Az anyagiakat az Alapítvány biztosítja majd, a termet a Tankerület díjmentesen adja az edzésekhöz. (Más járásokkal ellentétben!) A szülőknek nem kerül pénzébe a képzés.

A toborzó után 60 kisleány (2006-2007-2008-2009-es születésűek) jelentkezett edzésre. Encsiek és vidékiek egyaránt. A 60 főt 3 csoportra osztották az edzők.

1.csoport: 2008-2009-es születésűek: Edző: Sedenszki Gábor, foglalkozások helye: Szent László Katolikus Általános Iskola és AMI.

2. csoport: 2008-2009-es születésűek: Edző: dr. Szatmári-Antal Tamás, edzések helye: Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI.

3. csoport: 2006-2007-es születésűek: Edző: Vajkó Richárd, edzések helye: Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI.

Az edzők munkáját irányítja, egységesíti a képzést **szakmai mentorként** a korábbi Szikszói edző: **Lengyel József**.
Az edzéseket 45 fő látogatja. A lemorzsolódás oka, hogy a vidéki gyerekek nem tudnak rendszeresen edzésre járni, illetve, van, aki rájön, hogy nem ez az ő sportága.

Hetente 3 edzést tartanak. Akiket érdekel a kosárlabda, 2006 és 2009 között született kislányok, vidékiek is, bátran jelentkezhetnek valamelyik Általános Iskolában edzésre. Jó sportolási lehetőség a lányok számára a

kosárlabda, míg a fiúk főleg fociznak. Várnak minden érdeklődőt!

Várhatóan, kb. egy fél év múlva érnek olyan szintre a játékosok, hogy mérkőzést játsszanak. A meccsek helyszíne a Városi Sportközpont lesz, ahová a palánkot, labdákat, stb. (Mindent a korosztálynak megfelelően.) az Alapítvány fog biztosítani. Amennyiben versenyezni is fognak a csapatok, akkor a nevük, várhatóan DVTK-ÉLKSK-ENCS lesz.

Elismerésre méltó, hogy nemcsak a város és a tankerület, hanem a **két helyi általános iskola is összefogott** a kosárlabda érde-keben, ami, egyéb területen és témában is követendő lehet.

L. I. megjegyzése:

A kosárlabda a kiemelt sportágak közé

tartozik. Nagyszerű eredményként a női és a férfi válogatott egyaránt kijutott a következő Európa Bajnokságra! Sok pénz van jelenleg a sportágban. Ezt a hullámot meg lehet most lovagolni.

A DVTK-ÉLKSK Alapítvány által megteremtett lehetőség következtében szülessenek bárhol a gyermekek az országban, akár Abaújban is, esélyt kapnak arra, hogy kibontakoztathassák tehetségüket. A csúcsra természetesen nem mindenki fog eljutni, de minden gyerek, aki ide fog járni edzésre, az győztes lesz. Egészséget, állóképességet biztosan nyerni fog, felnőttként pedig, versenyhelyzetekben, az átlagnál jobb teljesítményre lesz képes.

L. I.

EMLÉKFUTÁS, 1956 méter

Az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár, valamint az IGEN BT (Ifjú Generáció Encsi Nemzedékének Baráti Köre) szervezésében 2016. október 19-én Emlékfutást rendeztek Encs utcáin.

A sportesemény az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójához kapcsolódóan került megrendezésre. Távja stílszerűen: 1956 méter volt. Az esemény lebonyolításában részt vett a Városi Sportközpont vezetője is. A rendezvényt, az IGEN BT elnöke: Tahi Zoltán nyitotta meg.

A résztvevők a Sportközponttól indulva a környékbéli utcákon (Emődi D., Mátyás király, Radnóti) haladva kétszer tették meg a kijelölt távot. Így lett meg az 1956 méter.

A szervezők 3 futamot rendeztek. Az általános iskolások, illetve a középiskolások részére 1-1 versenypályát. A 3. futamban, a felnőttek mellett (akik között képviselők, és a polgármester is futott), a lelkes, nem fáradó, a távot másodszor is megtevő diákok is részt vettek.

A futás mellett a gyermekek rajzversenye is színesítette a jól sikerült rendezvényt.

A futóversenyek eredményei
7-8. osztályosok

Lányok:

1. Parannai Laura
 2. Kövér Kata
 3. Kohári Boglárka
- (Mind a három a Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI tanulója.)

Fiúk:

1. Babik Viktor (Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI)
2. Márton Róbert (Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI)
3. Kavásánszki Patrik (Szent László Katolikus Általános Iskola és AMI)

Középiskolások: (Mindannyian, az Encsi Váci Mihály Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium tanulói.)

Lányok:

1. Rubi Laura
2. Amriskó Anna
3. Jobbágy Anna

Fiúk:

1. Nagy Dániel
2. Novák Bence
3. Mida Boldizsár

ENCSI HÍREK

Encs város polgárainak lapja
Megjelenik havonta

Kiadja: Encs Város Önkormányzata

Felelős kiadó: Szeles András
polgármester

Főszerkesztő: Radeczki Éva

Szerkesztőség:

3860 Encs, Rákóczi út 9.

Tel.: 06/46/587-330

E-mail: kultencs@enternet.hu

A szerkesztőbizottság
munkatársai:

dr. Szántó Marianna jegyző
önkormányzati hírek

Evva Margit helytörténet

Kércsi Tibor kultúra, fotó

Pocsainé dr. Urbán Andrea

bűnügyi hírek

Lektorálta: Széplaki Lászlóné

Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

Első és hátsó borítón: Az Encsi Görög Katolikus Templomban megrendezett „IV. Mézeskalács Kapu Napja” pályázatra beérkezett alkotások.

Fotó: Kércsi Tibor